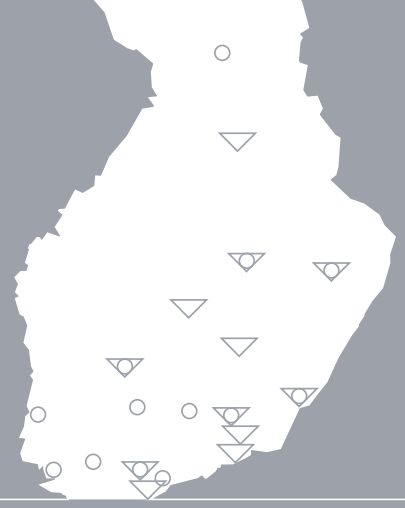

KORPIKOTURI

1/09

AUTOVARAOSAKAUPAN
EDELLÄKÄVIJÄ
JO VUODESTA 1965

BROMAN GROUP OY

Broman Group Oy on vuonna 1965 perustettu yritys, jonka toiminta on keskittynyt auton varaosa- ja tarvikemyyntiin sekä kodin ja vapaanajan tuotteisiin. Toimimme AD Varaosa-Maailma ja Motonet -liikeketjuina laajalla alueella Suomessa.

BROMAN GROUP OY

Postiosoite: PL 169, 80101 Joensuu

Käyntiosoite: Tulliportinkatu 55, 80130 Joensuu

Puh: (013) 254 4110, Fax: (013) 254 4199

www.bromangroup.fi

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinlupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva:
Toimitus
Graafinen toteutus:
Toimitus

Päätoimittaja:
everstiluutnantti
Tuomo Juvonen
Puh 0299 432 105
Fax (013) 181 3208

Toimitus:
Terhi Pelkonen
Jukka Tiihonen
Taneli Mäkinen
Markku Leinonen

Taloudenhoitaja:
Jari Nousiainen
Puh 0299 432 190
Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.puolustusvoimat.fi/pkarpr
e-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

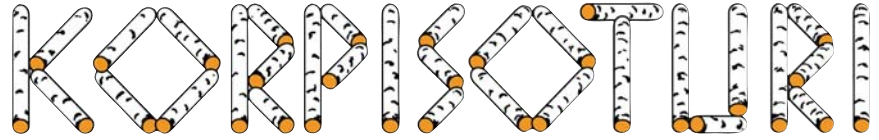
Ulkoasu/taitto/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 000 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh 0299 432 190
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaukset 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

1/09

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Pakina	6
Hyvinvointipalsta	7
Vieraskynä	8
Prikaatissa tapahtuu	12
Korven kätköistä	24
Urheilu ja tekniikka	26
Kummikuntapalsta	32
Vapaaehtoinen maanpuolustustyö	34
VMTK	38
Historianurkkaus	39
Kiltapalsta	42
JR 9 Perinneosasto	49
AUK:n kurssijulkaisu	55

HENKILÖSTÖVOIMAVAROJEN JOHTAMISESTA

Kontiolahden varuskunnalle on kertynyt noin reilun vuoden kokemus uudesta johtamis- ja hallintojärjestelmästä. Toiminta on käynnistynyt ja edennyt maavoimien toimintasuunnitelman edellyttämällä tavalla. Puolustusvoimien henkilöstöstrategian linjausten mukaan puolustusvoimat toimii oppivan organisaation mukaisesti ja osaamisen hallinta perustuu määrittelyyn ydinosaamiseen sekä henkilöstön osaamistason arviointiin ja kehittämiseen. Osaamiskartoituksen laadinnassa oli aluksi hiukan hankaluuksia, mutta soveliaan toimintamallin löytymisen jälkeen pääsimme asiassa eteenpäin. Pohjois-Karjalan Prikaatissa ja sen toimipisteissä osaamiskartat on laadittu ja keskeisin tehtävä jatkossa on tarkentaa yksilökohtaisia kuvauksia.

Osaamiskartta on kuin valmennussuunnitelma, jolla pyritään pitkäjänteiseen myönteiseen tuloskehitykseen. Tässä on kyse henkilöstön käytön maksimoinnin asemesta käytön optimoinnista. Henkilöstövoimavarojen kohdalla se tarkoittaa esimerkiksi sitä, että muutaman vuoden hyvän tuloksen asemesta kiinnitetään huo-

miota henkilöiden koko työuran aikana saamiin tuloksiin. Yksilötasolla tätä voidaan verrata maratonjuoksuun. Jos maratoonari juoksee alussa liian lujaa, hän uupuu ja loppumatkalla vauhti on hidasta tai koko maraton on keskeytettävä. Lähtökohtana hyvälle suoritukselle on, että henkilöllä on tehtävien vaatima riittävä osaaminen eli koulutuksella ja työkokemuksella hankitut tiedot sekä halu ja kyky hyödyntää tietoja käytännön työssä. Tämä tarkoittaa maratonesimerkissä halua etsiä rajojaan sekä riittävän hyvää pitkäjänteisen harjoittelun kautta hankittua fyysistä kuntoa.

Henkilöstövoimavaroilla tarkoitetaan puolustusvoimien palveluksessa olevaa palkattua henkilöstöä. Puolustusvoimissa henkilöstövoimavarojen johtamisella tarkoitetaan palkatun henkilöstön käyttöä, tulevien henkilöstötarpeiden arviointia ja ennakkointia sekä toimia, joilla varmistetaan henkilöstön saatavuus ja pysyvyys. Lisäksi siihen kuuluvat henkilöstön tarpeista ja työmotivaatiosta huolehtiminen sekä päätehtävän mukaisen osaamisen kehittäminen ja ylläpitäminen. Henkilöstövoimavarojen johtamissuunnitelmaa on hyödynnetty prikaatissa henkilöstövoimavarojen johtamisen ja kehittämisen apuvälineenä jo useamman vuoden aikana. Suunnitelman tavoitteet on liitetty osaksi toiminnan ja resurssien suunnittelua. Käytännössä tämä ilmenee henkilöstön kanssa käydyissä kehittämiskeskusteluissa, jossa toimipisteiden tavoitteet on sovittu henkilöstön tehtäviksi ja tavoitteiksi.

Kehittämiskeskusteluissa avulla on siis sovittu yhteen työpisteen tehtävät ja tavoitteet sekä yksilölliset kehittymistarpeet. Kehittämiskeskustelu on esimiehen ja alaisen välinen suunnittelu- ja palautteen antotilaisuus, jossa pyritään parantamaan työntekijän omien tehtävien ja työpisteen tavoitteiden tuntemista sekä yksilön työsuoritusta ja motivaatiota. Henkilöstövoimavarat voidaan suunnata kehittämiskeskustelussa keskeisimpien asioiden hoitamiseen.

Vaikka johtajan toiminta on keskeistä henkilöstövoimavarojen johtamisessa, sen toteutumisen ratkaisevat aina yksittäiset työntekijät. Vasta, kun yksittäinen työntekijä havaitsee työtään, työyhteisöään tai johtamistaan sekä laajemmin toimintaedellytyksiään koskevan myönteisen muutoksen, voidaan olettaa hänen tarkistavan omaa toimintaansa ja sitoutumistaan. Ja kun näitä työntekijöitä alkaa olla riittävää monta, päästään ennalta asetettuun tavoitteeseen.

Erilaisten mittareiden seuraaminen antaa arvokasta tietoa henkilöstövoimavarojen johtamisessa. Näistä keskeisin on työilmapiirikysely. Prikaatin osalta voidaan todeta, että työilmapiiri ja -motivaatio on keskimääräistä korkeammalla tasolla puolustusvoimissa tehdyssä vuoden 2008 mittauksessa. Ongelmiksi koettiin liiallinen työmäärä ja sen epätasainen jakautuminen. Ylitöiden lisääntyessä työtyytyväisyys huononee ja työn tuottavuus alenee. Ylitöiden määrä on siis keskeinen henkilöstön jaksamista heijastava mittari. Tästä mitoitusongelmasta selviäminen vaatii, että käyttöön saadaan toimiva henkilöstösuunnittelumenettely. Tällä taataan, että työt ja resurssit niin määrältään kuin laadultaan ovat tehtäviin nähdyn tasapainossa.

Myös asiasta tehty tutkimustulokset osoittavat, että työtyytyväisyyttä voidaan kaikissa henkilöstöryhmissä parantaa panostamalla henkilöstön osaamiseen ja osaamistason jatkuvaan nostoon. Oleellista jatkoon kannalta onkin, miten kysyntä ja tarjonta saadaan kohtaamaan toisensa ja edistettyä tähän kuuluvaa tiedonkulkua. Tässä me kaikki voimme olla aktiivisia.

Toivotan lukijoillemme antoisia hetkiä lehtemme parissa.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Tuomo Juvonen

LUOTTAMUS JA ENNUSTETTAVUUS

Yhdysvalloissa suurilla riskeillä myönne-
tyistä ongelma-asuntoluotoista (subprime
loans) alkanut luottolama on laajentunut
maailmanlaajuisesti taluslevottomuu-
deksi, jossa edes eräät maailman suurim-
mat pankitkaan eivät ole olleet turvassa.
Pohjoismaissa valmistaudutaan luototta-
maan Islantia, jotta pieni pohjoinen naapu-
rimme ei joudu vararikkoon. Kiinassa lähes
pari vuosikymmentä jatkunut kaksinume-
roinen talouskasvu on laskenut ja lähestyy
seitsemää prosenttia. Tämä olisi Suomen
oloissa erinomainen tulos, mutta Kiinan
kansantalouden kehittymiseen sillä saattaa
olla vaikeat seuraukset. Miljoonien nuorten
työkäisten muuttoliike Kiinassa on jo kään-
tynyt kaupungeista takaisin maaseudulle,
sillä kaupungeissa ei ole enää töitä johtuen
tehtaiden vararikoista ja rakentamisen vä-
henemisestä. Kiinassa ei ole pohjoismaista
sosiaaliturvaa ja siten työttömyys saattaa
lisätä sisäistä levottomuutta. Maailmantalouden
pyörien hidastuessa myös raaka-
aineiden - kuten öljyn - kulutus vähenee
ja samalla hinta alenee. Tämän on saanut
huomata myös naapurimaamme Venäjä,
jonka sisämarkkinoiden kehittyminen on
paljolti perustunut öljyn ja kaasun korkeaan
maailmanmarkkinahintaan. Venäläis-
ten Suomessakin käyttämä ostovoima on
viime vuosiin saakka lisääntynyt huomata-
vasti. Toivottavasti ostovoiman vähene-
minen ei muutu Venäjällä sisäpoliittiseksi
ongelmiksi.

Alkanut vuosi toi mukanaan uuden vaka-
van kriisin Lähi-idässä, Israelin hyökätessä
Gazaan tavoitteenaan lopettaa Hamas-
järjestön raketti-iskut alueelta Israeliin.
Konfliktin soisi loppuvan nopeasti, jotta

vältytään suurilta inhimillisiltä kärsimyksiltä
siviilien kohdalla. Lähi-idän tilanne
jatkunee kokonaisuutena jännittyneenä,
sillä niin Israelin ja palestiinalaisten välisen
konfliktin kuin Irakin tilanteenkin nopeaan
ratkaisuun ei oikein usko kukaan. Intian ja
Pakistanin välillä vuosikymmeniä jatkunut
jännittynyt tilanne johti joukkojen lisäämi-
seen molemmin puolin rajaa, suoranaiseen
sotaan tilanne ei toivottavasti johda. Kes-
kisessä Afrikassa, etenkin Kongon Demo-
kraattisessa Tasavallassa, sisäiset levotto-
muudet ovat ajaneet satoja tuhansia siviili-
jä pakolaisiksi. Nobelin rauhanpalkinnon
saanut presidentti Martti Ahtisaari totesi
lakonisesti mutta toivorikkaasti Oslossa pi-
tämässään juhlapuheessaan, että kaikki so-
dat ja kriisit voidaan ratkaista, jos on halua
ja tahtoa.

Yhdysvaltojen uuteen maan historian en-
simmäiseen mustaan presidenttiin Barack
Obamaan on kohdistettu suuret odotukset,
eikä yksin Yhdysvalloissa. Häntä on verrattu
Yhdysvaltojen ensimmäiseen katoliseen
presidenttiin John F. Kennedyyn, joka loi
uskoa tulevaisuuteen. On kuitenkin muist-
ettava, että yksi ihminen ei voi muuttaa
maailmaa, siihen tarvitaan todella paljon
yhteistyötä ja tahtoa.

Me emme ole Suomessa omissa vaalean-
punaisessa onnen saarekkeessa, vaikka
joku niin toivoisi. Olemme osa maailmantaloutta
ja maailman turvallisuutta. Meidän
suomalaisten on tehtävä yhdessä kaik-
kemme, jotta maailmantalouden heilah-
telut kohdistuisivat yksittäisiin kansalaisiin
mahdollisimman vähäisellä voimalla. Maa-
ilman turvallisuuspoliittista tilannetta on

seurattava ja analysoitava, jotta voimme
tehdä maamme kannalta parhaat mahdol-
liset turvallisuuspoliittiset ratkaisut.

Mitä maailman maat - Suomi muiden mu-
kana, talouselämä ja yksityiset ihmiset tar-
vitsevat nyt ja tulevaisuudessa? Me tarvit-
semme luottamusta ja ennustettavuutta,
niin taloudessa kuin turvallisuuspolitiik-
assa. Muistaen presidentti Martti Ahtisaan
ajatuksen; ratkaisut ovat olemassa, jos
vain halua ja tahtoa löytyy.

Prikaatin komentaja
Eversti Ville Hyvärinen

PLUSSAA JA MIINUSTA

Lokakuussa 2008 käytiin tai jätettiin käymättä uurnilla kunnallisvaalien merkeissä. Merkittävin päätelmä vaalien tuloksia tarkasteltaessa oli, että poliittinen uskottavuus lisääntyi Kontiolahden kunnalliselä-mässä. Minua ei nimittäin valittu enää valtuustoon. No meneehän kunnilla jo muutenkin huonosti. Poliittinen uskottavuus ei kuitenkaan ole vielääkään sillä tasolla kuin reilu kahdeksan vuotta sitten, ennen kuin pääsin ensimmäistä kertaa valtuustoon. Toipuminen vie aikansa.

Omat koirat purivat. Poikanikin muuttivat aiemmin muihin kuntiin päästäkseen äänestämästä minua, minkä he olivat todistettavasti tehneet useissa vaaleissa. Menntä on siis tulevaisuus ammattipoliitikon uralla: kansanedustajuus, ministeriys, puhemiehisuus ja presidenttiehdokkuus. Pois joutaa seiniltäni edeltäjäni ja esikuvieni relanderien, kallioitten, kekkosten, karjalaisen, virolaisten, ahojen, jääteenmäkien, vanhasten ja velttovirtasten kuvat.

”Ei päivää ilman vahinkoa, kana söi kaksi havukkaa”, olisi edesmennyt isäni varmuudella todennut kuultuaan minua kuitenkin kohdannutta yllättävää menestystä: Minut nimittäin valittiin koulutuslautakunnan puheenjohtajaksi. Onhan tuota kokemusta koulumaailmasta matkan varrella kertynytkin: kansakoulun lyhyt oppimäärä, keskikoulu, lukio (yksi luokka jopa kahteen kertaan), aliupseeri- ja reserviupseerikoulu, kadettikoulu ja autokoulu sekä metsästäjän tutkinto toisella yrittämällä. Olen myös opiskellut Pelastusopistossa 3 päivää aiheena kuntien varautuminen pahan päivän varalta. Merkittävin kokemus ja tehtävä tulevaa lautakunnan johtamista silmälläpitäen on kuitenkin ollut aliupseerikoululaisten opettaminen yhteensä 7 vuoden ajan Kontiorannassa ja Vekaranjärvellä, joista ensin mainitussa olen toiminut jopa koulun johtajana.

No tieto on valtaa. Siitä mainitsi aikoinaan jo vanha kansakoulunopettajanikin lisäten kuitenkin heti perään, että: ”Ee tuossa Korhosen poejassa ou aenakaa piälle näkyvee

vallanhimmoo:” Mitä lie sillä sitten tarkoittanut. Keskikoulussa sitten myöhemmin opin, miten tieto lisää tuskaa. Minulle jo sen hankkimisesta alkaen.

Sen verran oikein minunkin aivorustinki oli koottu, että epäoleelliset asiat kuten Suomen joet ja tunturit yms säälä ei sen lokeiroihin jäänyt ummehtumaan. Sitä vastoin kaikki oleellinen syöpyi sinne pysyvästi kuten esimerkiksi, millä ajalla (14.36.6) Hannes Kolehmainen voitti Tukholman olympialaisten 5000 metrin juoksun vuonna 1912 ja millä rintanumerolla (738) Juha Väätäinen voitti 10000 metrin Euroopan mestaruuden Helsingissä 1971.

Ensimmäinen henkilökohtainen ja samalla tieteenkin lautakunnan tavoite on perustaa Kontiolahdelle maapuolustus- ja ampumahiihtopainotteinen lukio. Voin jo kuvitella antavani itseni kunnioittaa läsnäolollani kyseisen tiedon ja taidon pesäkkeen peruskiven muurausta.

Kunnallisia luottamusmieksipaikkoja jaettaessa tasa-arvoasiat ovat kovasti esillä, koska kumpaakin sukupuolta pitää eri elimissä olla vähintään 40 prosenttia. Käytännön elämässä tasa-arvo ei aina kuitenkaan toteudu yhtä hyvin. Sillä esimerkiksi kun mies puhuu naisille rivoja, se on seksuaalista ahdistelua. Mutta kun nainen puhuu miehelle rivoja, se on 2,90 € min + ppm.

Urheilu se vasta tasa-arvotonta ja epäreilua onkin. Joku juoksee sata metriä ja saa kultamitalin. Joku toinen juoksee maratonin (42 195 m) ja saa samanlaisen kultamitalin eikä 422 kultamitalia, kuten kuuluisi.

Lokavaalien jälkeen voitiin joulukuussa edelleen juhlia itsenäistä Suomea ja Kontiolahtea. Itsenäisyyspäivänä muistettiin prikaatissakin monia useitten paukkupatruunasotien veteraaneja ylennyksin ja mitalein. Monelle itsenäisyyspäivän aika jää kuitenkin mieleen jopa Karjalaisen päätuutiseksi kohonneesta välikohtauksesta Joensuun kadulla – ainakin komentajalle, joka vastaili itsenäisyyspäivän iltajuhlassa

useaan erästä lentotaidotonta lintua koskevaan kysymykseen.

Kapteeni Timo Tiaiselle - Pittsburgh Penguinsin innokkaalle kannattajalle – ei ainakaan olisi tullut mieleen noina päivinä olla pukematta päällensä omistamaansa kyseisen seuran pelipaitaa tai olla vetäisemättä salkoon seuran viiriä. Toivottavasti prikaatilaisten – pl Timo - eivät leimaudu tapahtuman johdosta Pittsburgh Penguinsin vastustajien ääriiliikkeen jäseniksi. Leimautumisen kun tapahtuu kokonaisilla ammatikunnillakin hyvin pienien asioiden takia, milloin mistäkin syystä. Tiedättekö muuten minkä takia suutarit ovat juoppoja? .. No se on ammattitauti. Kenkien teko-ohjeessa nimittäin sanotaan: ”Kun kenkien teko aloitetaan, otetaan tukevat pohjat....”

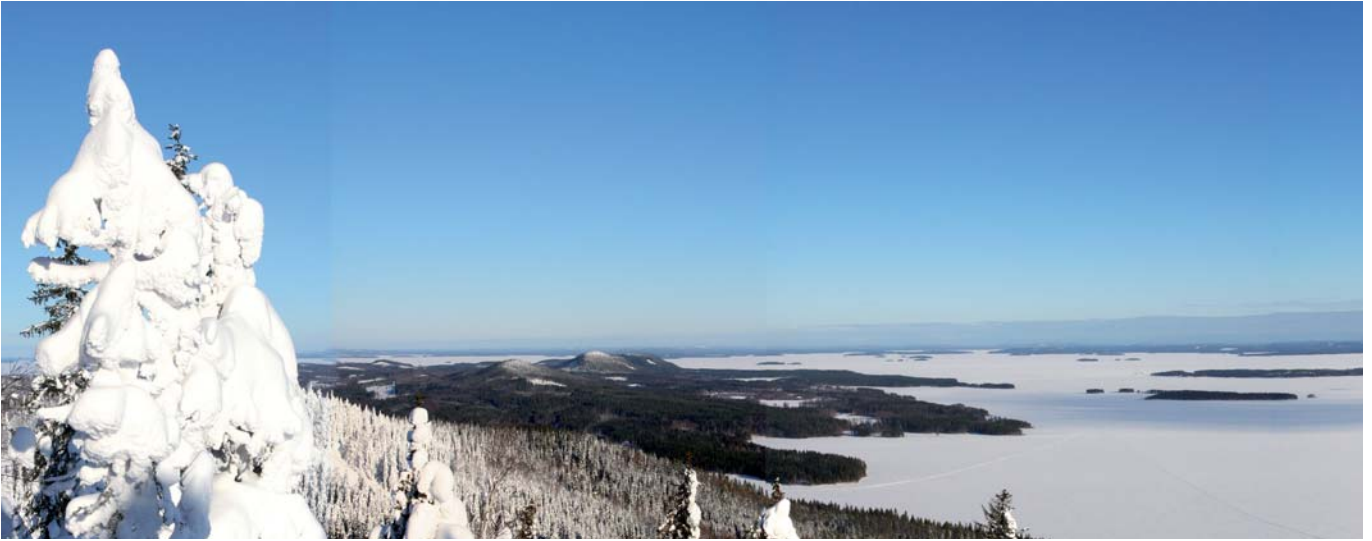
Uusi vuosi otettiin vastaan lähes myrskysisissä merkeissä, joten huojunta lisääntyi entisestään ja ballistiikan termejä lainatakseni tuuli- ja kiertopoikkeama olivat kotimatalla normaalia suurempia. Tietyille porukalle perinteeksi muodostuneissa uuden vuoden vastaanottajaisissa yllil evp Tor Kososen pihan kodassa koettiin myrskyn aikana lähes läheltä piti tilanne. Myrskynpuuska katkaisi nimittäin suurehkon petäjän kodan vierestä, sillä seurauksella, että puun kaatuessa sen latva osui keskelle laavun kattoa. Käytiin toteamassa ulkopuolella tilanne ja marssi jatkui. Valettiin tinoja ja oltiin sitä myöten tinassa.

Vuoden vaihduttua alkoivat kaupoissa alennushulinat. Niinpä minäkin hankin varastoihini edullisesti ja halvalla kaikkea loppuvuonna tarpeellista tavaraa: jokamiehen porsliinimaalaussetin, Mika Waltarin Aiotko tulla kirjailijaksi- ohjekirjasen, koottavan joulukuusen ja läjän ilotulitusraketteja. Eiköhän noilla pärjää.

Muistellaan sitten elokuun numerossa, miten kevät ja alkukesä meni persijelleen säitten ja muunkin elämisen puolesta. Kuulostellaan.

Piirteli Ahti Korhonen (ex valtuutettu)

VUOROTTELUVAPAALLA ?

Tämän hämmästyksen sain monta kertaa vastaani, kun viime syksyn aikana kerroin siitä, mitä minulle juuri parasta aikaa kuului. Erityisesti vanhemman polven väki oli monesti tietämätön kyseisen asian merkityksestä. Vuorotteluvapaalla -sotilaspappi?

Miten tähän oli tultu?

Piispa V.J Malmivaara vihki minut papiksi 1.1.1984. Nyt minulla oli pappina toinen joulun ilman yhtään virkaan liittyvää velvollisuutta, ensimmäinen vastaava tilanne oli toisen lapsemme syntymän yhteydessä joulun seutuun pidetty isyysloma. Oli siis korkea aika astua hetkeksi syrjään, hiljentää vauhtia ja miettiä työnsä kuvioita.

Kuinka koin tämän viiden kuukauden vapaan ajan?

Viisi kuukautta on yllättävän lyhyt aika nyt jälkeenpäin ajatellen. Kun aikaan sisältyi muutto uuteen kotiin, pari viikon pituista matkaa ja keskeytymättömänä jatkunut työhohjaajaopiskelu, oli aikani melko tarkkaan ohjelmoitu. En tehnyt väitöskirjaa, jota jotkut enemmänkin huumorimielellä odottelivat, en tuntenut tarvetta suuriin elämänmuutoksiin, en yrittänytään tehdä kaikkea sitä, mikä vuosien saatossa oli jäänyt tekemättä. Olin vuorotteluvAPAALLA. Tämä vapaan aika oli minulle hyvä!

Mitä minulle ”jäi käteen” tästä ajasta?

Minulla oli aikaa itselleni. Kävin lenkillä, nu-

kuin aamulla pidempään. Joskus -ehkä liian harvoin- olin tekemättä mitään. Olin enemmän läsnä perheelleni, sain hyvää yhteistä aikaa vaimon kanssa. Huomasin, että sain viisikymppisenä miehenä olla löytämässä sellaisia elämän merkityksiä, jotka aivan liian helposti uhkaavat kadota nykyisen työelämän pyörteisiin. Minä ajattelen edelleen tätä aikaa viisikymppislahjana itselleni! Ja vapaan jälkeen oli todella mukava palata töihin tuttujen työkavereiden pariin!

Vuorotteluvapaa on jokaiselle tietoinen ratkaisu, se ”maksaa” (korvaus 70-80% ansiosidonnaisesta päivärahasta), sen järjesteleminen vaatii jonkin verran vaivaa ja tietysti työnantajan on suostuttava vapaan myöntämiseen. Kohdallani toteutui hyvin myös vuorotteluvapaan perimmäinen idea työelämäkokemuksen tarjoamisesta työtömänä olevalle, saihan sijaiseni Anssi Törmälä mahdollisuuden aistia laaja-alaisesti sotilaspapin työkenttää hoitaessaan koko saapumiserän 2/08 ajan papin hommia.

Viestini teille, työtoverit

Voin suositella tätä kokemusta kaikille niille työtovereilleni, jotka kokevat tarvetta tarkastella omaa elämäänsä, sen mennyttä ja tulevaa. Monille sotilaille uran eri vaiheet tuovat tarvittavaa muutosta ja näkökulman vaihtoa, mutta on hetkiä, joissa kokonainen ihminen -niin fyysinen kuin henkinenkin puoli meissä- kaipaa taukoa. Useimmat ikäiseni sotilaat ovat siirtymässä

tai jo siirtyneet eläkkeelle (siviilityöntekijöiden kohdalla aikarajat ovat toiset), mutta nuoremmillekin tekee hyvää levon hetken suominen itselle.

Erityisesti vuorotteluvapaa havahdutti minut huomaamaan tarpeemme löytää tapoja jaksaa mielekästä, rikasta ja sekä itselle että läheisille iloa tuottavaa arjen elämää. Emme tarvitse suuria mullistuksia, emme kalliita ja hienoja tavaroita tai tapahtumia. Tarvitsemme mahdollisuuden elää hyvävoimaisena jokapäiväistä elämäämme.

Siksi...

Ota aktiiviseen käyttöön prikaatin tarjoamat monipuoliset mahdollisuudet niin fyysisen kuin henkisenkin kunnon ja virkeyden ylläpitämiseen!

Siksi...

Kirkollisen työn vuositeema *hengellisen elämän hoitaminen* osuu kohdalleen: sinulla on mahdollisuus työnkin puitteissa hetkeksi hiljentyä Jumalan hoitoon niin kenttähartauden tai -ehtoollisen myötä kuin monissa muissa kirkollisen työn järjestämissä hetkissä.

Voimia ja iloa työhösi!

Juha Eklund
Sotilaspastori,
työhyvinvointitoimikunnan pj

PUOLUSTUSVOIMIEN JOHTAMISJÄRJESTELMÄKESKUS ASIAKASRAJAPINNASSA

Johtamisen tukena - asiakkaita varten

Puolustusvoimien Johtamisjärjestelmäkeskuksen (PVJJK) tärkein tehtävä on mahdollistaa puolustusvoimien operatiivinen johtaminen valmiuden kohottamisen kaikissa vaiheissa. Keskus luo puolustushaaroille ja aselajeille niiden tarvitsemat johtamisedellytykset vastaten muun muassa joukkojen ja johtoportaiden liittämistä operatiivisen johtamisen ympäristöön. Valmiuden tulee olla sellainen, että se vastaa alueellisen koskemattomuuden valvonnan ja turvaamisen vaatimuksia. PVJJK on johtamisen valmiusyhtymä, jonka suorituskykyä kehitetään koko ajan.

PVJJK mahdollistaa jo perusvalmiudessa operatiivisen johtamisen, valmiuden kohottamisen käskytyksen, tilannekuvan kokoamisen, päivystävien ilma- ja merialusten johtamisen, kansainvälisten ope-

raatioiden johtamisen sekä harjoitusten toteuttamisen kotimaassa ja ulkomailla.

Tyypillisiä asiakkaita ovat puolustusvoimien joukko-osastot, varikot ja laitokset. Palveluita tarjotaan lisäksi esimerkiksi puolustushallinnon rakennuslaitokselle ja rajavartiolaitokselle. Joukko-osastot tekevät vuosittain sopimuksen palveluiden tuottamisesta PVJJK:n kanssa. Peruspalvelut ovat maksuttomia ja tilaajaperusteiset palvelut ovat asiakkaan budjetointivastuulla. Aluksi asiakkailta on peritty ainoastaan työasemien omaisuusvastikkeet, mutta jatkossa on kuitenkin tarkoitus siirtyä enemmän muuttuvien kustannusten, eli palvelumaksujen suuntaan. Tämä tarjoaa asiakkaalle paremmat mahdollisuudet vaikuttaa tietohallintomenojen osuuteen toimintansa kokonaiskustannuksista.

Tuotanto-osaston ja alueorganisaation tehtävät

Keskuksen johto, hallinto-osasto ja tuotanto-osaston keskitetyt osat toimivat Jyväskylässä ja kehitysosasto Espoossa. Palvelutuotanto toteutetaan neljässä alueellisessa johtamisjärjestelmäkeskuksessa Mikkelissä, Oulussa, Hämeenlinnassa, Turussa ja Hallinnollisessa Tietopalvelukeskuksessa Tampereella ja Mikkelissä. PVJJK toimii kolmellakymmenellä paikkakunnalla ja palveluksessa on liki 800 työntekijää.

Palvelutuotannosta vastaa Tuotanto-osasto, jonka päätoiminta jakautuu operatiivisten ja hallinnollisten johtamisjärjestelmäpalveluiden tuottamiseen.

Osasto johtaa ja koordinoi tietoteknisten järjestelmien käyttöönoton ja ylläpidon. Päätehtävässä korostuvat vaurionkorjaukset ja niiden resursointi, tiedonsiirtoverkon ja johtamispaikkojen varmentaminen sekä liikkuvien johtoportaiden tukeminen liityntämahdollisuuksilla.

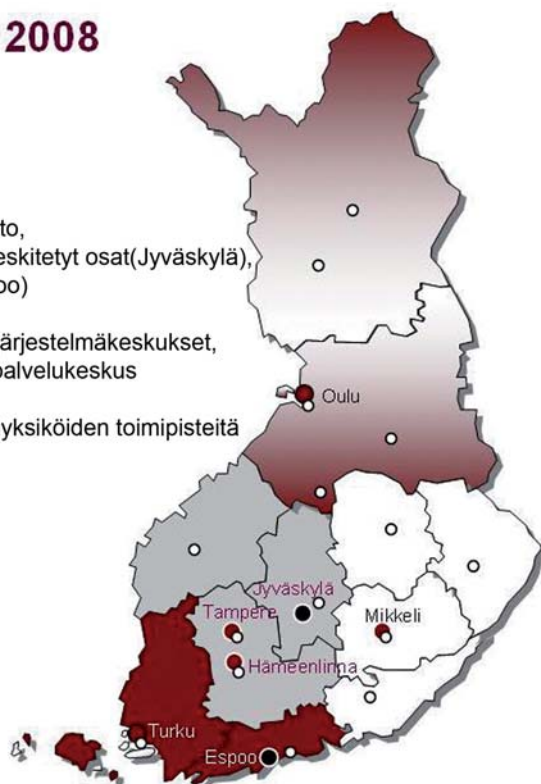
Kaikki neljä alueellista johtamisjärjestelmäkeskusta sekä Hallinnollinen tietopalvelukeskus toimivat Tuotanto-osaston alaisuudessa. Alueelliset johtamisjärjestelmäkeskukset ovat palvelutuotantokeskuksia, jotka vastaavat tietojärjestelmäpalveluiden tuottamisesta vastuualueellaan.

Itä-Suomen Johtamisjärjestelmäkeskuksen (ISJJK) tehtäviin kuuluu mm. tietotekninen lähituki, tietotekniikan hankinnat asiakkaille, turvallisuustekniikan tuottaminen, puhelunvälitys, tietotekniikan rakentamiseen liittyvä suunnittelu ja toteutus sekä sota-ajan johtamisjärjestelmän rakentaminen ja kehittäminen. Erityistehtävänä ISJJK:lla on maavoimien tukeminen.

PVJJK 2008

- Johto, Hallinto-osasto, Tuotanto-osaston keskitetyt osat (Jyväskylä), Kehitysosasto (Espoo)
- Alueelliset johtamisjärjestelmäkeskukset, Hallinnollinen Tietopalvelukeskus
- Johtamisjärjestelmäyksiköiden toimipisteitä

Itä-Suomen Johtamisjärjestelmäkeskukseen kuuluvat johto-osa Mikkelissä, verkko-operaatiokeskus Mikkelissä, Mikkelin Johtamisjärjestelmäyksikkö, Kuopion Johtamisjärjestelmäyksikkö ja Kouvolan Johtamisjärjestelmäyksikkö.

Kuopion Johtamisjärjestelmäyksikkö palvelee Savo-Karjalan alueella

Kuopion Johtamisjärjestelmäyksikkö (KPO-JJY) on perustettu Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan tietotekniikkayksikön rungolle siten, että vuoden 2006 aikana yksikköön siirrettiin alueella olevista joukko-osastoista tietotekninen henkilöstö. Yksikön henkilöstö on kokenutta ja tuntee vastuualueensa hyvin.

Kuopion Johtamisjärjestelmäyksikön päätehtävä Savo-Karjalan sotilasläänin alueella on puolustusvoimien viestintäverkon (PVVV) ylläpito sekä Pääesikunnan käskemien tietoteknisten palvelujen ja -tuen tuottaminen alueen joukko-osastoille.

Yksikkö tuottaa verkkopalvelut alueen joukko-osastoille, eli "työkälyt" pöydälle ja verkon asiakkaiden käyttöön, jotta nämä pääsevät käyttämään tietovoimaloissa olevia tietojärjestelmiä ja -palveluja. Ylläpidossa on noin 1200 hallnet-, opnet- tai

muuta työasemaa. Näkyvimpiä johtamisjärjestelmäyksikön tuottamia palveluita ovat Hallnet- ja Opnet- palvelut. Muita palveluita ovat murtosuojaukseen, kulunvalvontaan, liukuvan työajan seurantaan sekä ateriaperintään liittyvien palvelujen ylläpito. Myös perinteinen puhepalvelu pöytäpuhelimeen kuuluu tuotettaviin palveluihin. Palvelu muuttuu osittain tänä vuonna, koska puolustusvoimien puhelinnumerouudistuksen myötä analogiset puhelinvaihteet ja puhelinliittymät poistuvat.

Kuopion Johtamisjärjestelmäyksikön asiakkaita Savo-Karjalan alueella ovat:

- Karjalan Lennosto
- Pohjois-Karjalan Prikaati
- Savo-Karjalan Sotilasläänin Esikunta
- Itä-Suomen Huoltorykmentti
- Pääesikunta
- Puolustusvoimien Ruokahuollon Esikunta
- Pohjois-Karjalan rajavartiosto
- Puolustushallinnon Rakennuslaitos.

Johtamisjärjestelmäyksikön toimipisteet Pohjois-Savon Ja Pohjois-Karjalan maakuntien alueella ovat Kuopiossa Puitokadulla sekä Neulamäessä, Siilinjärvellä Rissalassa sekä Kontiolahdella Kontiorannassa. Yksikkö vastaa näiden kahden maakunnan alueella palvelutuotannon mukaisten palvelujen toteuttamisesta, myös Kontiolahden varuskunnassa Kontiorannassa. Yksikön toimintaa tukee Itä-Suomen Johtamisjärjestelmäkeskuksen johto-osa sekä verkko-operaatiokeskus.

Palvelusopimus määrittää tehtävät työt

Palvelusopimusneuvottelujen yhteydessä sovitaan myös tilausperusteisista töistä. Näiden asioiden piirissä perinteisesti Pohjois-Karjalan Prikaatissa on ollut atk- ylläpidon ja työn osalta varusmieskoulutukseen käytettävien luokkaympäristöjen asentaminen ja ylläpito. Lisäksi töihin kuuluu sekä varusmiesten käytössä olevien työasemien asentaminen käyttökuntoon että ohjeistus vastuuhenkilöille työasemien käyttökunnon valvontaan liittyen. Lisäksi annetaan tukea asennuksen tai ylläpidon muodossa varusmiesten koulutusta tukeville järjestelmille mm. simulaattori- ja nop-

tel-työasemiin.

Tilausperusteisiin töihin kuuluvat myös paikallisverkon kaapeloinnin ja turvatekniikan suunnittelu- ja rakentamistehtävät ja niiden toteutus joko omana työnä tai kolmannen osapuolen työnä. Näissä yhteistyökumppanina usein on Puolustushallinnon Rakennuslaitos.

Onnistumisen edellytyksenä tiivis yhteistyö

Johtamisjärjestelmäyksikössä on oma materiaalivarasto, jonka tarvikkeita varastoidaan Kuopion lisäksi myös Kontiorannassa. Varastotilat ovat osin limittäin Pohjois-Karjalan Prikaatin varastojen kanssa, mutta hyvällä yhteistyöllä materiaalit pysyvät järjestyksessä. Ajoneuvohallinnan suhteen yhteistoiminta on tiivistä johtamisjärjestelmäyksikön ja Pohjois-Karjalan Prikaatin välillä. Yksikön ajoneuvot tilataan Pohjois-Karjalan Prikaatin ajonjärjestelijältä sekä ajoneuvojen huolto- ja korjaustoiminta toteutetaan prikaatin autohuoltolassa tai Kontiolahden korjaamolla.

Organisaatio resurssineen on rakennettu ennen kaikkea ylläpito-organisaatioksi keskeisille tieto- ja turvateknisille järjestelmille.

Vuoden 2007 alussa tehdyn organisaatiomuutoksen merkittävien saavutus on johtamisjärjestelmäalan ihmisten kokoaminen alueellisesti yhden työnjohdon alaisuuteen. Tämä mahdollistaa henkilöresurssien tehokkaan käytön ylläpidettäviä järjestelmiä kohden.

Lisätietoja toiminnastamme internet-sivuiltamme www.mil.fi/pvjkk.

Teksti:
Tiedottaja Mari Hienonen
Kapteeni Ilpo Partanen

Asiakkaalle toimitettavat koneet valmistelussa asennuspisteessä

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

Heinäveden kunta

Juankosken kunta

Kesälahden kunta

Kiteen kaupunki

Varpaisjärven kunta

xerox

Concessionaire

X-Partner Joensuu Oy
www.xpjoensuu.fi

V.TORO KY

timosenauto.fi
...siellä on autosi!

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 0299 432 862

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ**
-lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen
elektroninen tunnistusteknologia ja
mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy
Oy:ltä, kotisivuiltamme
www.abloy.fi sekä ABLOY -
valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

SAAPUMISERÄN 2/08 SOTILASVALA VARKAUDESSA

Heinäkuussa palvelukseen astuneet alokkaat vannoivat sotilasvalansa Varkaudessa 21.8.2008. Valapäivää vietettiin kauniissa säässä tuhansien omaisten seurattuna tapahtumia. Juhlapäivän ohjelma muodostui perinteisesti seppeleen laskusta, sotilasvakuutuksesta, paraatikatselmuksesta ja sotilasvalasta. Tilaisuuden päätti ohimarssi.

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Varkauden kaupungin seppeleet laskettiin sankarihautoille.

Ortodoksisen litanian toimitti Isä Vesa.

Sotilasvalan vannoni 624 alokasta, joista naisia oli 15.

Prikaatissa tapahtuu

Sotilasvalakaavan esilukijana toimi kaupungin valtuuston puheenjohtaja Mika Hentunen.

Ohimarssi pidettiin Osmajoentiellä.

Juhlalounaalla valakaavan esilukijalle luovutettiin muistoksi Wiipurin Rykmentti-kirja ja Varkauden kaupungille Kollaan Vasama.

JUNKERS

“1.7.1944 klo 00.25 Onttolan lentokentältä lähti Lentolaivue 44:ään kuuluva Junkers JK-254 yhdeksän muun koneen kansalennolle tehtävänäan pommittaa Mutalahdessa olevan tienristeysalueen rakennusryhmiä ja joukkoja sekä ajoneuvoja. N. puolituntia nousun jälkeen JK-254 kone ajautui edessä olevan johtokoneen potkurivirtaan ja menetti ohjattavuutensa, jonka johdosta joutui syöksykierteeseen tippuen Liperin Tutjunniemessä sijaitsevaan Rauvanlahteen. Koneessa ollut miehistö ei ennättänyt hypätä koneesta.”

Kuvassa Rauvanlahteen pudonneen Junkersin mallinen kone.

Vuonna 2006 Joensuun Kihlakunnan Poliisilaitos sai ilmoituksen JK-254 koneen putoamispaikan läheisyydessä asuvilta henkilöiltä öljyläikistä, joita ilmaantuu aika-ajoin veden pinnalle. Asiaa ryhdyttiin alustavasti selvittämään poliisin toimesta ja selvitysten perusteella tuli ilmi, että koneessa on ollut pommeja, joita ei ole raivattu pois koneen putoamisen jälkeen. Poliisi saattoi asian puolustusvoimien tietoon mahdollisen räjähteiden paikantamisen ja niiden raivaamisen käynnistämiseksi. Asiaa ryhtyi hoitamaan yliluutnantti Pekka Matilainen Pohjois-Karjalan Prikaatista.

Vuonna 2006 tehtiin merkittävää valmistelutyötä. Vuoden aikana luotiin hankkeelle

viranomaisyhteydet sekä suoritettiin tiedustelusukellukset sekä kohteen luotaukset ja esi-imuroinnit. Toiminta keskeytettiin loppusyksystä ja kohde julistettiin poliisin toimesta toimenpidekieltoon. Toiminnan jatkaminen vaati lisärahoitusta, vesiluvan saamista mahdollista ruoppaamista varten sekä ylemmän esikunnan käskyä.

Vuoden 2008 helmikuussa Pohjois-Karjalan Prikaati sai alueraivaamistehtävän koneen räjähteiden paikantamiseksi ja hävittämiseksi. Samaan aikaan poliisin toimesta anottiin imuruoppausta varten vesilupaa, jonka ympäristövirasto myönsi toukokuussa.

Alkoi suunnitteluprosessi. Erilaisten ohjei-

den laadinta: työohjeet raivaajille, sukeltajille, pelastussuunnitelma, turvallisuus selvitys yhteistyössä Puolustusvoimien Teknillisen Tutkimuslaitoksen kanssa. Henkilöstön- sekä materiaalin varaamis- ja käyttösuunnitelma ja lukuisat yhteydenotot eri viranomaisiin.

Viranomaisyhteistyökokous pidettiin 9.9.2008, jossa sovittiin kunkin viranomais-tahon vastualueet projektissa. Työt kohteella aloitettiin 15.9.2008. Työkohteella pidettiin työsuojelutarkastajan tarkastuskäynti sekä pelastusharjoitus ennen toiminnan varsinaista aloitusta.

Medialle ja alueen asukkaille pidettiin omat tiedotustilaisuudet aloituspäivänä. Saadun palautteen perusteella tiedottaminen oli projektin osalta onnistunut.

Vuonna 2008 Liperin Rauvanlahdessa raivattiin kahdeksan viikkoa. Raivaaminen päätettiin 7.11.2008. Noihin kahdeksaan viikkoon liittyy paljon erilaisia kokemuksia ja tapahtumia, joiden kertominen veisi aikaa “dokumenttielokuvan” verran. Käsketty tehtävä tuli suoritettua, kiitos siitä omille raivaajaveljille sekä kaikille projektia tuke-

Prikaatissa tapahtuu

Lentokoneen peltiosa vedenalla. Ensimmäisiä kuvia tiedustelusukelluksen tiimoilta pohjasta.

Ensimmäinen koneen löydetystä moottoreista.

Näyttävä historian havinaa sisältävä lääkintälaukku.

Koneen etupyörät nostettuna lautalle. Pyörien löytymisen perusteella saatiin selkeämpi kuva koneen putoamisasennosta sekä mahdollisten pommien sijainnista.

Miinapommi SC-500, ensimmäisenä löydetty 500 kg:n pommi.

ville henkilöille.

Raivaamisen johti Pohjois-Karjalan Prikaati, jossa toimin projektin johtajana. Raivaamisen johtajina työkohteella toimivat kapteeni Pertti Kettunen ja luutnantti Riku Mölsä.

Viranomaisyhteistyö Poliisin, Pelastuslaitoksen ja Liperin kunnan sekä ympäristöviraston ja työsuojeluviraston kanssa sujui moitteettomasti.

Henkilöstö

Kahdeksan toimintaviikon aikana työhön osallistui yhteensä 24 raivaajaa yhdeksästä eri joukko-osastosta. Henkilötyöpäiviä kertyi 430.

Projektiin osallistuneet raivaajat olivat motivoituneita ja kokivat tehtävän työn tärkeäksi sekä erittäin opettavaksi oman ammattitaidon kehittymisen kannalta. Joensuun Kihlakunnan Poliisilaitokselta oli nimetty projektin yleis- ja kenttäjohtaja sekä eristykseen ja evakuointiin tarvittava henkilöstö. Poliisin johtamaa eristämistä

tuettiin Pohjois-Karjalan Prikaatin virkaapuosastolla.

Organisaatioon kuuluva kenttäsiiranhoidtaja saatiin kohteelle kaikkina viikkoina, muuten tukeuduttiin omaan lääkintäkalustoon ja Liperin Paloasemaan ja Pohjois-Karjalan Pelastuslaitokseen.

Kiitos raivaustehtävän aikana antamasta tuesta Joensuun Ilmasillan puheenjohtajalle Rauno Suhoselle, Keski-Suomen Ilmailumuseon johtajalle Kai Mecklinille sekä ilmasotaveteraanille Kusti Lehmusvuorelle, joka oli muun muassa hakemassa Junkers koneita Saksasta sodan aikana.

Teksti:
Yli luutnantti Jeri Kerkkonen

Junkers JU 88 A4

Keskiraskas pommikone, vaaka- ja syöksypommituksiin soveltuva
Pituus 14.36m, korkeus 5.07m, kärkiväli 20.08m, siipipinta-ala 54.7 neliometriä
Tyhjäpaino 8500 kg, lentopaino 13500 kg
Nopeus max 472km/h
Lakikorkeus 8200m
Lentomatka 1800 - 3210 km
Nelipaikkainen ohjaamo (Ohjaaja, tähtytäjä, sähköttäjä, konekivääriampuja)

Aseistus:
20mm automaattitykki MG FFM 1 kpl
7.92mm konekivääri MG 81 2 kpl
7.92 kaksoiskonekiväärit MG 81 Z 1 kpl

Pommikuorma:
2x250 kg saksalaisia miinapommeja
2x500 kg saksalaisia miinapommeja

HENKILÖSTÖ

Ylennykset

6.12.2008

Majuriksi:

Kapteeni Mika Ylönen

Kapteeniksi:

Yliluutnantti Janne Vattulainen

Yliluutnantti Pertti Kettunen

Luutnantiksi:

Vänrikki Ville Onikki

Vänrikki Timo Varis

Ylivääpeliksi:

Vääpeli Jorma Karppanen

Siviiliin

Sihtööri Leena Piiparinen 01.08.2008

Reserviin

Sotilassoittaja Janne Ahonen 27.09.2008

Luutnantti Heikki Rossinen 03.10.2008

Kapteeni Pauli Hakulinen 01.01.2009

Siirrot

Majuri Kari Kurkinen

Majuri Panu Pelkonen

Luutnantti Heikki Heikkilä

Maavoimien Esikuntaan 01.10.2008

Maavoimien Esikuntaan 01.10.2008

Maasotakouluun 01.01.2009

OHI ON 270, 180, 362

Saapumiserän 1/08 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 2.10.2008. 2.1.2008 kotiutettiin saapumiserän 1/08 362 vuorokautta ja 2/08 180 vuorokautta palvelleet taistelijat.

270 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Roivas Joonas-Heikki Petteri

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Palkeinen Pertti Tapio

Kummikuntien esinepalkinnot

Korpraali Suutala Sampo Sakari

Jääkäri Rinkinen Joonas Petteri

Rehdin sotilaan stipendi

Jääkäri Vuo Juha-Matti

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Jääkäri Karvinen Teemu Ville Tapani

Maanpuolustusnaisten liiton palkinto

Korpraali Nevalainen Elina Katriina

180 ja 362 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Happonen Pekka Henriikki

Kersantti Kokkonen Juha-Matti Tapio

Korpraali Partanen Tomi Kristian

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Kakkonen Tomi Heikki Juhani

Reserviupseeriin palkinto

Vänrikki Lavikainen Tatu Johannes

Reserviläispiiriin palkinto

Kersantti Suhonen Tatu Jaakko Antero

Viestikillan palkinto

Alikersantti Hiltunen Mika Tuomas

Jääkäri Halonen Mika Petteri

Rehdin sotilaan stipendi

Vänrikki Kaskinen Markus Ilari

Korpraali Mustonen Aleksu Tuomas Sakari

Jääkäri Akkanen Tero Kalevi

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen stipendi

Kersantti Hakkarainen Emmi Pauliina

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendit

Kersantti Kärki Juha Perttu Eerik

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Korpraali Räsänen Aaro Juhana

Kummikuntien esinepalkinnot

Vänrikki Turunen Hemmo Tuukka

Hermann

Kersantti Kuivalainen Jere Johannes

Kersantti Silvennoinen Jussi Pekka Aleksu

Kersantti Takkinen Timo Petteri

Kersantti Inkeri Eero Johannes

Korpraali Hartikainen Tero Timo Tapio

Korpraali Koponen Topi Veikko Ilmari

Korpraali Tiittanen Sami Kalevi

Jääkäri Gröhn Joonas Mikael

Jääkäri Hiltunen Mikko Ilmari

Jääkäri Kankkunen Ari Matti Juhani

Jääkäri Pohjola Joonas Oskari

Jääkäri Pulliainen Sami Vilho Tapani

Jääkäri Riikonen Tero Juha Antero

Jääkäri Saukkonen Lari Pekka Kalevi

Jääkäri Väisänen Juha Oskari

Kontiolahden varuskunnan TYHY-päivä 25.8.2008

42 rohkeaa koskenlaskijaa.

Varuskunnan perinteinen työhyvinvointitoimikunnan rahoittama retki suuntautui tällä kertaa Lieksaan, Ruunaan koskille. Palkatulla henkilöstöllä oli mahdollisuus osallistua joko kumilauttakoskenlaskuun tai puuvenekoskenlaskuun. Lisäksi oli mahdollisuus patikointiin luonnonkauniilla reitillä.

Päivä alkoi linja-autokyydillä Ruunaan retkeilyalueelle, jossa tutustuimme Metsähallituksen Ruunaan luontotaloon. Luontotalolla katsoimme multimediaesityksen Ruunaan retkeilyalueesta. Tämän jälkeen koskenlaskuryttäjä otti meidät kaikki äidillisesti hellään huomaansa varustaen asianmukaisiin turvavälineisiin sekä ohjeistaen päivän tapahtumiin.

Kumilauttakoskenlasku osoittautui suosituksi sillä kaikkiaan 42 henkilöä uskaltautui koskenkuuhujen sekaan. Reitillä laskettiin kaikkiaan neljä koskea aloittaen Neitikoskelta ja päätyen Siikakoskelle. Heti ensimmäisessä koskessa saimme esimakua tulevasta kipparimme ohjastaessa lautamme keskelle kuuhuja. Lopputuloksena oli eteemme levittäytyvä vesiseinä, mikä ei jättänyt ketään kuivaksi. Koskenlaskun jälkeen "laivakoiramme" muistutti ulkoisestikin uittettua koiraa.

Puuvenekoskenlaskuun osallistui kaikkiaan 15 henkilöä. Puuveneellä matkattiin läpi 6 kosken istuen herroiksi / rouviksi Matkalahdesta Siikakoskelle. Kippari ohjasti venettä koskienkuuhussa läpi tuulen ja tuiskujen välillä pysähtyen nauttimaan luonnonkauniista maisemista. Samalla tarjoutui mahdollisuus tarkkailla kumilauttakoskenlaskijoiden rimpuilua kosken syleilyssä.

Patikointiin osallistui kaikkiaan 10 henkilöä. Patikointireitti oli noin 10 kilometrin mittainen kulkien pääsääntöisesti merkityllä luontopolulla. Patikointi päättyi koskenlaskun tapaan Siikakoskella olevalle rantasaunalle.

Koskenlaskun jälkeen saavuimme koskenlaskuryttäjän rantasaunalle, mikä on vähättelevä nimitys vastavalmistuneelle kokonaisuudelle. Kokonaisuus käsitti majoitustiloja, ravintolatilaa, rantasaunan sekä savusaunan. Yrittäjä oli omatoimisesti lämmittänyt meille savusaunan, mikä tarjosikin miellyttävän (ja nokisen) kokemuksen ainakin ensikertaa savusaunan löylyistä nauttavalle. Rantanuotilla oli mahdollisuus makkaranpaistoon ja ravintolan tiloihin oli sijoitettu muonituskeskuksen valmistamat runsaat ja maittavat salaattit lisukkeineen.

Ruokailun ja saunan jälkeen yrittäjä järjesti osallistujille "vapaaehtoisia" seuraleikkejä. Havaitsimme, että työhyvinvointiin ja työstä irtaantumiseen kuuluu myös iloinen yhdessäolo, jossa voi irrotella ja nauraa omille ja toisten kummelluksille.

Päivä kului nopeasti, oli tullut aika kiittää emäntää ja aloittaa kotimatka kohti varuskuntaa. Uskon, että kaikki mukana olleet 67 varuskunnan palkattua henkilöä nauttivat päivästä. Pienehköllä taloudellisella panostuksella työnantaja sai taas hymyn työntekijöidensä kasvoille kohtaamaan työtehtäviensä haasteet. Tämä on panostus, mikä maksaa itsensä moninkertaisesti takaisin.

Kapulaviesti kirjoitti osallistujissakin hyvät naurut.

Teksti:
Koskenlaskija Mika Räisänen

Vierailuja

Itä-Suomen Huoltorykmentin everstiluutnantti Jouko Rauhala ja eversti Risto Kosonen olivat prikaatissa vierailulla 9.9.2008.

Everstiluutnantti Kari Pelkonen (ISSLE), eversti Tero Kaakinen (P-KR) ja eversti Juha Suonperä (KARLSTO) komentajan päiväkahviseuraa 12.11.2008.

Tattoo 2008 -kiertue Joensuu Arenalla

Kolmella paikkakunnilla kiertänyt Tattoo saapui Joensuuhun 24.9. Arenalla esiintyi kahdeksan soittokuntaa paikallisten kuorojen tukemana.

Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan ohjelma koostui muun muassa rumpuryhmän ja kivääriyhmän näyttävästä esityksestä.

Yhteistoimintasopimukset

Yhteistoimintasopimukset kuntien ja alueen viranomaisten kanssa allekirjoitettiin 21.11.2008

Vuosipäiväjuhla 21.11.2008

Prikaatin vuosipäivää vietettiin perinteisin menoin 21.11.2008 paraatikatselemuksella Kollaen Vasamalla, päiväjuhalla sotilaskodissa ja iltajuhlalla Joensuun taidemuseossa. Juhlan teema oli saavutettu täysi-ikäisyys. Päivää sävytti samaan aikaan piispa Wille Riekkisen suorittama piispan tarkastus.

Sotilaskodissa pidetyssä päiväjuhlassa prikaati muisti vuoden aikana eläkkeelle, reserviin tai muihin organisaatioihin siirtyneitä sekä työssään ansioitunutta henkilöstöä. Vuoden sotilana palkittiin kapteeni Jukka Päivinen, vuoden siviilinä toimistosihteerinä Liisa Puumalainen ja vuoden kouluttajana luutnantti Esa Viitanen. Maanpuolustusmitalilla palkittiin majuri Markku Väättänen, kapteeni Esa Lehtinen, yliluutnantti Pertti Kettunen ja yliluutnantti Jari Parviainen. Ritarin maljalla palkittiin Jääkärikomppania, joka menestyi parhaiten vuoden aikana pidetyissä koulutustarkastuksissa. Urheilukilpailujen tulosten perusteella jaettavaan Harlun Haarikan voitti Sissikomppania. Sihteerinä Raija Riissanen sai Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan stipendin.

Prikaatissa tapahtuu

Iltajuhla alkoi oman henkilöstön saapumisella taidemuseolle. Puheessaan komentaja esitti parhaan kiitoksensa perheen jäsenille heidän antamastaan tuesta. Prikaatin yhteistyökumppaneista koostuneiden kutsuvieraiden saavuttua oli esittelyelokuvan ensi-ilta. Pohjois-Karjalan Prikaati, tätä haluamme puolustaa - elokuvan ohjaaja Markku Pölönen kertoi ennen esitystä saamastaan työstä. - Elokuva ilmentää alueen maanpuolustustahtoa ja -kykyä, prikaatin

sijaintia erityisen kauniissa suomalaistakin suomalaisemmassa maisemassa, sekä sitä, että varusmiespalveluksen suorittaja on aivan tavallinen mies tai nainen. Ohjaaja kertoi näkemänsä perusteella, että sotaharjoitus ei ole leikkiä, se on harjoitusta sotaa varten. Nämä ihmiset eivät toivo sotaa, vaan rauhaa, mutta varautuvat kaikkeen, sanoi Pölönen. Hän kertoi olevansa ehkä hivenen kateellinen armeijan päällystölle, sillä hommat natsasivat täsmällisesti.

Elokuvan jälkeen Karjalan Sotilassoittokunta esitti prikaatin vaiheita musiikin siivin. Täsmällisesti musiikkia seuranneen kuvaesityksen oli koonnut kersantti Tuure Välimaa. Kuvaesitys muisteli laajasti tapahtumia 18 vuoden ajalta maailmalta ja varsinkin prikaatista. Luutnantti Markku Leinosen kokoama valokuvanäyttely kuvasi prikaatin kulkua aina perustamisesta tähän päivään.

Iltajuhlassa palkittiin Pohjois-Karjalan Prikaatin pienoislipulla kirkollisen työn edustajina arkkimandriitta Sergei ja piispa Wille Riekkinen, liike-elämän edustajana rouva Riitta Broman, yhteistyökumppaneiden edustajana Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajana Inkeri Laukkanen, kulttuurin edustajana Suomen Filmitoimintayhtiö Oy, kuntien edustajana kunnanjohtaja Eero Tossavainen, koulutuksen edustajana Joensuun yliopiston professori Taneli Kolström ja järjestöjen edustajana Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan puheenjohtaja Hannu Saharinen.

Laatutuotteet, halvat hinnat!

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärti

www.tokmanni.fi

YHDESTÄ PAIKASTA KAIKKI KOTIIN:

*painikkeet, vetimet, lukitus ja oviautomatiikka,
myös asennettuna.*

Olet varmasti aina tiennyttä, että **ABLOY®** on
tae kotisi ja omaisuutesi suojaamiseksi.
ABLOY® on paljon muutakin.

ABLOY®-valtuutetusta lukkoliikkeestä löydät
uusimmat mekaaniset ja sähköiset lukitusratkaisut,
ovensulkimet ja oviautomatiikan sekä kodin
sisustamiseen tyylikkää design-painikkeet,
vetimet sekä muut varusteet. Tuotteitten
lisäksi saat myös luotettavan
asennuspalvelun.

Meidät tunnista tästä
merkistä.

- asiantunteva suunnittelupalvelu
- tuote- ja asennustakuu
- tuotteet suomalaista designia

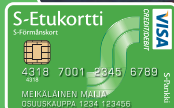

Lukkorengas oy

Wahlforssinkatu 6, JOENSUU
myymälä 0424 468 250, työnjohto 0424 468 230
palvelemme arkisin: 8-17

www.lukkorengas.fi

EDULLISUUDEN EDELLÄKÄVIJÄ, MAAKUNNAN KEHITTÄJÄ

Bonusta jopa 5 %.

S-Etukortilla mak-
saessasi myös 0,5 %
maksutapaetua.

www.s-kanava.fi/pko

PKO90
1919-2009
voittoa

Prikaatissa tapahtuu

Puurojuhla 5.12.2008

Puurojuhlassa julkaistiin itsenäisyyspäivän ylen-nykset, jotka koskivat prikaatilaisia.

Arjen keskellä hetki aikaa hiljentyä joulutunnelmaan.

ISSL:n itsenäisyyspäivän paraati Kotkassa

Itä-Suomen sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jukka Pennanen laskemassa puolustusvoimien seppelettä Kotkan kirkon sankarivainajien muistomerkillä.

Prikaatista paraatiin osallistui aliupseerikoulu lippujoukkueena.

Kuvat: © Puolustusvoimat / ISSLE

Tietokate Oy
Talouhallinnon ammattilainen

YRITTÄJÄ – PARANNA KILPAILUKYKYÄSI - HYÖDYNNÄ MODERNEJA TALOUSSHALLINNON PALVELUJAMME:

www.tietokate.fi

- verkkolaskutus
- ostolaskujen sähköinen käsittely
- e-tilinpäätös
- sähköinen palkkahallinto
- sähköinen matkalaskujen käsittely
- sähköinen arkisto
- sähköinen raportointi
- sähköinen tiedonsiirto viranomaisille
- asp-palvelut
- langaton tiedonsiirto

TIETOKATE OY,
Siltakatu 18
80100 Joensuu

p. 013-255 655
sähköposti; etunimi.sukunimi@tietokate.fi
fax 013-255 6565

**MAARAKENNUSTA
JA AUTOKAUPPAA**

E. HARTIKAINEN OY
www.hartikainen.com

YHTYMÄHARJOITUS SAVOTTA 08

Jääkäriprikaatin komentaja, eversti Kimmo Lehto, johti SAVOTTA 08 yhtymäharjoituksen Taivalkoski - Pudasjärvi - Puolanka alueella 9.-16.12.2008. Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui harjoitukseen 2/08 saapumiserällä. Harjoituksen päämääränä oli muun muassa harjoituttaa aselajien välistä yhteistoimintaa, kehittää taisteluosaston taktiikkaa ja taistelutekniikkaa sekä testata suorituskyvyn ylläpittoa aktiivisen puolustustaistelun aikana. Harjoituksen teemana oli muun muassa taisteluosaston aktiivinen taistelu.

Harjoitusjoukot ja niiden tehtävät

Harjoituksessa muodostettiin siniselle puolelle sotilasalueen esikunnan alaisina taisteluosasto, torjuntakomppania sekä esikunta- ja viestipataljoona, jääkäriprikaatin osia, sekä rajajoukkoja. Keltaisen osapuolen muodosti mekanisoitu pataljoona ja lento-osasto.

Pääosa Pohjois-Karjalan Prikaatin joukoista kuului Kainuun Prikaatin johtamaan taisteluosastoon (esikuntakomppania, jalkaväkikomppania ja panssaritorjuntakomppania), sissikomppania oli sotilasalueen esikunnan johdossa, sotilaspoliisit olivat torjuntakomppanian yhtenä joukkueena ja aliupseerikoulu muodosti yhden mekanisoidun komppanian keltaisen puolen pataljoonaan.

Sinisen puolen tehtävänä oli aktiivinen puolustustaistelu. Puolustustaistelu käytiin kahdella tasalla siten, että ensimmäisellä tasalla taisteltiin 11.12. iltaan asti ja toisella tasalla taisteltiin 13.-15.12. Ensimmäisen tasan taistelujen jälkeen tapahtui irtautuminen, siirtyminen seuraavalle tasalle ja puolustusvalmistelut. Keltainen puoli hyökkäsi koko harjoituksen ajan siten, että 12.12. käytettiin taistelukunnon palauttamiseen.

Harjoituksen kulku

Sissikomppania siirtyi toiminta-alueelle jo maanantain 8.12. aikana, ja muut Pohjois-Karjalan Prikaatin joukot saapuivat tiistaina. Pääosa henkilöstöstä ja telakuorma-autot siirtyivät ylläluutnantti Metelisen johtamana junakuljetuksena, pääosa pyöräajoneuvoista siirtyi moottorimarssina Kontioranasta. Keskitysmarssit sujuivat hyvin, ja joukot aloittivat puolustusvalmistelut heti

ryhmittymisen jälkeen. Pääosa joukoista pääsi majoittumaan tiistain ja keskiviikon välisenä yönä aamuyön tunteina.

Sissikomppania ehti valmistella ensimmäistä tehtäväänsä yhden päivän ajan. Keltainen aloitti hyökkäyksensä keskiviikkona ja sissit aloittivat taistelun vihollisen kärkeä vastaan joukkueen väijytyksin ja partioiden häirintätaistelulla. Torstaina sissit siirtyivät seuraavalle toiminta-alueelleen, jossa tiedustelivat perjantain aikana häirintäiskun kohteet ja huolsivat itsensä. Sissikomppanian joukkueet tekivät lauantaina häirintäiskut keltaista vastaan, jonka jälkeen ne irtautuivat ja siirtyivät illan, yön ja seuraavan aamun aikana takaa-ajettuina komppanian kokoontumispaikalle. Sissikomppanian osalta harjoitustilanne päättyi sunnuntaina iltopäivällä ja komppania marssi takaisin Kontiorantaan maanantaina.

Jalkaväkikomppania yhdessä panssaritorjuntakomppanian kanssa aloitti taistelut Kurtin itäpuolella torstaina. Ne torjuivat keltaisen hyökkäykset, irtautuivat ja siirtyivät illalla seuraaviin aseisiin Metsäkylän länsipuoliselle alueelle. Perjantaina komppaniant valmistelivat puolustustaistelua ja harjoittelivat taistelusuunnitelmaansa. Harjoitus huipentui lauantaista maanantaihin jatkuvaan taisteluvaiheeseen. Komppaniant torjuivat keltaisen hyökkäykset lauantaina. Sunnuntaina keltainen pääsi kahteen murtoon, jotka komppaniant löivät takaisin vastahyökkäyksillään, ja maanantaina tilanne keskeytyi puolen päivän aikaan kiivaiden taisteluiden jälkeen. Tässä taisteluvaiheessa päästiin varsin haastaviin tilanteisiin, kun keltainen koukkasi välillä yllättävästi. Muun muassa raskassinkojoukkue joutui tilanteeseen, jossa panssarivaunut lähestyivätkin selän takaa.

Kuva: © Puolustusvoimat / JPR

Taisteluosaston esikuntakomppania tuotti tiedustelutietoa sekä ylläpiti esikunnan sekä tulenjohto- ja viestipatterin toimintaedellytykset. Esikuntakomppaniakin pääsi loppuvaiheessa taistelutilanteisiin, kun taisteluosaston vastahyökkäykseen koottiin kaikki irrotettavissa oleva voima.

Torjuntajoukkue osana torjuntakomppaniaa osallistui marssiosastojen suojaamiseen, sissien jäljittämiseen ja takaa-ajoon sekä sotilasalueen esikunnan suojausjärjestelyihin.

Eversti Hyvärinen kiersi perjantain tarkastamassa Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkojen toimintaa. Erityisen mieleenpainuvat hetket koettiin panssaritorjuntakomppaniassa, kun prikaatin komentaja kenttäylensi alikersantti Juha Markkasen kersantiksi. Mieleenpainuva hetki koettiin myös lauantaina, kun jääkäri Ville Hämäläinen kenttäylennettiin korpraaliksi torjutun taistelun jälkeen juuri, kun Hornet antoi taustajyrinää tapahtumalle.

Tilanteen keskeydyttyä riitti vielä paljon tehtävää: joukot purkivat kaikki harjoitusalueelle rakentamansa puhelinlinjat, mii-noitteet ja muun maastoon tuodun materiaalin, huolsivat ja tarkastivat niin henkilökohtaiset varusteet kuin joukkokohtaisen materiaalin, siivosivat jälkensä sekä laativat vahinkoilmoitukset, joiden perusteella harjoituksen johto sopii järjestelyistä maanomistajien kanssa. Erityisesti ajoneuvojen kuljettajille piti järjestää vielä riittävä lepo ennen paluumarsseja. Pääosa joukoista palasi varuskuntaan tiistaina 16.12.

Havaintoja

Talvi on suomalaisen sotilaan liittolainen, tai näin on ainakin ollut. Lumi tuli Kontiolahdelle tänä vuonna kovin myöhään, eikä tämä saapumiserä päässyt harjoittelemaan hiihtoa ennen Savottaa. Pari ensimmäistä päivää näytti lähes toivottomalta, kun suk-sin liikkuva joukko oli lumessa hitaampi kuin kävellen liikkuva joukko. Maasto ei ainakaan helpottanut hiihdon aloittamista, sillä tiuhaan ojitettu suopohjainen maasto olisi ollut vaativa kokeneemmallekin joukolle. Hiihtoharjoitteluun tartuttiin kuitenkin innokkaasti. Jo perjantain aikana suk-sien käyttöön oli tullut varmuutta, ja harjoituksen loppuvaiheissa voitiin todeta, että hiihtävä sotilas pärjää lumiolosuhteissa paremmin kuin kävelevä sotilas.

Harjoitus tarjosi joukoille runsaasti toimintaa. Keltainen hyökkäsi aktiivisesti ja varsinkin harjoituksen loppuvaiheessa myös yllättävästi. Panssarivaunuosaston mukana olo tarjosi erityisesti panssaritorjuntakompanialle tilanteenmukaista toimintaa, jollaiseen ei muissa harjoituksissa ole tällä saapumiserällä päästy.

Ilmatoimintaa oli runsaasti. Helikopterit lensivät alueella useana päivänä Taistelu-tilanteen tuntu kasvoi huomattavasti, kun kiivaiden maataisteluiden lisäksi alueella jyrisi Hornet. Tällainen kokemus on ainutkertainen varusmiespalveluksen aikana.

Harjoitus oli erittäin rasittava. Ensimmäisen vaiheen nopea ryhmittäminen, valmistelu, taistelu ja irtautuminen yhdistettynä seuraavan vaiheen asemien tiedusteluun ja valmisteluun pitivät huolen siitä, että tekemistä riitti eikä lepoon jäänyt paljonkaan aikaa. Tällaisessa tilanteessa korostui toisaalta esimiesten huolenpito alaisistaan, ja toisaalta jokaisen sotilaan oma huolenpito taistelukunnostaan. Joukkojen reipas ilme ja hyvä asenne kestivät hienosti.

Teksti:
Everstiluutnantti
Jussi Tudeer

Sotilas-5-ottelijoiden menestystä sotilaiden SM-kilpailuissa

Taustaa

Joukko-osastossamme lajin valmentaminen ja harrastaminen alkoi reilun vuosikymmenen tauon jälkeen uudestaan vuonna 2007, jolloin lajihohtajaksi ja valmentajaksi ryhtyi liikuntakasvatusupseeri, yliluutnantti Mika Räisänen. Lajin ollessa joukko-osastossamme nuori ja suurelle yleisölle varsin tuntematon, kärsii laji arvostuksen puutteesta. Lajia ei mielletä varsinaiseksi sotilaslajiksi ja laji on "lapsipuolen" asemassa verrattuna perinteisiin sotilaslajeihin. Perinteisten sotilaslajien edustajat on helppo ohjata varusmiespalveluksessa "pälajinsa" pariin aikaisempien siviilissä osoitettujen näyttöjen ja harrastamisen perusteella. Sotilas-5-ottelu ei kuulu urheiluseurojen lajivalikoimiin, joten yhtään valmista lajin harrastajaa ei varusmiespalvelukseen tule. Jokainen valmennettava tulee ensin löytää ja vasta sen jälkeen alkaa valmentaminen lajin saloihin.

Sotilas-5-ottelu on laji, jossa yhdistyy sopivassa suhteessa nopeus, voima, kestävyys sekä koordinaatio. Kansallisella tasolla hyvältä ja menestyvältä sotilasottelijalta vaaditaan mm. seuraavia helposti mitattavia tuloksia. Cooperin testissä tulee juosta vähintään 3200m (miehellään kuitenkin yli 3400m), lihaskuntotestituloksen tulee olla kiitettävä, 50m uinnin tulee sujua altaasta nousten alle 37 sekunnin, käsikranaattia (600 gr) pitää pystyä heittämään yli 40 m. Sotilaille luonnollisesti kuuluu hyvä (kiitettävä) ampumataito. Edellä mainituista kriteereistä johtuen varusmiesikäluokasta läpäisee valintaseulan vain alle 10 varusmiestä, joista osa pudotetaan harjoittelurینگistä pois valmentautumisen edistyessä. Valinta voidaan aloittaa hiihtäjistä, suunnistajista tai vastaavan kestävyyslajin harrastajista. Joukkuelajien harrastajista esim. jalkapallon pelaajista osa täyttää kestävyyskannalta yo kriteerit. Suurin yksittäinen karsiva tekijä on riittämätön uimataito.

Mikä laji, sotilaslaji?

Sotilas-5-ottelukilpailut aloittaa rynnäkkökivääriammunta 10+10 ls makuulta ampu-

maetäisyyden ollessa 150 m. Jälkimmäinen 10 ls ammutaan pikasarjana ampuma-ajan ollessa 30 sekuntia. Taulupisteiden yhteenlaskettu tulos antaa 1000 ottelupistettä, yhden taulupisteen ollessa +/- 7 ottelupistettä. Seuraavana lajina on esteuinti 50 m, johon kuuluu 1-4 ylitettävää tai alitettavaa estettä. Vähimmäisvaatimuksena on altaasta nousu ja hyppy takaisin veteen. Suoritus aika 31,5 s antaa 1000 ottelupistettä, yhden sekunnin ollessa +/- 24 ottelupistettä. Naisilla on oma pistetaulukko. Ensimmäisen kilpailupäivän päättää esterata, mikä käsittää 20 estettä 500 m matkalla. Esteet täytyy ylittää tai alittaa sääntöjen määräämällä tavalla. Loppuaika 2.40 antaa 1000 ottelupistettä, yksi sekunti on +/- 7 ottelupistettä. Palkattuun sotilashenkilöstöön kuuluvat miehet ylittävät kaksi korkeinta (5 ja 4 m) estettä, joita varusmiehet eivät suorita. Naisilla rataa on joiltain osin helpotettu korokkeilla. Toisen kilpailupäivän aloittaa käsikranaatinheitto. Heittosuoritus jakaantuu tarkkuus- ja pituusheittoon. Tarkkuusheitossa heitetään tarkkuutta 20, 25, 30 sekä 35 m päässä oleviin maaliympyröihin (naisilla 15-20-25-30 m). Kuhunkin ympyrään heitetään 4 kranaattia. Sisäkehän halkaisija on 2 m ja ulkokehän halkaisija on 4 m. Tarkkuuspisteet muodostuvat siten, että sisäkehästä saa 7-8-9-10 pistettä ja ulkokehästä 3-4-5-6 pistettä heittomatka riippuen. Tarkkuusheitosta on mahdollista saada 136 ottelupistettä. Tarkkuusheiton päätteeksi heitetään pituutta. Heitossa on kolme yritystä ja pisin heitto mitataan. Pituisheiton tulos muutetaan suoraan ottelupisteiksi. Tämän jälkeen lasketaan yhteen tarkkuusheiton sekä pituisheiton pisteet, jolloin saadaan käsikranaatin pisteet. Tulos 170 pistettä antaa 1000 ottelupistettä, yksi piste on +/- 7 ottelupistettä. Kilpailut päätetään takaa-ajolähtönä suoritettava maastajuoksu, johon lähdetään 4 lajin jälkeisen piste-eron mukaisesti. Maastajuoksumatka on varusmiehillä ja palkattuun sotilashenkilökuntaan kuuluvilla miehillä 4 km, naisilla 2 km. Aikaero lähdössä saadaan jakamalla piste-ero kahdella. Ensimmäisenä maaliin tullut kilpailija on sotilas-5-ottelun voittaja.

Valmennettavat ja valmentautuminen

Valmentautuminen aloitettiin 2/08 saapumiserän osalta peruskoulutuskauten toisella viikolla, joten valmentautumisaika jäi hyvin lyhyeksi. Edellisestä ikäluokasta oli jo karsittu henkilöitä siten, että jäljellä oli vain alikersantti Antti Åke. Palkatusta henkilöstöstä valmennusringissä oli yliluutnantti Vesa Lassila. Valmentautuminen toteutettiin tiistai ja torstai iltapäivisin 12-16 välisenä aikana. Lisäksi valmentautumiseen kuului kaksi lajileiriä Kajaanissa, jotka samalla toimivat karsintatilaisuutena lopulliseen joukkueeseen.

Viimeisen lajileirin päätteeksi lajihohtaja nimesi joukkueeseen kuusi kilpailijaa ja yhden varamiehen, koska lajileirillä oli sattunut harmittavia loukkaantumisia ja osanotto oli vaarassa. Joukkueeseen valittiin yliluutnantti Vesa Lassila, alikersantti Antti Åke (harrastaa jalkapalloa), alokkat Atte Seppänen (harrastaa hiihtoa), Ahti Toivainen (harrastaa ampumahiihtoa), Tuomas Korhonen (harrastaa lentopalloa) sekä Niko Pajulahti (harrastaa koripalloa). Varamieheksi nimettiin alokas Joonas Mikkonen (harrastaa uintia). Heti seuraavana päivänä Korhonen ilmoitti, ettei pysty loukkaantumisen vuoksi kilpailemaan, joten Mikkonen sai kutsun joukkueeseen.

Sotilaiden suomenmestaruuskilpailut Porin Prikaatissa

Porin Prikaati järjesti sotilas-5-ottelun sotilaiden suomenmestaruuskilpailut Säkylässä 19.-21.8.2008. Kilpailuihin osallistui yhteensä 78 kilpailijaa, joista 52 varusmiehen sarjaan, 23 palkatun henkilöstön miesten sarjaan ja 3 naisten sarjaan. Joukkueita oli mukana yhteensä 11. Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui kilpailuihin joukkueella, jonka tavoitteeksi oli asetettu sijoittuminen joukkuekilpailussa sijoille 5-7. Tavoite oli realistinen ja kuitenkin nousujohtoinen, sillä olihan joukkueemme sijoittunut edellisellä vuonna joukkuekilpailussa sijalle 8. Henkilökohtaisessa kilpailussa ei tullut mainittavaa menestystä 2007.

Kilpailut avaava rynnäkkökivääriammunta on aina arvaamaton laji. Tänäkin vuonna Åken aseeseen jouduttiin vaihtamaan lukko kesken kilpasuorituksen. Siitäkin onneksi selvittiin vaihtamalla mukana olleesta vara-aseesta lukko. Laji sujui joukkueeltamme kuitenkin kohtuullisesti, Seppäsen voittaessa lajin hienolla tuloksella 185 pistettä. Toivanen oli kolmas tuloksella 182 pistettä. Vesa Lassila ampui niin ikään hienosti tuloksen 182.

Esteuinnissa uimari Mikkonen oli odotetusti joukkueemme paras sijoittuen ajalla 30,2 lajissa kolmanneksi. Pajulahti sekä Seppänen uivat kykijensä mukaisesti saavuttaen ajan 33,9. Lassila teki oman henkilökohtaisen kilpailuennätyksensä ajalla 33,2.

Esterata oli taas Seppäsen hallintaa. Aika 2.21,9 oli lajinsa nopein. Åke säesti hyvin ajalla 2.40,8 ollen lajissa 11. Lassila putosi tasapainoesteellä joutuen uusimaan koesteen, lisäksi saattoi edellisen viikonlopun maratonjuoksu vielä painaa jaloissa. Aika oli kuitenkin hyvä 3.14,1.

Ensimmäisen kilpailupäivän ja kolmen lajin jälkeen Seppänen oli kärkipaikalla jo reilulla erolla seuraaviin. Joukkueemme oli niin ikään hyvissä asemissa viidentenä Porin Prikaatin ja Kainuun Prikaatin kilpaillessa joukkueestaruudesta. Tässä vaiheessa alkoi unelma joukkueemitalista konkretisoi-tua joukkueessamme, koska tiesimme ole-vamme vahvoja jäljellä olevissa lajeissa.

Toisen päivän avaava käsikranaatinheitto oli joukkueemme näytöstä, tulos oli suorastaan jäätävä. Pajulahti voitti lajin heittäen yhteistuloksen 180,0 saavuttaen tarkkuusheitossa 132 pistettä ja pituusheitossa 48

m. Tarkkuusheitossa ainoastaan yksi kra-naatti osui ulkorinkiin, muiden osuessa sisärinkiin. Toiseksi sijoittui Toivanen heit-täen yhteistuloksen 164,8 ja kolmanneksi Åke myös hyvällä yhteistuloksella 163,0. Seppänen heitti suorituspainneiden saatte-lemana normaalituloksen 133,6 mikä riitti vahvistamaan hänen kokonaisjohtoaan. Kä-sikranaatinheiton jälkeen joukkueemme oli kohonnut hienosti kolmanneksi Maanpuo-lustuskorkeakoulun kovaksi tunnettujen juoksijoiden hengittäessä tiukasti niskaan. Henkilökohtaisessa kilpailussa neljän lajin jälkeen Seppäsen takana käytiin tiukkaa kil-pailua himmeimmistä mitaleista Toivasen ollessa tässä vaiheessa neljännellä tilalla. Pajulahti lähti maastojuoksuun sijalta kuusi ja Åke sijalta yksitoista. Seppänen, Toiva-nen sekä Åke tiedettiin ennalta koviksi juoksijoiksi, joten odotettiin saavutettujen sijojen vähintään pysyvän.

Maastojuoksussa Seppänen pystyi aika-eronsa turvin tarkkailemaan muiden me-noa, mutta siitä huolimatta ero takana tule-viin vain kasvoi. Lopputuloksissa Seppänen oli suorastaan ylivoimainen voittaja saavut-taen kokonaispisteet 4987,9. Toiseksi tullut jääkäri Mikko Saari Uudenmaan Prikaatista jäi vajaat 130 pistettä, mikä tarkoittaa aika-erona maastojuoksussa reilua minuuttia. Hienon ja kypsän juoksun tehnyt Toivanen pystyi juoksun aikana ohittamaan edellä ol-leen kilpailijansa nousten lopputuloksissa sijalle kolme. Åke juoksi myös kuntonsa mukaisesti nousten sijalle kahdeksan. Paju-lahti joutui ennakkokaavailujen mukaisesti hieman antamaan periksi, mutta kaikesta huolimatta lopputuloksena oli hieno 14.

sija. Mikä tärkeintä, Pajulahden pisteet riit-tivät nostamaan hänet joukkueessamme neljän parhaan joukkoon. Jännittävän ja ratkaisevan miesten sarjan maastojuoksun jälkeen jäimme jännittyneenä odottamaan joukkuekilpailun tuloksia. Lopputuloksissa joukkueemme sijoittui kolmanneksi, Maan-puolustuskorkeakoulun jäädessä loppu-tuloksissa neljänneksi ainoastaan 1,4 pis-tettä jäljessä. Pisteet olivat meidän hyväksi 19200,4 – 19199,0.

Tavoitteiden täyttymys

Tavoiteltiin yhtä pistesijaa, saavutettiin kolme mitalia. Valmentautumisen aikana kävi ilmi, että mahdollisuuksia on vaikka kuinka korkealle, mikäli kilpailuissa onnistaan tekemään ehjä ja omantasoinen suoritus. Valmentajana arvostan luonnol-lisesti henkilökohtaista menestystä, mutta kokonaisuutena nostan joukkuekilpailun pronssisijan suuremmaksi yllätykseksi. Ensi vuonna emme tule enää yllättäjinä, vaan yhtenä ennakkosuosikkina kisaan mukaan. Kokemus on osoittanut, ettei menestyäk-seen tarvitse olla joka lajin taitaja, riittää, että on tasaisen hyvä kaikissa lajeissa. Täy-tyy omata sopivassa suhteessa nopeus-, kestävyys- ja voimaominaisuuksia.

Lopuksi

Sanotaan, että hyvä urheilija on myös hyvä sotilas. Urheilija joutuu tekemään myönnetyksiä ja valintoja niin siviilissä kuin sotilaa-nakin. Osoituksena kilpailujoukkueen jä-senten sotilastaitojen omaksumisesta voi-daan pitää sitä, että yhtä lukuun ottamatta kaikille on tätä kirjoittaessa määrätty palve-lusajaksi joko 270 tai 362 vuorokautta.

Luovutan joukko-osastoomme menes-tyksekkäästi edustaneet sotilas-5-ottelijat takaisin perusyksiköihin koulutettavaksi joukkotuotantovelvoitteiden mukaisiin tehtäviin. Kiitos kuuluu kaikille niille, jotka ovat osaltaan vaikuttaneet tähän tulokseen.

Täydelliset tulokset löytyvät:

www.mil.fi/maavoimat/joukot/porpr/5ottelu

Teksti:
Yliluutnantti Mika Räisänen
Kuvat:
PORPR:n kilpailuorganisaatio

Ammunnan sotilaiden SM-kilpailut 2.–4.9.2008

Pohjois-Karjalan Prikaati järjesti sotilaiden ammunnan suomenmestaruuskilpailut syyskuun 2.-4. päivä Kontiorannan ja Onttolan ampumaradoilla. Osallistujia kilpailuissa oli yli 200 ampujaa ja kilpailusuorituksia yli 700 kappaletta. Nimekkäimpinä osallistujina olivat tuoreet olympiaedustajamme yliluutnantti Henri Häkkinen ja ylimerivartija Kai Jahnssoon.

Samassa yhteydessä järjestettiin myös Päälystöliiton ja Aliupseeriliiton mestaruuskilpailut. Kilpailuihin osallistui useita takavuosien huippuampujia, mm. Antti Tyrväinen, Kalle Leskinen, Mauri Röppänen, Jukka Salonen ja Tapio Säynevirta.

Kilpailujen valmistelut aloitettiin jo vuonna 2007, jolloin prikaati järjesti Itäisen maanpuolustusalueen ja Upseerien ampumayhdistyksen ampumamestaruuskilpailut.

Kilpailujen suojelijaksi kutsuttiin Itä-Suomen sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jukka Pennanen. Hän tarkasti kilpailujärjestelyt 2.-3.9. Kilpailujen järjestelyorganisaatioon kuului 42 palkattuun henkilöstöön kuuluvaa, 9 reserviläistä, noin 250 varusmiestä eri tehtävissä sekä Joensuun Ampujien henkilöstöä. Joensuun Ampujilta ostettiin 50 metrin lajien järjestelyt sekä tulospalvelutuki.

Sotilaiden ammunnan SM-kilpailujen toimitsijoiden tulee täyttää tietyt kelpoisuusehdot. Jokaisessa lajissa tulee olla ainakin yksi 1-luokan kilpailutuomari (Suomen Ampumaurheiluliiton kilpailutuomari). Tämän

Kaksi kesän 2008 tärkeintä ampumaurheilutapahtumaa.

vajeen korjasimme käskemällä kertausharjoitukseen riittävän määrän kokeneita ampumakilpailuissa tuomareina toimineita reserviläisiä. Pääosalla toimihenkilöistä on oltava vähintään 2-luokan tuomarikortti (ammunnan valvojat, taulutuomarit, ase- ja varustarkastajat yms). Noin puolet kilpailutuomareista koulutettiin jo vuonna 2007. Tuomarikoulutuksia järjestettiin myös keväällä ja kesällä 2008. Tukea koulutukseen saimme Joensuun Ampujat ry:n ja SAL:n Itä-Suomen alueen tuomarikouluttajilta Martti Halttuselta ja Anna-Kaisa Räsäseltä. Martti Halttunen toimi myös kilpailujen teknisenä asiantuntijana (TA).

Kilpailuviikolla vallitsi normaali syksyinen sää, satoi ja paistoi. Taisi tuulikin välillä puhallella niin, että tauluja jouduttiin kiinnittämään uudelleen paikoilleen. Lämpötila oli kymmenen lämpöasteen molemmin puolin, mikä on ampujalle melko viileää. Onneksi sää oli sen verran selkeää, että valoisa aika riitti kilpailujen päiväohjelman toteuttamiseen kilpailijoille tasapuolisissa olosuhteissa.

Kilpailut järjestettiin kahdessa paikassa, Onttolassa ja Kontiorannassa. Järjestely on toimiva, vaikka aikataulutus kahden paikan välillä tuottikin eräluetteloiden laatijoille harmaita hiuksia. Pääosa kilpailuista ampuu keskiviikkopäivänä 3.9. kaksi lajia, joista toinen ammuttiin Onttolassa ja toinen Kontiorannassa.

Ensimmäisenä kilpailupäivänä ammuttiin Onttolan ampumaradoilla 50 metrin lajien mestaruuksista sekä kiväärillä että pistoolilla. Kilpailut sujuivat mallikkaasti Joensuun Ampujien Mikko Puhakan ja Martti Lehtiön johdolla. Muilla radoilla vielä harjoiteltiin ja kohdistettiin aseita ja ampujia.

Toisena kilpailupäivänä oli tapahtumia myös kaikilla muilla radoilla. 25 metrin radalla yliluutnantti Kristian Värrin apunaan reservin yliluutnantti Tuomo Silvast johtivat isopistooli pika-ammunnan. 300 metrin radalla yliluutnantti Ted Puusa apunaan reservin ylikersantti Arto Nupponen johtivat

varusmiesten kiväärin makuu 20 laukausta kilpailun sekä yleisen sarjan vakiokivääri 3 x 20 laukausta kilpailun. Edellä mainitut lajit ammuttiin Onttolan ampumaradoilla. Kontiorannassa ammuttiin kahdella radalla rynnäkkökivääri 6+6+6 laukausta kilpailut. Varusmiesten ja naisten sarjat johti luutnantti Janne Jalovaara ja palkatun henkilökunnan sarjan kapteeni Jari Pantsari.

Viimeisen kilpailupäivän ammunnat jatkuivat samojen ammunnan johtajien johdossa. Onttolassa ammuttiin yleisen sarjan isopistoolin 30 + 30 laukausta 25 metrin radalla sekä kivääripika-ammunta 300 metrin radalla. Kontiorannassa varusmiehet ja naiset ampuivat rynnäkkökiväärillä 3x5 laukausta kilpailun.

Tämän vuoden kilpailuissa ei aivan huipputuloksiin ylletty, mutta kuitenkin tulostaso oli kohtuullisen hyvä. Useissa lajeissa mestaruus tai mitalit ratkesivat tasatuloksilla tai vain pisteiden erolla, joten tuomarit ja tulospalvelu saivat olla tarkkana. Kilpailujen täydelliset tulokset löytyvät internetistä www.tietokannat.mil.fi/sm-ammunta2008.

Porin Prikaati voitti vuodeksi haltuunsa varusmiesten tavoitelluimman joukkuekiertopalkinnon, Parolan Kilven, joka kilpailtiin nyt ensimmäisen kerran uusituilla säännöillä. Parolan Kilpi - kilpailun lopputuloksiin laskettiin kaikki varusmiesten ampumat kilpailulajit, RK 6+6+6 ls, RK 3x5 ls ja kivääri makuu 20 ls joukkuetulokset. Kussakin lajissa lasketaan saman joukko-osaston kolmen parhaan (viidestä) ampujan tulos joukkuetulokseen.

Ammunnan joukko-osastojen välisen yleismestaruuden voitti Hämeen Rykmentti valmiusyhtymien ollessa seuraavilla (2.-4.) sijoilla. Viidennelle sijalle pinnisteli järjestävä seura ennen Jääkäriprikaatia.

Teksti:
Majuri
Petri Myller

Liikuntakooste

Pohjois-Karjalan Prikaatin urheilevat henkilökuntaan kuuluvat sotilaat ja varusmiehet ovat edustaneet menestyksekkäästi joukko-osastoamme useissa eri kilpailuissa.

Maastoammunnassa joukkueemme saavutti arvostetun Simo Häyhä kilpailun voiton joukkueella alik Juho Kokkonen, alik Harri Heikura sekä jääk Pasi Voutilainen. Lisäksi Juho Kokkonen sijoittui henkilökohtaisessa kilpailussa kolmanneksi.

Säkylässä pidetyissä sotilaiden sotilas-5-ottelun suomenmestaruuskilpailuissa alok Atte Seppänen voitti varusmiesten sarjan suorastaan näytöstyyliin halliten kilpailua alusta loppuun. Alok Ahti Toivanen täydensi tuloslueteloa ollen hienosti kolmas. Lisäksi joukkuekilpailussa saavutimme hienosti kolmannen sijan.

Ammunnan sotilaiden suomenmestaruuskilpailut pidettiin Kontiorannassa ja Onttolassa. Osoitimme edelleenkin tason säilyneen saavuttaen neljä mestaruutta sekä muita mitalisijoja. Mestaruuteen ylsivät RK 6+6+6 Is kilpailussa henkilökunnan sarjassa maj Janne Myller sekä naisten sarjassa alik Emmi Hakkarainen. RK 6+6+6 Is joukkuekilpailuissa mestaruudet tulivat henkilö-

kunnan joukkueelle, jossa ampuivat Janne Myller, ylil Marko Karppinen sekä ltn Esa Viitanen, sekä varusmiesten joukkueelle, jossa ampuivat alik Jesse Silvennoinen, alik Jukka Juusonen sekä alik Pekka Arponen. Parolan Kilpi - kilpailussa jäimme tällä kertaa kolmanneksi.

Suunnistuksen saralla henkilökohtaisissa kilpailuissa kohtalonamme oli tällä kertaa jäädä SM- tasolla ilman mitalisijoja, mutta partiosuunnistuksessa saavutuksena oli hieno kolmas sija. Joukkueessa kilpailivat ylil Jari Heikkinen, vänr Timo Varis sekä

jääk:t Atte Seppänen ja Niila Ahokas.

Lopuksi mainittakoon varusmiestemme menestys siviilikilpailuissa. Ampumajuoksun SM- kilpailuissa opp Teppo Karjalainen voitti suomenmestaruuden yhteislähtökilpailussa sekä viestissä yhdessä veljensä Tuukka Karjalaisen kanssa. Rulla-ampumahiihdon SM-kilpailuissa Ahti Toivanen voitti oman sarjansa mestaruuden.

Onnittelut menestyneille ja tuloksen tekijöille!

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2008

Partiosuunnistus

A-sarja KRHK1
(ylil Vesa Lassila,
upskok Moilanen JVJ,
jääk Mänttari, jääk
Tukiainen)
Yksikkömestaruus KRHK

Suunnistus

Yleinen Ylil Jarmo Kolu
35 v Ylil Mika Katainen
40 v Kapt Pekka Peltoniemi
45 v Kapt Matti Hämäläinen
Vm Opp Tuomas Korhonen
N Korpr Elina Nevalainen
Yksikkömestaruus AUK

Yösuunnistus

Yleinen Ylil Jarmo Kolu
35 v Ylil Mika Katainen
40 v Kapt Pekka Peltoniemi
45 v Ltn Markku Leinonen
Vm Opp Manninen HT
N Vänr Mia Reinikainen
Yksikkömestaruus SISSIK

Sotilas-4-ottelu

Yleinen Ylil Janne Vattulainen
Vm Upskok Koistinen
N Upskok Siltanen J
Yksikkömestaruus SISSIK

Ammunta

Yleismestaruus Maj Petri Myller

Teksti:
Yliiluutnantti
Mika Räisänen

HK MP5K KONEPISTOOLIN ERIKOISLAUKKU

– vaativa ja erikoinen asevaruste viranomaisten käyttöön

Saksalainen asetehdas Heckler & Koch GmbH (HK) on koko toimintansa aikana pysynyt varsin kekseliäänä, joka varmasti on ollut markkinoilla pysymisen tae. Suomen Puolustusvoimillakin on inventaariossaan useita tämän valmistajan laadukkaita asemalleja; pistoolista kranaattikonekivääriin.

Tässä artikkelissa esiteltävä erikoislaukku tuli markkinoille jo 70-luvun loppupuolella ja vaikka se ei kovin usein enää esiinny yrityksen markkinointiesitteissä, on sitä valmistettu ja myyty toistakymmentä vuotta.

Konepistooli paikallaan laukussa, lipas kiinnitettynä. Muovinen hultovälinelaatikko on telineessään. Tyhjänä näkyvään kansiosan telineeseen voidaan kiinnittää vaihtolipas.

Konepistooli 9x19mm HK MP5K "kurz"

Vuonna 1976 markkinointiin lyhennettyä MP5 konepistoolin (9.00 KP2000) muunnosta nimeltään MP5K, jonka HK kehitti Etelä-Amerikan myyntialueen edustajan aloitteesta. Tässä uudessa kompaktissa konepistoolissa ei ollut olkatukea lainkaan, mutta siinä oli hyvän kahden käden otteen mahdollistava etukahva. MP5K vastaanotettiin myönteisesti viranomaisasemakki-

noilla ja se oli sittemmin mukana luomassa uutta itsepuolustusasekonseptia (PDW – Personal Defense Weapon). Ase on edelleen yrityksen myyntivalikoimassa.

Viranomaisten korkean riskin matala profiili

Vaikka MP5K konepistooli on varsin pienikokoinen ja helposti kuljetettavissa varusteineen, on se kuitenkin merkittävästi isompi kuin palveluspistooli, jota voi kantaa

vyö- tai kainalokotelossa. Mikäli viranomaisen suuren riskin tehtävä edellyttää konepistoolin tasoista tulivoimaa mutta samalla ulkopuolisten katseilta peitettyä toimintaa, voivat päällystyksetkin alla pidettävät MP5K kantolaitteet hidastaa aseeseen käyttöönottoa ja suojaavaa tulenavausta. Tähän HK haki ratkaisua kehittämällä vuoden 1978 lopussa MP5K konepistoolille soveltuvia erikoislaukkuja, joista nopea tulenavaus voidaan tehdä laukkuun avaamatta. Näistä kahdesta laukusta asiakirjasalkkumallinen on jäänyt markkinoille ja sitä tarkastelemme seuraavaksi.

Ampumalaukku sanan varsinaisessa merkityksessä

Nopeasti päältä katsottuna HK MP5K erikoislaukku näyttää samalta kuin mikä tahansa muovinen asiakirjasalkku. Musta laukku joka on varustettu harmailta päätyjen koristereunuksilla, avaimella lukittavilla salvoilla ja hyvällä kantokahvalla. Tarkemmin tarkasteltuna huomaa seuraavaa; kantokahva on alumiininen ja mustaksi eloksoitu, eikä se ole saranoitu laukkuun vaan kiinteä, kantokahvan etupäässä on liipaisin ja sen yläpuolella sivusuunnassa liukuva varmistin. Laukun etureunan yläosassa on

Erikoislaukun sisältä paljastuu järjestelmän runkorakenne, laukaisuvivusto, hylsynohjauslevy pikakiinnitystukan alla ja varusteiden kiinnityspaikat.

muovisella suojatulpalla peitetty ampumaukko.

Kun laukun aukaisee voi tarkastella sisäistä mekanismia, joka muodostuu kahvaan kiinnittyvästä teräksisestä runkorakenteesta, jonka keskellä on konepistoolin pikakiinnitysistukka ja etureunassa suuliekin ohjainputki, laukaisuvivusto sekä hylsynohjainlevy. Lisäksi runkorakenteen alapuolella on kiinnityspiste konepistoolin muoviselle huoltovälinelaatikolle ja laukun kannen sisäpinnassa metallinen kiinnityspiste varalippaalle.

Runkorakenne on vankka ja pikakiinnitysistukka on rakenteeltaan samanlainen kuin HK:n tähtämien pikajalka, joskin hieman rakenteellisesti muokattu. MP5K aseperheen rungon yläpinnassa on pikajalkaa vastaavat kiinnityspisteet, josta se kytkeytyy kiinteästi istukkaan.

Laukaisuvivusto on mekaniikaltaan selkeä ja välittää laukun liipaisimen puristusliikkeen konepistoolin liipaisinta työntävään vipuvarteen. Laukun liipaisimen puristaminen edellyttää, että laukun jousikuoritteista varmistinta painetaan peukalolla pois päältä samanaikaisesti. Mikäli sormi irrotetaan varmistimesta, kytkeytyy varmistin automaattisesti eikä järjestelmällä voi ampua.

Hylsynohjainlevy on tarpeellinen varuste syöttöhäiriöiden estämiseksi, koska sarjatuella MP5K ampuu tulinopeudella 15 laukausta sekunnissa eli sekunnin purskeen aikana aseesta poistuu ampumasuunnan luotien lisäksi 15 hylsyä laukun hyvin ahtaaseen tilaan. Mahdollinen tulitoimintaa keskeyttävä syöttöhäiriö syntyy, jos aseesta poistunut hylsy jostain syystä ponnahtaa takaisin ulosheittoaukkoon. Varusteiden kiinnityspaikat on osoitus saksalaisesta yksityiskohtien hallitsemisesta.

Laukuun sijoitettavan MP5K konepistoolin valinnassa tulee huomioida käytössä oleva ase laukaisukoneiston malli. Laukun rakenne edellyttää että vaihtimen vipu sijaitsee vain ase vasemmalla puolella. Uusimmissa laukaisukoneistoissa vaihdin on kaksipuolinen ja vaatii näin ollen

hieman aseseppän työtä oikeanpuoleisen vaihdinvivun poistamiseksi ja rakenteen modifioimiseksi. Tämä on tehtävä jos nähdään tarpeelliseksi hyödyntää esimerkiksi kolmen tai kahden laukauksen pursketulta tarjoavaa koneistoa kuten uusimmissa MP5KA4 ja A5 malleissa.

Erittäin vaativa konepistoolin ampumavaruste

Perimmäinen laukun ampumakäytön ajatus lienee se, että nopean suojaavaan tulenavauksen jälkeen laukku avataan, konepistooli irrotetaan laukusta, ladataan täydellä lippaalla ja jatketaan tehtävää tarvittaessa tähdätyin laukauksin tai purskein.

Laukun ja järjestelmän käyttöönottoon kuuluu seuraavat toimenpiteet;

- varmistetaan, että ampumaukon kertakäyttöinen muovitulppa on paikallaan
- kokeillaan laukun varmistimen toiminta ja laukaisuvivuston toiminta
- kiinnitetään konepistooli kiinnitysistukkaan ja varmistetaan kiinnittyminen kokeilemalla ase liikkumattomuus
- täytetään molemmat lippaat patruunoilla
- vaihtolipas asetetaan omaan kiinnikkeeseen ja huoltovälinelaatikko omaansa
- kiinnitetään lipas aseeseen, asetetaan hyllytu tulimuoto ja viritetään ase
- suljetaan laukku, järjestelmä on kuljetusvarma ja käyttövalmis.

Laukku painaa ampumavalmiina varustettuna hieman alle seitsemän kiloa.

Tulenavauksessa on käytettävä kahden käden otetta laukusta. Tähtäminen on vaistonvaraista, koska mitään tähtäintä järjestelmässä ei ole ja se edellyttää erityistä harjaantumista tämän laukujärjestelmän ampumakäytössä. Laukku nostetaan ammuntaa varten vaakatasoon ja tuetaan vartaloon rinnan korkeudelle, kahva ja laukaiseva käsi oikealla puolella ja tukeva käsi vasemmalla laukun pohjasta kiinni pitäen. Ampumaukon muovinen suojatulppa poistuu ensimmäisen laukauksen yhteydessä. Vartalolla suunnataan tuli maalia kohti. Tarkempia osumia voidaan saavuttaa vain hyvin lyhyellä ampumäätisyydellä. Tulimuoto on tästä johtuen suojaava ja sen tarkoituksena on ylläpitää ja estää hyökkääjää jatkamaan toimintansa. Kun

Erikoislaukun alumiinisessa, kiinteässä kahvassa on liipasin ja varmistin. Laukussa on kaksi avaimella suljettavaa salpaa. Ampumaukon tulppa paikallaan.

lipas on tyhjentynyt, esimerkiksi kahdessa sekunnissa yhtämittaisen sarjatulipurskeen jälkeen, on laukku avattava, lipas vaihdettava, ase viritettävä ja toimintaa jatkettava. Laukku on ammunnan jälkeen sisältä savuinen ja nokinen ja siinä kilisee 30 hylsyä tulenavauksesta.

Lopuksi

Todellisista valmistus- ja myyntimääristä tai viranomaiskäytöstä ei kirjoittaja ole löytänyt tietoja. Varusteena tämä 70-luvun lopun erikoislaukku on varsin mielenkiintoinen. Todennäköistä kuitenkin on, että matalan profiilin turvallisuushenkilöstöllä on näinä päivinä parempia järjestelmiä ja laitteita käytössään. Maailma, jonka voimme helposti huomata uutiskuvista, on ehkä taas muuttunut siihen suuntaan, että suurenkin tulivoiman välineet pidetään reilusti näkyvissä.

Tekniset tiedot	
Malli	HK ERIKOISLAUKKU, MP5K konepistoolille
Ulkomitat	438 x 108 x 322 mm
Paino tyhjänä	3,5 kg
Paino käyttökuntoisena varusteineen	6,75 kg (MP5K, kaksi 30p lipasta, 60 patruunaa ja puhdistusvälineet)
Laukun varusteet	avaimet, ampumaukon suojatulpat
Valmistaja	Heckler&Koch GmbH, Saksa

Teksti: Kapteeni Robie Kulokivi weretco@nettilinja.fi

VARKAUS - ITÄ-SUOMEN TEOLLINEN VETURI

Vesireiteistä ja metsistä se alkoi

Sanotaan Suomen elävän metsistä. Myös Varkauden synnyssä ovat avainasemassa olleet järviolueen laajat metsät ja vesireitit. Jääkausi pirstoi kovalla kädellä Saimaan ylä- ja alapuoliset vedet, muokkasi alueen kannasten väliin koskia putouksineen sekä kapeita kanavia. Luonnon muovaamat lähtökohdat ja suurvaltapoliittikka ovat vuosisatojen ajan määrittäneet asukkaiden elinolosuhteita ja elämäntapaa.

Kätköpaikastalaivastotukikohtaan

Vesireitit ovat tuoneet kautta aikojen seudulle kulkijoita. Ensimmäiset pyyntimiehet liikkui metsästäen, kalastaen ja keräillen Varkauden tienoilla 6500 – 4200 eKr. Lappalaiset pitivät tuhansia vuosia myöhemmin ylä- ja alavesistöjen kohtauspaikassa kätkö- ja säilytyspaikkoja, koska heidän oli rantauduttava Varkauden kohdalla.

Turun rauhassa 1743 Ruotsin ja Venäjän raja siirtyi Varkauden ja Savonlinnan väliin. Koska Saimaan vesistö tarjosi viholliselle avoimen reitin sisämaahan, tarvittiin tukikohtia torjumaan hyökkäykset. Varkauden alueelta tukikohtapaikoiksi valittiin Päiviönsaari ja Pirttiniemi. Kuninkaallisella asetuksella 12.5.1792 perustettiin Laivalinna eli "Kuninkaallisen armeijan laivaston meritykistörykmentin vapaaehtoiskomppania". Laivalinna muodosti pienoisyhdistyksen, joka säilyi komppania-ajan jälkeenkin. Laivalinna edisti mm. maanteiden korjausta ja rakentamista, paransi postinkulkua sekä toi Varkauden yleiseen tietouteen.

Myllyistä ja ruukeista paperikoneisiin

Varkauden koskien vesivoima on valjastettu teollistumisen aikakaudesta lähtien niin rautaruukin kuin metsäteollisuudenkin

käyttöön. Satoja vuosia ennen teollistumista Hurus- ja Ämmänkoskien myllyt pyörittivät vesirattaita jauhaen viljaa jokapäiväiseen leipään.

Pietarin monipuolistuva maatalous ja muu elinkeinoelämä tarvitsi rautaa, mikä houkutteli vapaa- herra Gustaf Wredeä perustamaan ruukin valmiin vesivoiman ääreen. Huhtikuussa 1815 senaatti myönsi Wredelle luvan perustaa Huruskosken rannalle masuunin, kankirautavasaran ja ahjon. Lähivesistöjen pohjassa lepäävä rikkaus, järvimalmi, tarjosi raaka-ainetta ruukkiin.

Kasvun vuosikymmenet

Varkauden tehtaat, maat ja metsät siirtyivät loppuvuodesta 1909 Ahlströmin perheyhtiölle.

Walter Ahlström todella oivalsi Varkauden ympärillä olevat metsäteollisuuden mah-

erilaista panssariajoneuvoa, joista 300 kunnostettiin armeijan käyttöön. Korjattavaa kalustoa tuli runsaasti ja usein samanaikaisesti. Esimerkiksi Tolvajärveltä lähetettiin tammikuun 5. päivänä 1940 korjaamolle peräti 41 panssarivaunua ja yksi panssariauto.

Tehtaan kansakoulussa sijaitsi sotasairaala, jossa vaikeasti haavoittunut everstiluutnantti Adolf Ehrnrooth hoidettiin taistelukuntoiseksi.

Kauppalasta kansainväliseksi kaupungiksi

Varkaudesta tuli hallinnollisesti itsenäinen kauppa vasta v. 1929, pian Ahlströmin ensimmäisten paperikoneinvestointien jälkeen, ja kaupunki 1962. Tuolloin väkiluku oli kasvanut kauppalan 8 000 asukkaasta lähes 22 000:een.

Teksti:
Sakari Lainamo

dollisuudet: vesivoiman, metsät ja vesitiet. Tuolloin alkoi nykyaikaisen suurteollisuuden luominen. Nyky-Varkaus on monessa mielessä syntynyt Ahlström-konsernin kauaskantoisten ja mittavien investointien ansiosta.

1980-luvun puolessavälissä Varkauden teollisuudessa tapahtui huomattavia muutoksia. Ahlström-konserni myi 1986 suurimman osan metsäteollisuuden tuotantolaitoksistaan Enso-Gutzeit osakeyhtiölle, jonka päätuote oli paperi. Lisäksi

kansainväliset pörssiyritykset ostivat Ahlströmiltä sen muita tuotantoyksiköitä.

Sotavuodet 1939-1944

Toisen maailmansodan aikana Varkauden tehtailla valmistettiin mm. tykkien kranaatteja, telttakamiinoja sekä korjattiin satoja sotasaalis-panssarivaunuja. Myöskin järjestettiin panssarimiesten koulutusta. Paikkakunnalla oli sota-ajan tärkein panssarikorjaamo, sillä kaikista panssarikorjaustöistä noin 70 % tehtiin Varkauudessa. Kaikkiaan konepajalle kuljetettiin noin 700

Joko sinä saat vakuutusyhtiöstäsi viiden tähden laskuja?

Kodin ja perheen vakuutukset

On mukava saada lasku, jota ei tarvitsekaan maksaa. Yhä useammat asiakkaamme maksavat esimerkiksi kotivakuutuksensa pankkiasioinnistaan saamallaan OP-bonuksilla. Sitä kutsutaan keskittäjän eduksi. Tule käymään tai tutustu osoitteessa op.fi/bonus.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

Pohjois-Karjalan
Osuuspankit

VAPAAEHTOISTA MAANPUOLUSTUS- KOULUTUSTA 15 VUOTTA

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) vietti 15-vuotispäiviään 12.12.2008. Viidentoista vuoden aikana yhdistys on kouluttanut 300 000 suomalaista selviytymään paremmin arjen vaaratilanteissa ja poikkeusoloissa.

MPK:n synty liittyy kiinteästi Suomen valtiojohtoon vuonna 1990 päättämiin uusiin tulkintoihin Pariisin rauhansopimuksesta. Tällöin avattiin mahdollisuus käynnistää vapaaehtoinen sotilaallinen koulutus Suomessa lähes viidenkymmenen vuoden tauon jälkeen. MPK:n perustamisella varmistettiin, että koulutus tapahtuu organisoitusti ja kytkeytyy tänä päivänä kiinteästi kokonaismaanpuolustukseen palvelun YETT-strategiaa.

Lakisääteinen MPK

Laki vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ja siihen liittyvät asetukset tulivat voimaan vuoden 2008 alussa. MPK muuttui tuolloin julkisoikeudelliseksi yhdistykseksi. Lain mukaan yhdistyksen tarkoituksena on maanpuolustuksen edistäminen koulutuksen, tiedotuksen ja valistuksen keinoin.

MPK:n parlamentaarinen valvonta, toiminnan ohjaus ja merkittävä osa rahoituksesta tulevat puolustusministeriöltä. Ministeriö vastaa myös lain toimivuuden seuraamisesta. Se tekee havainnoistaan eduskunnan puolustusvaliokunnalle selvityksen vuoden 2009 loppuun mennessä. Toimivuutta seuraa myös ministeriön yhteydessä toimiva parlamentaarinen Vapaaehtoisen maanpuolustuksen neuvottelukunta, jota johtaa varapuhemies Seppo Kääriäinen.

MPK:n ja puolustusvoimien kumppanuussopimus

MPK ja puolustusvoimat allekirjoittivat kumppanuussopimuksen viime keväänä. Siinä sovitaan työnjaosta, toimintatavoista ja resurssien käytöstä. Kumppanuus perustuu laissa vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta MPK:lle säädettyyn julkisoikeudelliseen asemaan ja siitä johtuvaan mahdollisuuden hoitaa julkisia hallintotehtäviä eri turvallisuustilanteissa.

Valmius ottaa lisävastuuta

MPK on käytännön toiminnallaan osoittanut, että se on valmis ottamaan enemmän vastuuta yhteiskunnan varautumisesta. Tulevaisuudessa yhdistyksellä on entistä merkittävämpi rooli reserviläisten sotilaallisessa koulutuksessa. MPK:n hallituksen puheenjohtaja Harri Kainulainen kertoo, että myös kansalaiset odottavat tätä.

- Elokuussa teettämämme kansalaistutkimuksen mukaan MPK:n koulutusta halutaan hyödyntää enemmän yhteiskunnassa. Kansalaiset ovat myös valmiita sitoutumaan MPK:n toimintaan. Erityisen positiivisena koettiin vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen maanpuolustustahtoa voimistava vaikutus.

MPK jatkaa toimintaansa myös poikkeusoloissa. Tärkeä osa tätä kehitystä ovat kaikkiin piireihin muodostetut koulutus- ja tukiyksiköt. Yksiköt tarjoavat vapaaehtoisille

naisille ja miehille uuden mahdollisuuden sitoutua sekä normaali- että poikkeusolojen tehtäviin.

Kainulainen lupaa, että MPK on lakisääteisenä toimijana valmis ottamaan lisähaasteita vastaan koulutuksen ja siihen liittyvien muiden palveluiden tuottajana.

- Uusia tehtäviä voivat olla muun muassa kaikki vapaaehtoinen sotilaallinen koulutus mukaan lukien nykyiset puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset, puolustusvoimien maakuntajoukkojen virka-apuvalmiuksien parantaminen yhteistyössä kumppaniemme Pelastusopiston, Suomen Pelastusalan keskusjärjestön ja Suomen Punaisen Ristin kanssa, sekä reserviläisten ase- ja ampumakoulutus. Olemme valmiita kehittämään myös MPK:n piiri toimistojen roolia puolustusvoimien aluetoimistojen tukena asevelvollisuusasioihin liittyvissä neuvonta- ja tukipalveluissa sellaisilla

paikkakunnilla, joilla puolustusvoimilla ei ole toimipisteitä. Näin MPK voi osaltaan nykyistä paremmin tukea kokonaisuomaanpuolustusta.

Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin toiminta vuonna 2008

Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirissä vuosi 2008 oli toiminnallisesti ennätyskellinen:

- kursseja oli yhteensä 48
- kurssilaisia 1299, kouluttajia 184 ja osallistujia näin kursseilla yhteensä 1483 henkilöä
- oppilasvuorokausia yhteensä 2419.

Koulutusyhteistyö MPK:n kanssa kumppanuussopimuksia tehneiden järjestöjen ja viranomaisten kanssa toi jo mukanaan uutta sekä kurssitoimintaan että tulevaisuuden koulutusyhteistyöhön. Itä-Suomen lääninhallituksen valmiusharjoituksen aikana marraskuussa maanpuolustuspiiri toteutti yhdessä Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen ja Polvijärven kunnan kanssa evakuointiin liittyvän kokoontumiskeskusharjoituksen, josta saatiin hyviä kokemuksia ja malli kokoontumiskeskusten toimintasuunnitelmaksi sekä vastaavien harjoitusten toteuttamiseksi. Saatua tietoa hyödynnetään tulevaisuudessa vuosittain Pohjois-Karjalan 2-3 kunnassa/kaupungissa järjestettävissä harjoituksissa. Malli on kiinnostanut pelastuslaitoksia myös muualla Suomessa.

Maanpuolustuspiiri valmisteli joulukuun alussa sopimuksen, joka koski varautumisen koulutusyhteistyötä Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen ja Pohjois-Karjalan Pelastusalan liiton kanssa. Sopimus allekirjoitettiin

tammikuussa 2009. Sopimus määrittelee Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin, Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen ja Pohjois-Karjalan Pelastusalan Liiton järjestämän varautumis- ja väestönsuojelukoulutuksen koulutusyhteistyön toteuttamisen. Sopimuksen tarkoituksena on

- kehittää sopijaosapuolten välistä yhteistyötä
- selkeyttää työnjakoa
- sopia koulutustapahtumien sisällöstä ja järjestämisestä
- poistaa käytännön koulutustyössä mahdollisesti esiintyviä päällekkäisyyksiä sekä
- edistää voimavarojen tarkoituksenmukaista käyttöä.

Sopimuksen liitteenä oleva vuosittainen yhteistyösuunnitelma laaditaan 2 kertaa vuodessa käytävissä neuvottelu- ja suunnittelutilaisuuksissa. Suunnittelussa noudatetaan puolustushallinnon suunnittelu-aikataulua.

Kesällä 2008 – kesken toimintavuotta - julkaistut ja käyttöön otetut puolustusvoimien normiohjausasiakirjat säikäyttivät aluksi vapaaehtoista maanpuolustusväkeä. Normiohjaus näytti vaarantavan MPK:n koko puolustusvoimien aseilla tapahtuvan koulutuksen. Mutta normiohjauksen tulkintojen selkiinnyttyä tilanne rauhoittui. Maanpuolustuspiirimme suunnitelmissa ollut muu sotilaallinen ja sotilaallista koulutusta palveleva koulutus toteutui täysimääräisesti ja saaden kaiken tarvittavan tuen. Kiitos siitä kuuluu MPK:n toimintaan myönteisesti suhtautuneelle Pohjois-Karjalan Prikaatille; sen johdolle, kouluttajille ja huollon henkilöstölle.

Henkilökohtaisesti olen tuntenut olevani suorastaan etuoikeutetussa asemassa moneen muualla Suomessa toimivaan piiripäällikköön verrattuna. Sijaitseehan piiritoimiston tärkeimpien yhteistyökumppaneiden - PKARPR:n ja PKARALTSTO:n – kanssa samoissa tiloissa.

Yhteistyön tärkeyden eri osapuolten kanssa voi tiivistää sanoihin: Ilman prikaatia, reserviläisjärjestöjä, viranomaisia ja muita yhteistyökumppaneita ei olisi MPK:n toimintaa.

Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin toiminta vuonna 2009

Kurssitoiminnan volyyymi on vuoden 2008 tasoa; 50 kurssia, joista kolmellakymmenellä- viidellä annetaan sotilaallista koulutusta ja 15 siviileille suunnattua kurssia.

Haasteina tänä vuonna tulevat olemaan - piirimme koulutus- ja tukiyksikön (KOTU) henkilöstön rekrytointi ja valinta - puolustusvoimien tilaamien kurssien vapaaehtoisuuskouluttajien rekrytointi, valinta ja tehtäviin pätevöittävä koulutus tehtäviinsä - ammunnanjohtajien rekrytointi, valinta ja tehtäviin pätevöittävä koulutus - saada kaikki vapaaehtoistoimijat sisäistämään puolustusvoimien normiohjauksen (suunnittelu-aikataulu ja -tarkkuus) sisältö.

Maanpuolustuspiirin kurssitarjontaan voi tutustua MPK:n verkkosivuilla osoitteessa www.mpsy.fi sekä prikaatitilaisissa myös omissa vuoden 2009 toimintakäskyissä.

Kiitos menneestä vuodesta kaikille kurssilaisille, vapaaehtoisuuskouluttajille, tukijollemme ja yhteistyökumppaneille ja erityisesti koko prikaatin ja aluetoimiston välle.

Turvallista ja maanpuolustusmyönteistä vuotta 2009.

P.S. Halluat sie hyövyllissii valmiuksii ja taitoloita sekä samal antosa harrastukse? Myö tarvitaa miehii et naisii. Tuuthan siekii tutustummaa?

Teksti:
Piiripäällikkö
Ahti Korhonen

LIITON SYYSKOKOUS KONTIORANNASSA 25.10.2008

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys toimi liiton 90-vuotisjuhlavuoden syyskokouksen järjestäjänä.

Syyskokouksen suunnittelu ja järjestelyt aloitettiin yhdistyksemme johtokunnan ja sotilaskotimme henkilökunnan yhteistyönä jo hyvissä ajoin keväällä, ja heti kesän jälkeen jaettiin vastuualueet eri tehtävistä, koska tekemistä riitti kuljetusten, majoitusten, ruokailujen, varsinaisten kokousjärjestelyjen, tiedotuksen yms. parissa paljon. Myös Pohjois-Karjalan Prikaati oli vahvasti vaikuttamassa siihen, että kokous voitiin järjestää Kontiorannassa ja kaikki sujui hyvin. Kokouksen päätöskahveilla saatujen kommenttien perusteella suoriuduimme emännän roolista mainiosti, vaikka kokemusta ei käytettävissä juuri ollutkaan; edellinen liittotason kokous oli järjestetty Kontiorannassa peräti 29 vuotta aiemmin.

Puheissa korostuivat yhteistyö puolustusvoimien kanssa sekä järjestömmen arvot

Aamuhartauksessa sotilaspastori Anssi Törmälä puhui paremman odotuksesta ja kertoi esimerkkinä, kuinka edellisellä viikolla Sotinpuron leirillä syksyisessä säässä, kylmässä ja sateessa varusmiehet olivat tuumineet, että onneksi illalla päästään

Sotkuun. Hän käsitteli myös päivän sanaa, jossa toteutuu Sotilaskotiliiton virren sanoma: rakkauden tekoja lähimmäisten puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää. Kokouksen lopussa sotilaspastori toi kokousväelle kenttäpiispan tervehdyksen ja kiitoksen sisarten tekemästä arvokkaasta työstä ja toivoen siunasta sisartyölle.

Sotilaskotiliiton vihreä veli, eversti Pertti Laatikainen toi tilaisuuteen puolustusvoimien komentajan Juhani Kaskealan tervehdyksen. Puheessaan Laatikainen kiitteli sotilaskotijärjestön ja puolustusvoimien toimivaa yhteistyötä ja totesi, ettei puolustusvoimat kykenisi millään korvaamaan työtä, jota sotilaskotiliitto ja yhdistykset tekevät. Hänen mukaansa järjestömmen arvot näkyvät hyvin käytännön työssä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Ville Hyvärinen toivotti kokousväen sydämellisesti tervetulleeksi mantereellisen EU:n itäisimmän joukko-osaston vieraaksi, ja kehotti osallistujia nauttimaan Pohjois-Karjalaisesta vieraanvaraisuudesta.

Yhdistyksemme puheenjohtaja Inkeri Laukkanen kiitti kokousedustajia siitä, ettei pitkä matka estänyt heitä saapumasta Kontiorantaan, kun yhteinen asia kutsui. Hän kertoi yhdistyksemme historiasta ja toiminnasta sekä hyvästä yhteistyöstä puolustusvoimien, prikaatin sekä varusmiestoukunnan kanssa.

Puheiden välissä kokousväki sai nauttia musiikkiesityksestä, josta vastasivat yhdistyksemme sotilaskotisair Ilona Mankinen sekä Jooa-Maria Välimaa Karjalan Sotilassoittokunnasta.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö

Liiton puheenjohtaja Satu Mustalahti kertasi puheenvuorossaan juhluvuoden tapahtumia ja sen myötä järjestön saamaa julkisuutta ja hän toivoi, että sitä voitaisiin hyödyntää myös jatkossa, kun käänämme katseet tulevaan ja yritämme muun työn lomassa kasvattaa jäsenmääräämme. Hän totesi, että vapaaehtoinen talkootyö on yhteiskunnassa uusien haasteiden edessä, uusien jäsenten rekrytoinnissa tulisi ottaa huomioon mm. rajallinen sitoutuminen sekä ns. läpivirtausjäsenet. Hän muistutti myös, ettei kannatusjäseniä pidä unohtaa. Lisäksi hän käsitteli puheessaan liiton taloutta, prosessijohtamista sekä ulkoisen tiedottamisen merkitystä.

Vilkasta keskustelua ja päätöksiä

Varsinaisen kokouksen avasi liiton puheenjohtaja. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Inkeri Laukkanen ja sihteeriksi Karoliina Hofmann sekä Pia Ojala. Kokouksen laillisuuden toteamisen, ja pöytäkirjantarkastajien sekä ääntenlaskijoiden valinnan jälkeen Karoliina Hofman esitteli liiton strategisen suunnitelman 2009-2013 ja tulos-

suunnitelman vuodelle 2009. Kokouksen asialistalla oli myös jäsenten valinta liiton hallitukseen erovuoroisten tilalle seuraavaksi kolmevuotiskaudeksi. Äänestyksen jälkeen liiton hallitukseen valittiin varsinaiseksi jäseniksi Tuire Himanen Mikkelin Sotilaskotiyhdistyksestä sekä Kirsti Patrikainen Rannikkosotilaskotiyhdistyksestä. Varajäseneksi valittiin Tuuli Kuutti Lahden Sotilaskotiyhdistyksestä. Tämän jälkeen Juha Tornberg esitteli Sotilaskotiläänintomikunnan toimintaohjeen keskeiset muutokset. Kevätkokouksessahan ohje oli lähetetty vielä jatkovalmisteluun. Toimintaohjeen sisällöstä käytiin vilkasta keskustelua ja ohje hyväksyttiin kokouksessa sovituin muutoksin.

Kukkia, kirjoja ja karpalomehua

Kokouksen jälkeen ojennettiin kukat sekä Joensuun kaupungin sekä Kontiolahden kunnan lahjoittamat "Pohjois-Karjala kuvina" -kirjat liiton ja kokouksen toimihenkilöille sekä liiton kunniajäsenille. Yhdistyksemme sai Sotilaskotiperinneyhdistykseltä lahjaksi Marjatta Hinkkalan teoksia

"Onneksi on Sode" ja Anna Mari Vanonen – Lyyli Kairamon uunituoreen kirjan "Sotilaskotityö kutsumuksena ja elämäntapana". Liiton hallituksen jättäviä Sirkka Stoltia ja Heli Jukalaa kiitettiin ansiokkaasta hallitustyöstä ja heille luovutettiin Sotilaskotiliiton pienoisliput. Liiton nykyinen ja kaksi aikaisempaa puheenjohtajaa, liiton henkilökunta ja kokouksen puheenjohtaja saivat muistoksi Pohjois-Karjala-aiheiset kuvateokset, jotka oli lahjoittanut Kontiolahden kunta ja Joensuun kaupunki.

Lähtökahvit juotiin leppoisissa tunnelmissa sotilaskodilla ja kokousedustajat saatiin kotimatalle mukanaan matkaeväät sekä pienet lahjat, jotka koostuivat Pohjois-Karjalassa valmistetuista marjatuotteista, joihin saimme tukea useilta paikallisilta yrityksiltä.

Teksti: Anki Geddala
Kuvat: Pirkko Hynninen ja Anki Geddala

Myös Teidän tukenanne

Karjalaisen Kulttuurin
Edistämisyhdistys

puh. 122 155

VMTK -Mitä tekee?

Näin toimikauden lähestyessä loppuaan, palaan mielessäni varusmiespalvelukseni ensimmäisille kuukausille ja mietin mitä itse tuolloin tiesin varusmiestoimikunnan toiminnasta. Mieleeni ei tule montaa asiaa. Mutta nyt itse VMTK:n puheenjohtajana toimimisen jälkeen olen huomannut kuinka suuri osa VMTK-työstä tapahtuu "taka-alalla" ja kuinka itsestään selvinä joi-takin asioita, kuten lomakuljetuksia ja limp-ariautomaatteja pidetään varusmiesten keskuudessa, mikä sinällään on hyvä asia, sillä se kertoo siitä että homma toimii.

Näkyvyys ja tiedottaminen ovat suurimpia haasteita VMTK-työssä, etenkin näin suu-ressa prikaatissa, jossa harvoin kaikki yksi-köt ovat yhtä aikaa paikalla. Mielestämme olemme onnistuneet tässä hyvin, puhe-luita toimistoon ja omaan kännykkään on tullut päivittäin, eivätkä varusmiehet ole arkailleet tulla juttelemaan ja kysymään mieltä painavista asioista. Myös hyviä uusia ideoita ja kehittämistarpeita on tullut hy-vinkin aktiivisesti, ja parhaamme mukaan olemme näistä yrittäneet toteuttaa.

Hyviä ideoita tai ei, on kuitenkin jotain saatu aikaan. Suurimpia hankintoja tällä toimikaudella ovat olleet sotilaskodin kanssa yhteistyössä hankittu elokuva-laitteisto, laajakangas sekä elokuvalisenssi, joka mahdollistaa uusimpien elokuvien esittämisen sotilaskodin tiloissa. Tulevat elokuvaillat ovat tietysti varusmiehille il-maisia ja toivottavasti myös tuovat hieman vaihtelua armeijan "harmaaseen" arkeen. Tämän lisäksi hankimme sotilaskotiin lan-gattoman lähiverkon, joka tulevaisuudessa mahdollisesti laajenee myös yksiköihin. Haluaisinkin kiittää suuresti atk-vastaa-vaamme sekä erityisesti sotilaskodin hoi-tajaa, sillä ilman heitä emme olisi saaneet näitä hankintoja toteutettua.

Varusmiesten liikuntakerhot ovat tällä toi-mikaudella pyörineet aktiivisemmin kuin vuosiin, tästä suuri kiitos kuuluu liikunta-vastaavalle, kerhojen vetäjille ja aktiivisille varusmiehille.

Mutta mitä on henkilökohtaisesti jäänyt käteen VMTK-toimihenkilön työstä? VMTK-

toimistotyö ei todellakaan ole se perintei-sin tapa suorittaa varusmiespalveluksen johtajakautta, mutta silti en vaihtaisi päi-vääkään. Osalla varusmiehistä on sellainen käsitys, että VMTK-toimihenkilön arki on yhtä ruusuilla tanssimista, mutta näin ei kuitenkaan todellisuudessa ole. Toisinaan 16 tunnin työpäivän jälkeen saattoi herätä sellaisiakin ajatuksia, että kunpa olisinkin vain tavallinen ryhmänjohtaja. Mutta nyt kun on nähnyt työnsä kantavan hedelmää ja tietää että hedelmästä saa nauttia tule-vatkin saapumiserät, voi hyvillä mielin siir-tyä reserviin.

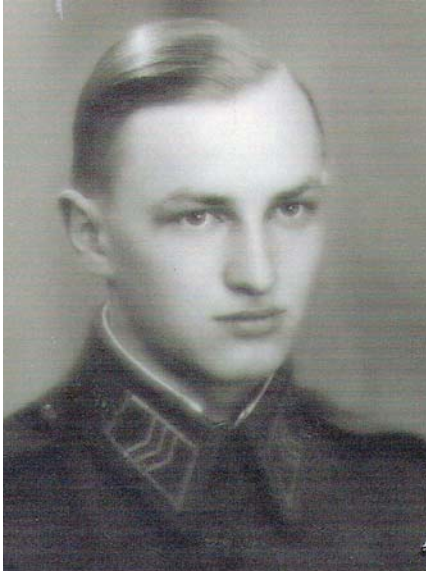
Toivotankin seuraajillemme paljon onnea ja menestystä omalle toimikaudelleen ja haluankin muistuttaa, että vaikka joskus voi olla vaikeaa, niin asioilla on yleensä tapana järjestyä, etenkin kun apua saa moneltakin eri taholta. On ollut ilo ja kunnia saada pal-vella maailman parhaassa Pohjois-Karjalan Prikaatissa ja etenkin sen Varusmiestoimi-kunnan puheenjohtajana.

VMTK:n puheenjohtaja
Alikersantti Aleks Salonen

URHO JAAKOLA

TALVI- JA JATKOSODAN VETERAANI (JR 9)

Sain toisen lomani 31.5. – 9.6.1941. Se lie-nee ollut ainoa loma, jonka vietosta nautin täysin rinnoin. Sitä oli odotettu kauan. Jo lomalta palatessani oli ilmassa sähköistä tunnelmaa. Saksalaisten keskittäminen oli käynnissä ja heitä oli kaikkialla liikenteessä sankoin joukoin. Tämä pani ennakoimaan, että jotakin on tapahtumassa. Saavuttuani joukko-osastooni, alkoi seuraavana päivänä 10.6.1941 prikaatin uudelleenjärjestelyt. Armeijan yksiköt muodostettiin uudelleen. Perusyksikkönä oli 7. divisioonaa ja sen muodostivat jalkaväen osalta meistä asevelvollisista koostuva entinen 9. prikaati, josta tuli JR9, reserviläisjoukkoina siihen liitettiin JR30 ja JR51.

Kesäkuun 12. päivänä 1941 illan suussa järjestäydyimme marssirivistöksi ja kaikessa hiljaisuudessa jätimme itse rakentamamme varuskunnan hieman kaihomielin, tulevaisuus tuntematon. Matkamme suuntautui Tohmajärven suuntaan. Ilomantsissa Sonkajan myllylle saavuttuamme pystytettiin jälleen teltat ja asetuttiin puolustusasemiin. Kesä oli helteistä ja "leirillä" viihdyttiin, henki oli korkealla. Täällä kuitenkin alkoi hahmottua retkemme tarkoitus. Saksa oli hyökännyt Neuvostoliittoon ja näin tiesimme olevamme mukana syntyneessä suurvaltatasodassa.

Tämä on sotiemme veteraanin, 90 vuotta 23.7.2008 täyttäneen Urho Jaakolan muistelmia sota-ajoista toinen osa. Ensimmäinen osa "Minun sotani"-muistelmista julkaistiin Korpisoturi-lehdessä numero 2/08.

Divisioonan hyökkäys oli alkanut. Me olimme tuolloin reservinä ja valmistauduimme "suuntauralle" yön hämärinä tunteina leuat loukkua lyöden ja sydän kintaan peukalossa. Taistelun tiimellys kuuluu etumaastosta ja muutamia haavoittuneita tulee vastaamme. Yön pimeydessä ryhmitymme hyökkäykseen, vilun ja jännityksen kalistellessa hampaitamme, kun etenemme määrässä risukossa, sodan rätinän ja paukkeen yhä voimistuessa.

Ensimmäinen hyökkäyksemme oli alkamassa. Se kuitenkin kärsi jonkin asteen katastrofin, sillä oman tykistöemme tulituki, joka oli tarkoitettu hyökkäyksemme tukemiseksi, ampui ensimmäiset sarjansa lyhyeksi ja kranaatit tulivat omien niskaan. Haavoittuneita tuli omien kranaattien osuessa heti alkuun, joten tämä antoi masentavan kuvan. Huvittavana piirteenä oli kuitenkin sattuma. Tässä mätikössä, omien kranaattien räjähdellessä, kapteeni Virkkunen kadotti piippunsa. Minä ryhmineni seurasin häntä kuin varjo ja tuli käsky, että kukaan ei saanut edetä ennen kuin kapteenin piippu löytyy. Onneksi piippu löytyi ja taistelu jatkui entiseen tahtiin.

Taistelut jatkuivat, tuottaen tappioita molemmin puolin. Vääpelimme Eemil Ahonen oli saanut osuman kranaatin sirpaleesta ja haavoittunut vaikeasti, varsinaisen sodan ensimmäisenä päivänä. Tästä oli seurauksena se, että minut komppanian entisenä kirjurina ja asioita tuntevana pantiin hoitamaan toistaiseksi komppanian vääpelin tehtäviä. Heinäkuun 13.–16. päivinä jatkui etenemisemme Kontio-Leppälähdän kannaksen kautta kohti Vahvajärvi-Jänisjärvi kannakselle. Kirkkolahdessa koimme kovan vihollisen vastuksen, mm. 18 viholliskoneen ilmahyökkäyksen. Osa pom-

meista oli erittäin raskaita, sillä tiellemme syntyi kraatereita kooltaan 10–30 metriä, syvyydeltään noin 10 metriä. Vihollinen ryhtyi vastahyökkäykseen, joka kuitenkin torjuttiin. Saaliiksemme jäi mm. 13 konekivääriä ja paljon muita tuliaseita. Heinäkuun 15. päivänä Kirkkolahden taistelut päättyivät voittoomme. Taistelujen ankaruutta kuvaa sekin, että vihollinen menetti 525 miestä kaatuneina, ja saimme 54 vankia. Omat tappiomme näissä taisteluissa olivat 99 kaatunutta ja 197 haavoittunutta.

Taistelut kuitenkin jatkuivat, kiirehdimme kohti Laatokan rantaan. Tässä vaiheessa joukkojen huoltaminen oli vaikeaa, eteneminen oli nopeaa ja kuormaston seuraaminen ylivoimaista. Ammushuolto ja muonitus joutuivat ankaralle koetukselle. Keittomuonan saanti eteneville joukoille oli ylivoimainen tehtävä, kun ei ollut tietoa joukkojen sijainnista, yritimme saada sen toimitettua ainakin kerran vuorokaudessa. Kuljetus tapahtui ajoneuvoilla noin 10 litran astioissa, jotka olivat pakattu heinälaatikoihin lämmön säilymisen takia. Heinäkuun 21.–22. välisenä yönä 1941 yritimme saada keittomuonaa ja ammuksia taistelujoukoille. Kaksi komennuskuntaa palasi takaisin tyhjin toimin. Kova tykistötuli oli estänyt perille pääsyn ja vapaaehtoisia ei kolmanteen yritykseen enää löytynyt. Aina luotettava ja hiljainen v. 1909 syntynyt Onni Hiltunen lähti kuitenkin ajomiehekseni, ja niin laitoimme kärryihimme neljä keittoastiaa ja muutamia laatikoita patruunoita ja lähdimme hämärtyvässä yössä yrittämään perille. Tykkitulen seuratussa kärryjemme kolinaa onnistuimme kuitenkin yrityksesämme. Noin 4-5 kilometrin ajon jälkeen saimme yhteyden etulinjaan ja pääsimme onnellisesti muonan jakoon. Tällaisissa tapauksissa "töpinääkin" joskus kiitetään. To-

tesimme vain, että Onni oli ollut matkassa.

Kirjavalahden ranta oli jyrkästi nousevaa ja rikkonaista niin kuin Laatokan ranta yleensä näillä seuduin. Lähestyimme rantaa lahden pohjoispuolelta ja olimme Sortavalaa puolustavaan viholliseen nähden kuin tarjottimella rinnettä pitkin edetessämme. Suorasuuntaustuli oli kaameaa, sitä kun on aivan mahdoton väistää. Tappiomme olivat myöskin sen mukaisia. Sattumalta saimme haltuumme vihollisen hyökkäyssuunnitelman ja pääsimme suunnittelemaan omat operaatiomme niiden mukaan.

Vieremäjärven taistelut kestivät viikon päivät ja omat tappiomme olivat 98 miestä, mutta vihollisen paljon suuremmat. Nyt alkoi joukkojen uudelleen järjestely ja valmistauduttiin Sortavalan lopulliseen valtakseen. Elokuun 14. ja 15. päivien välisenä yönä alkoivat vihollisen voimavarat pettää ja joukkomme valtasivat kaupungin 15.8 klo 20. Vihollisen 514 vuorokautta kestänyt miehitys oli päättynyt.

Keskiviikkona 25.8.1941 oli lepopäivä ja illalla klo 18.30 pidettiin rykmentin paraati. Rykmentin komentaja jakoi ylipäällikön valtuudella kunniamerkit viimeksi käytyjen taistelujen ansiosta. Minäkin sain omani II luokan vapaudenmitalin. Sen jälkeen divisioonan komentaja eversti Svensson piti

puheen, jonka jälkeen marssin kaiuessa teimme kunniaa heille, jotka olivat kalleimpansa uhranneet, antaneet henkensä isänmaalle.

Syyskuun 1. päivänä 1941 allekirjoittaneestakin tehtiin kersantti, kai auktoriteetin lisäämiseksi tässä komppanian väepelin toimessa. Sain kuitenkin huomata, että vaikka olinkin sotilaallisesti huono esimies, olin kuitenkin alaisteni jakamattomassa suosiossa ja porukan henki oli hyvä. Tietenkin oli kriisiaikana tilanteita, jolloin etulinja purnasi töpinän toimia, luottamus kuitenkin palautui aina tiukan paikan tullen.

Rykmentin marssi jatkui Palalahden ja Jyrkilän kautta Vieljärvelle. Miesten kunto ei ollut lainkaan hyvä raskaan marssin jälkeen tulevia taisteluja ajatellen. Päivämarssit olivat jopa 45 kilometrin pituisia, tämän takia niin miehet kuin hevosetkin olivat läpiväsyneitä. Vain vuorokauden mittainen lepo ei juurikaan ehtinyt palauttaa taistelukuntoa. 11. divisioona oli menossa edellämme taistellen kohti Petroskoita. Meidän retkemme kääntyi Pyhäjärven alueelle, jossa jouduimme taisteluun selkät tietöntä Kaskanan korpimaastoa vastaan. Näin alkoi Pyhäjärven suurtaistelu. Korpimaisemassa edetessämme tien kunto huononi lopulta lähes poluksi. Hevoset väsyivät ja etene-

minen jatkui vain miesvoimin ajoneuvoja auttamalla. Kuormia kevennettiin, kaikki tarpeeton ja osa tarpeellisestakin heitettiin metsään. Toimistoajoneuvossa oli mm. henkilökohtainen laatikkoni, 500 kappaaleen patruunalaatikko, jossa kaksi vahvaa vahakansivihkoa, joihin olin päivittäin tehnyt muistiinpanoja koko eletyltä asevelvollisuusajaltani. Hevosmies oli kuormaa keventäessään viskannut sen metsään ja se oli minulle korvaamaton menetys.

Kaskanan kylä saatiin vallatuksi 14.9.41 iltaan mennessä. Samaan aikaan onnistui JR 30 purkamaan motittamansa Pyhäjärvi, motin pituus oli 10 kilometriä. Motista saatiin runsas saalis, joista mainittakoon 10 panssarivaunua, 4 panssariautoa ja 8 traktoria, 33 erilaista tykkiä, 24 konekivääriä, 214 erilaista autoa, 290 hevosta ja 437 erilaista ajoneuvoa.

Perjantaina 19.9.41 saavuttiin Tarsepolkajoelle, rykmentin pääosat olivat vielä marsilla korpialueella. Hyökkäys Tarsepolia vastaan alkoi. Taistelujen jälkeen Tarsepolin valtauksen onnistuttua joukkomme pääsivät Muurmannin radalle, josta venäläisten vastahyökkäys heitti meidät 22.9.41. Rautatie saatiin kuitenkin uudelleen haltuun ja vihollinen takaa-ajettuna vetäytyi kohti Latvian asemaa. Muurmannin rata oli nyt Syväriltä tänne saakka hallinnassamme.

Sarrin taistelujen jälkeen jatkui hyökkäyksemme pitkin Muurmannin rataa. Syyskuun 27. päivänä 1941 valtasivat joukkomme Nirkan aseman. Rykmenttimme III pataljoona oli panssariprikaatin kanssa valtaamassa Petroskoita ja se saatiinkin vallatuksi 1.10.41.

Sunnuntaina 5.10.41 kaikki oli valmiina Syvärin ylimenoa varten. Syvärin ylitys alkoi 6.10.41 klo 14.00 tykistön tukemana ja savuverhon suojassa. Vihollisen tulitus vastarannalta oli kuitenkin yllättävän laimeaa, kaksi ensimmäistä komppaniaa oli vastarannalla klo 14.33. Yliveno onnistui vähäisin tappiopin.

Vastarinta toisella puolella tiivistyi ja koveni ja pataljoonamme asettui asemiin Voseroksapuron uomaan. Siitä alkoi vuosia kestä-

nyt asemasotavaihe 10.10.1941.

Viimeinen kuukausi oli uuvuttavan raskas niin hyökkääjille kuin huollollekin. Jouduttiin taistellen kulkemaan tietömiä taipaileita. Niin elintarvike- kuin ammusvarastotkin jäivät kauas taakse ja täydennys oli lähes ylivoimainen tehtävä. Taisteluhenkilamautui märän syksyn, kylmän ja nälän yhteisvaikutuksesta. Tätä oli esimiesten vaikea selittää etujoukoille. Näin ollen oli-kin paikallaan pysähtyminen ja ikään kuin hengen vetäminen. Asemat vakiintuivat ja komppaniat saivat omat lohkonsa alkaen Äänisen rannasta ja jatkuen Ostajoen suunnassa 10–15 kilometriä.

Tämän hyökkäysvaiheen läpivieminen oli minulle henkisesti ja ruumiillisestikin kova urakka ja minun on kiitettävä sotakaveritani, että hommat tuli hoidettua niin kuin ne tuli. Itse siirryin hoitamaan talousaliupseerin vakanssia kunnes 10.11.41 sain siirron pataljoonamme konekiväärikomppaniaan sairastuneen vääpelin tilalle. Tätä komennusta kesti 17.1.1942 saakka, jolloin pääsin taas omaan yksikköni. Tähän myöskin päättyi toimeni komppanian vääpelinä, jota hommaa oli kestänyt runsaat viisi kovaa kuukautta. Palattuani entiseen yksikköni syksyllä 1942 sain komennuksen pataljoonan huoltotoimistoon ja aivan uusien tehtävien pariin. Organisaation muutoksessa sain pataljoonan huoltoaliupseerin monipuolisen tehtävän, johon kuului määrätön määrä kirjanpitoa, päivärahojen jako kantahenkilökunnalle ja miehistölle komppanioiden kautta. Varuskirjanpito oli kuitenkin suurta utopiaa, sillä hyökkäysvaiheen aikana oli suuri osa varusteista heitetty metsään ja muidenkin osalta käyty

kauppaa, ettei kukaan omistanut kirjoissa olevaa varustemäärää. Minut tuo homma kuitenkin työllisti täyspäiväisesti.

Tammikuun 18. päivänä 1942 olin tullut silloisen palvelusajan huomioon ottaen täysin palvelleeksi ja siirretyksi reserviin. Käytännössä ei kuitenkaan mikään ollut muuttunut. Sikäli olot muuttuivat, että alettiin myöntää säännöllisin väliajoin kotilomia. Perheellisillä tuo lomaväli oli kolme kuukautta, poikamiehillä puolta pidempi eli puoli vuotta. Ensimmäisen lomani jatkosodan aikana sain vasta syksyllä 1942 pituudeltaan 10 vuorokautta.

Kevätkesällä sattui tapaus, joka lienee syytä mainita, siis kesällä 1943. Eräänä aurinkoisena kesäpäivänä nautin luonnonkauneudesta ja linnunlaulusta, istuin korsun katolla ja laadin kirjettä kotiseudulle. Lähellä oleva tykkipatteri antoi viholliselle aihetta aina silloin tällöin suorittaa ns. hakuammuntaa, joka säteittäin haravoi maastoa. Tällainen kranaatti osui verratien lähelle korsuamme ja minä sain pienen sirpaleen oikeaan polveeni. Isku oli kova ja se olikin pahinta koko tapauksessa. Sirpale jäi polvilumpioon kiinni ja irrotettiin JSP:llä (joukkosidontapaikka). Vamma katsottiin vähäiseksi, että se sidottiin ja annettiin kaksi viikkoa vapaata. Iskun voimakkuus kuitenkin kipeytti jalkaa ja liikkuminen tuotti vaikeuksia.

Rintamaosamme oli suhteellisen rauhallinen, suurimmat tappiot aiheuttivat tykistön tuli-iskut hakuammuntoineen. Viikkoaampaa oli toiminta metsäisillä lohkoilla ja molemmin puolin harrastettiin tuli-iskuja vankien saamiseksi.

Sota-ajasta ja sen toimenpiteistä muodostui olomuoto ikään kuin muunlaista elämää ei olisi olemassakaan. Vakiintuneet hommat hoidettiin ja odotettiin vuorolomaa kuin nousevaa aurinkoa.

Kesäkuun alkupuolella alkoi kuulua huhuja, että ryssä keskittää voimia Kannaksella. Oli ilmestynyt tavallisuudesta poikkeavaa liikehdintää ja se vei mieltä vakavaksi. Rytinä oli alkanut kesäkuun 10. päivän tienoilla 1944. Vetäytymiskäskey koko divisioonalle annettiin 17.6.1944. Irtautumispäivänä ke-säinen sää oli mitä parhain, mutta mielialat

pakostakin hieman apeat. Taakse jäi Syväri, jonka ylitimme verissäpäin kaksi ja puoli vuotta aikaisemmin.

Vetäytyminen jatkui suunnitelmien mukaan. Petroskoin luovutimme 28.6.44 aamuyöllä. Taistelut jatkuivat Topasjärvi-Nuosjärvi-Vieljärvi alueella ja vihollisen hyökkäykset voimistuivat. Heinäkuun 6. päivä oli divisioonallamme erittäin raskas ja vaikea. Venäläiset hyökkäsivät koko lohkoamme vastaan, joka oli asettunut puolustukseen Tulemajokilinjalle. Ilmeinen tarkoitus oli murtaa puolustuksemme sekä jatkaa hyökkäystä Laatokan pohjoispuolitse ja saada sieltä yhteys Karjalan kannaksella eteneviin venäläisiin joukkoihin. Voimamme kuitenkin keativät ja tämä suunnitelma ei näin päässyt toteutumaan. Pitkärannan ja Loimolan välinen U-asema oli viimeinen puolustuslinja, jolle oli rakennettu linnoituslaitteita. Tämä asema oli takaraja, johon menestyksensä hurmiossa rymistävät neuvostojoukot on pysäytettävä.

Aselevon tullessa suomalaiset lopettivat tulen syyskuun 4. päivä 1944 klo 7.00, mutta neuvostojoukot vasta 5.9.44 klo 8.00. Neuvostojoukot hyökkäsivät asemiamme vastaan vielä 4.9 illalla, mutta hyökkäys torjuttiin. Asemat jätettiin ja varsinaisen vetäytyminen aloitettiin välirauhansopimuksen allekirjoittamisen jälkeen 20.9.1944. Raja ylitettiin 21.9.44. Vetäydyimme Hammaslahteen, jonne majoituttiin kouluille ja taloihin. Valvontajoukkojen hyväksymän suunnitelman mukaan kotiuttaminen saatiin aloittaa 8.11.1944 ja sen tuli olla loppuun suoritettu 4.12.1944 mennessä.

Itse olin aikeissa jäädä armeijan palvelukseen kapitulantiksi, toiveenani oli saada kirjuri-aliupseerin vakanssi. Varsinaista työpaikkaa ei siviilissäkään ollut tiedossa. Kuitenkin armeijan palveluksessa olevien epävarma tulevaisuus sekä sekava elämänjuoksu sai minut toisiin ajatuksiin ja päätös kypsyi niin, että pyysin litterat 16.11.1944 ja saavuin Kokkolan sotilaspiiriin 19.11.44. Siviilivarusteet ja passin sain 23.11.1944. Näin voin katsoa reissuni päättyneen ja se kesti neljä vuotta kymmenen kuukautta ja viisi päivää.

ETEENPÄIN 50 - VUOTIAS

Kiltamme juhlavuosi on takana, viisikymppisen on hyvä jatkaa eteenpäin. Juhlavuoden jälkeen meidän on katsottava niitä haasteita, jotka kohdistuvat kiltatoimintaamme nyt ja tulevaisuudessa. Juhliemme yhteydessä totesimme, että meillä on paljon pitkäaikaisia ja hyviä yhteistyökumppaneita. Oman prikaatimme tuki on ollut meille aina tärkeää, myöskin monet liikelaitokset ja yhteisöt ovat meille tärkeitä. Viime vuoden huomattavin taloudellinen tuki tuli meille Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiöltä, joka myönsi historioteoksemme Bromanin rahastosta merkittävän avustuksen. Myöskin säätiö tuki juhlavuoden toimintaamme erillisellä avustuksella. Tämä tuki mahdollisti meidän tärkeän historioteoksemme julkaisemisen. Olemme hyvin kiitollisia tästä tuesta.

Jokavuotiseen toimintaamme olemme tarvinneet ja tulemme jatkossakin tarvitsemaan monien muidenkin yritysten ja yhteisöjen tukea. Tämän tuen kohteena on kiltalehtemme Korpisoturi. Ilman monien yritysten ilmoituksia emme pystyisi tuottamaan kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää prikaatillemme, killallemme ja JR 9 Perinneosastolle tärkeää lehteä. Tässä asiassa meillä on edessämme tärkeä haaste. Meidän on pystyttävä tuottamaan levikiltään ja sisällöltään edelleen niin hyvätasoinen lehti, että se kiinnostaa ilmoittajiamme. Meillä on joukko ilmoittajia, jotka vuodesta toiseen ovat mukana lehdessämme, heille kiitos arvokkaasta tuesta. Tarvitsemme jatkossa myös uusia ilmoittajia, näiden hankkiminen on meille suuri tehtävä.

Merkittävä haaste on myös oman toimintamme tehostaminen. Joudumme tarkastelemaan ja tekemään muutoksia niihin perinteisiin toimintamme kannalta tärkeisiin kokoonpanoihin, jotka auttavat ja samalla tehostavat toimintaamme. Hallitus ja työvaliokunta käsitteli useaan kertaan viime vuoden aikana esimerkiksi valtuuskuntamme toimintamuotoa ja kokoonpanoa. Totesimme, että pystyäkseen parhaalla mahdollisella tavalla toteuttamaan tehtävänsä toimia hallituksen neuvonantavana elimenä olisi tärkeää saada se kooltaan ja jäseniltään sen kokoiseksi, että sen toiminta olisi helppoa ja tehokasta. Syyskokous käsitteli asiaa ja teki päätöksen valtuuskunnan jäsenten lukumäärästä. Koska katsottiin, että monet valtuuskunnan jäsenistä toimivat aktiivisesti joko perinneosaston toiminnassa tai alaosaston hallituksissa, he pystyvät tätä kautta tuomaan oman tärkeän panoksensa toimintaamme. Syyskokous teki päätöksen jonka mukaan tulevaisuudessa valtuuskunnan kokoonpano on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja viisitoista jäsentä. Valtuuskuntaan kuuluvat itseoikeutettuina Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Karjalan Jääkäripataljoonan komentajat sekä Pohjois-Karjalan Aluetoimiston päällikkö.

Kiltamme hallitukseen valittiin uusiksi jäseniksi Jonna Kuosmanen ja Antti Toivola, toivotankin heidät tervetulleiksi hallitukseemme. Hallitustyöskentelyyn jättivät Leena Piiparinen ja Helena Vaajamo. Killan sihteerin tehtäviä Leena Piiparinen hoiti vuodesta 1994 alkaen. Työmäärä, jonka

hän on tehnyt kiltamme hyväksi on hyvin suuriarvoinen. Monivuotinen hallitukseemme jäsen Helena Vaajamo toi pitkään sotilaskotityötä tehneenä monia varusmiesten kannalta arvokkaita näkökohtia työskentelyymme. Hän oli myös hallitukseemme "taloudellinen neuvonantaja". Kiitämme heitä aktiivisesta ja arvokkaasta työstä hallituksen jäsenenä. Samoin kiitos niille valtuuskunnan jäsenille, jotka jäivät pois valtuuskunnastamme. Monet heistä ovat edelleen aktiivisia kiltalaisiamme ja tulemme edelleenkin jatkossa tarvitsemaan heidän asiantuntemusta.

Takanamme on juhlavuosi, jonka aikana useasti tarkastelimme kiltamme historiaa ja varmaan voimme ottaa oppia menneestä. Tulevaisuus tuo tullessaan uusia haasteita, joihin meidän on vastattava muistaen, että meidän tärkeimmät toimintamme kohteet ovat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat varusmiehet ja JR 9 Perinneosaston veteraaniveljet.

Teksti:
Hannu Saharinen
Killan puheenjohtaja

KILTAPYÖRÄILY VARKAUTEEN 22.8.2008

Saapumiserä 2/08 vannoi valan Varkaudessa. Perinteisesti kiltamme yhdessä Pohjois-Karjalan Prikaatin kanssa suoritti kiltapyöräilyn valapaikkakunnalle. Pyöräilymatka oli yli 80 kilometriä, maasto ja sää olivat vaihtelevat. Vaikka kastuimme useamman kerran, se ei haitannut ja perillä kaikki osallistujat olivat tyytyväisiä.

Huolto oli jälleen kerran hyvin hoidettu.

Matkan aikana oli tilaisuus keskustella ajankohtaisista asioista. Kuvassa vasemmalla kiltaveli Matti Maukonen ja Varkauden kaupunginjohtaja Hannu Tsupari.

Maisemat olivat näyttävät. Kuva Oravin sillalta.

Levähdyspaikan valinta oli joskus myös maisemallisesti onnistunut.

Osa matkasta taitettiin mottoria apuna käyttäen.

Marssiosasto perillä Varkauden kaupungintalon edessä.

MAANPUOLUSTUSJUHLA VALTIMOLLA 3.10.2008

Nuoren puheenvuoron käytti upseerikokelas Taru Alander.

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja JR 9 perinneosaston perinteiseen maanpuolustusjuhlaan Valtimon yläkoululle saapui runsaslukuinen veteraanien kutsuvierasjoukko. Juhlavasti pukeutuneet koululaiset emännöivät ja isännöivät kunniakansalaisiamme kohteliaasti kauniisti koristelluissa koulutiloissa.

Killan kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen toivotti salintäytteisen juhlayleisön tervetulleeksi ja lähetti seppelation sankarihautoille.

Kunnan tervehdyksen toi kunnanjohtaja Pentti Kemppainen. Maanpuolustuksellisten näkökohtien lisäksi hän opasti nuorta kuulijakuntaa tulevien kunnallisvaalien tiimoilta.

Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Jouni Mattila valotti juhlapuheessaan maanpuolustuksen ja turvallisuuspolitiikan perusasioita. Hän korosti eri tahojen yhteistyön tärkeyttä suomalaisen yhteiskunnan ja sen jäsenten turvallisuuden varmistamiseksi. Mattila ilmaisi tyytyväisyytensä siitä, että nuoret arvostavat sotiemme veteraaneja. Hän toivoi kansallista veteraanipäivää juhlittavan kouluissamme vuosittain.

Upseerikokelas Taru Alander kertoi nuorten puheenvuorossaan muun muassa myönteisiä kokemuksiaan omasta armeija-ajasta.

Juhlassa esiintyi Valtimon tyttökuoro Tiina Köntän johdolla.

Juhlan tasokkaasta musiikista vastasi perinteisesti Karjalan Sotilassoittokunta kapteeni Esa Lehtisen johdolla sekä Valtimon tyttökuoro ja tuore lauluyhtye Neptunus johtajanaan musiikinopettaja Tiina Könttä.

Juhla päättyi kunnan tarjoamaan ja koulun järjestämään kahvitilaisuuteen.

Kiitokset erinomaisesta yhteistyöstä Valtimon yläkoululle ja Valtimon kunnalle.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ja JR 9 Perinneosasto (JR 9 Kilta) aloittivat vastaavien veteraaneille ja koululaisille suunnattujen maanpuolustusjuhlien järjestämisen vuonna 1992 Kontiolahdelta. Valtimo oli viimeinen maakunnan juhlakunta. Ensi vuonna alkaa uusi kierros prikaatin kotikunnasta.

Teksti:
Kyösti Lehtonen

Upseerikokelas Taru Alanderin puhe

Herra everstiluutnantti, arvoisat veteraanit, nuoret sekä muu juhlaväki!

Nyky-yhteiskuntamme vaikuttaa tänä päivänä kovin välinpitämättömältä kanssaihmissiämme kohtaan. Eri ihmisryhmien pahoinvointi ilmenee monin eri tavoin ja

voimattomat auttamisyrietykset kaatuvat erilaisiin esteisiin. Lähimmäisestä ei enää välitetä niin kuin ennen.

Tämän seurauksena uutisotsikoihin nousee tapauksia, joissa apua tarvitsevat ihmiset ovat päätyneet traagisiin tekoihin, jonka seurauksena yhteiskunta ylireagoi välittömästi, puhuu paljon, tekee vähän ja puuttuu lieve ilmiöihin sekä varsinaisten ongelmien toissijaisiin seurauksiin. Itse ongelmalle ei tehdä mitään, se pyritään alitajuntaisesti hautaamaan muiden asioiden alle ja kysyjille vastataan jotain epämääräistä määrärahojen riittämättömyydestä ja resurssien puutteesta.

Itse en kykene ymmärtämään tätä selitystä, koska yhteiskuntamme on hyvinvoiva ja alati rikastuva. Siltikin käytetään tekosyytä RAHA. Raha ja sen nimellinen riittämättömyys tulee vastaan monissa yhteyksissä, varsinkin kun ihmisiä pyydetään antamaan omastaan muiden ihmisten hyväksi. Kiertäessäni ovelta ovelle keräämässä rahaa tämä asia tuli harvinaisen selväksi. Omaksi harmikseni kuulin usein mielikuvituksellisia syitä, miksei voida antaa omastaan sitä pientä osaa niiden ihmisten osaksi, jotka ovat mahdollistaneet näidenkin ihmisten hyvinvoinnin ja onnen.

Ihmiset tuntuvat sulkevana pois menneisyyden ja unohtavan tarkoituksella ne uhraukset, joita veteraanit puolestamme

tekivät. Ihmiskunnan muisti on surullisen lyhyt. Kuitenkin, on niitäkin ihmisiä, jotka muistavat, välittävät ja kunnioittavat sekä auttavat rohkeasti tilanteestaan riippumatta ja kertovat omista kokemuksistaan.

Muistaminen on tärkeää. Meidän tulisi olla kiitollisia tästä kaikesta mitä meillä nyt on. Veteraanien ansiosta tämäkin juhla on mahdollinen. Heidän ansiostaan, olemme vapaa ja hyvinvoiva kansa. Heidän ansiostaan olemme suomalaisia. Heidän tekojensa ansiosta tänäkin päivänä saloissa liehuu siniristolippu.

Koin itse aikanaan nämä asiat tärkeiksi ja huomion arvoisiksi ja päätin hakea vapaaehtoisesti asepalvelukseen. Koin olevani jonkinlaisessa kiitollisuuden velassa tästä maasta. Alusta lähtien minulle oli selvää,

että haluan suorittaa asepalvelukseni mahdollisimman moitteettomasti ja pyrkiä niin pitkälle kuin varusmiehenä on mahdollista. Ja vaivannäköni palkittiin, olen nyt upseerikokelas. Palveluspaikan valinta ei tuottanut minulle missään vaiheessa ongelmia. Ehdottomasti Pohjois-Karjalaan. Tässä haasteita ja tunnesiteitä olevassa paikassa on paras mahdollisuus suoriutua kunnialla varusmiespalveluksesta ja oppia puolustamaan maatamme ja kaunista Karjalaa. Omasta sitoutumisestani johtuen on harmillista katsoa ja seurata mihin suuntaan nuorten sukupolvien maanpuolustustahto on menossa. Yhä useammat kokevat asepalveluksen vastenmieliseksi käsitteeksi ja pyrkivät laistamaan velvollisuuksistaan epämääräisin syin. Tiedän myös tapauksia, joissa tekaistujen syiden avulla on onnistuttu välttämään palvelus

joko kokonaan tai lopettamaan varhaisessa vaiheessa. Nuoret eivät ymmärrä, että vuosikin elämästä on hyvin lyhyt aika ja jos sen käyttää varusmiespalvelukseen, se ei ole hukkaan heitettyä aikaa.

Mielestäni nuorten asenne on loukkaava ja olen varma, että suurimmalla osalla joku sukulaisista on taistellut näiden nuorten tulevaisuuden puolesta.

Siispä haluaisin sanoa teille nuoret: Rakastakaa maatamme, olkaa kiitollisia siitä mitä teillä on. Älkää unohtako veteraaneja, vaan pitäkää heistä huolta kun heitä vielä kanssamme on. Palvelkaa maatanne ylpeästi ja kunnialla.

Tehkää veteraanit ja vanhempanne ylpeiksi. Muistakaa, heille kallis ol' maa.

Killan hallitus 2009

Toimitusjohtaja	Hannu Saharinen	puheenjohtaja
Luokanopettaja	Leena Sallinen	varapuheenjohtaja
Opiskelija	Jonna Kuosmanen	sihteeri
Taloudenhoitaja	Jari Nousiainen	taluspäällikkö
Huoltamopäällikkö	Jari Jurvanen	tiedotussihteeri
Everstiluutnantti	Tuomo Juvonen	lehden päätoimittaja
Majuri (EVP)	Matti Urjanheimo	
Myyntiedustaja	Antti Toivola	
Toimitusjohtaja	Pekka Vuojärvi	
Yliluutnantti (EVP)	Pauli Reinikainen	
Professori	Veijo Saloheimo	JR 9 Perinneosaton edustaja
Aluepäällikkö	Jorma Mikkonen	Kunniapuheenjohtaja

Killan valtuuskunta 2009

Toimitusjohtaja	Harri Hentunen	puheenjohtaja	Sotilaskoti pj	Inkeri Laukkanen
Rahoituspäällikkö	Jorma Partio	varapuheenjohtaja	Liikenneneuvos	Kyösti Lehtonen
Toimitusjohtaja	Harri Broman		Tekninen johtaja	Jarkko Miinin
Myyntipäällikkö	Juha Haantio		Toimitusjohtaja	Olli Naukkarinen
Eversti	Ville Hyvärinen		Kansanedustaja	Eero Reijonen
Everstiluutnantti (evp)	Kari Jylhä		Eversti (evp)	Pekka Ripatti
Toimitusjohtaja	Kyösti Kakkonen		Kauppaneuvos	Eino Tenhunen
Toiminnanjohtaja	Satu Kokkonen		Everstiluutnantti	Jussi Tudeer
Everstiluutnantti (evp)	Reino Laakkonen		Filosofian tohtori	Pasi Tuunainen
Taloustieteiden maisteri	Tuomas Timonen		Toimitusjohtaja	Rauno Törrönen

KILLAN SYYSKOKOUS

Killan syyskokous keräsi Poterolle 19. marraskuuta pari kymmentä innokasta osallistujaa. Perinteitä noudattaen kokouksen avasi esitelmätilaisuus, johon oli tällä kertaa kutsuttu puhujaksi filosofian tohtori Jukka Partanen. Killan viimeisimmän historiateoksen kirjoittanut Partanen esitelmöi kuulijoille Suomen sodan myyteistä. Partanen osoitti, että monet 200 vuotta sitten soditun Suomen sodan tapahtumista ovat puhtaasti keksittyjä tarinoita, joilla ei ole totuuden kanssa mitään tekemistä. Kuulijoille selvisi totuus muunmuassa Porilaisen marssin synnystä, sotamies Sven Tuuvan seikkailuista sekä sotamarsalkka Sandelssista. Jukka Partanen on tutkinut paljon Suomen sodan historiaa monista eri lähteistä. Hän on osoittanut, että monet aikaisemmille sukupolville opetetut "totuudet" ovat olleet suureksi osaksi Runebergin kirjoittamia fiktiivisiä tapahtumia ja niihin liittyviä henkilöitä. Nämä tarinat ovat sittemmin jääneet elämään kansan keskuuteen.

Kokouksen aluksi muistettiin killan puheen-

johtaja Hannu Saharista merkkipäivän johdosta. JR 9 perinneosaston edustaja Jorma Mikkonen ja killan valtuuskunnan puheenjohtaja Harri Hentunen luovuttivat Sahariselle standaarit.

Kokous sujui perinteisen ripeästi eversti Pekka Ripatin heiluttaessa puheenjohtajan nuijaa. Syyskokous hyväksyi toimintasuunnitelman, edellisen vuoden tasoisen jäsenmaksun sekä tulo- ja menoarvion vuodelle 2009. Hallitus esitti syyskokoukselle työvaliokunnan mietinnön killan sääntömuutoksesta. Uusi sääntömuutos supistaisi valtuuskunnan jäsenmäärää ja määrittäisi ikärajan niin hallituksen kuin valtuuskunnan jäsenille. Näillä toimilla on tarkoitus tehostaa valtuuskunnan toimintaa killan hallitusta ohjaavana ja neuvovana elimenä. Tarkoitus on myös tehostaa Korpisoturi-lehdelle varoja hankkivan tukirenkaan toimintaa. Syyskokous hyväksyi sääntömuutoksen. Hallitukseen valittiin erovuoroisten tilalle kaksi uutta jäsentä. Sihteeriksi Leena Piiparisen tilalle valittiin opiskelija Jonna Kuosmanen sekä Helena Vaajamon tilalle

myyntiedustaja Antti Toivola. Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa toimitusjohtaja Harri Hentunen ja varapuheenjohtajana rahoituspäällikkö Jorma Partio. Hallituksen ja valtuuskunnan kokoonpanot vuodelle 2009 julkaistaan tässä lehdessä.

Syyskokouksen aluksi Jukka Partanen esitelmöi Suomen sodan myyteistä.

Killan puheenjohtaja Hannu Saharista muistettiin kokouksen aluksi merkkipäivän johdosta. Standaarien luovuttajina toimivat vasemmalla Harri Hentunen ja oikealla Jorma Mikkonen.

Killan puheenjohtaja Hannu Saharinen kertoi kokousväelle sääntömuutoksesta. Kuuntelemissa ovat vasemmalta alkaen Reino Laakkonen, Harri Hentunen, Leena Sallinen ja kokouksen puheenjohtaja Pekka Ripatti.

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen? Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken?
Millaista toimintaa odostat killalta? Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan?
Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää kiltamme toimintaa.
Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin: pkarprkilta@gmail.com tai Pohjois-Karjalan Prikaati PL 5, 80791 Kontioranta

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____/____.____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella:
Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

KONTIORANNAN HENGESSÄ

**Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry
1958–2008**

KILLAN HISTORIEOS

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta täytti vuonna 2008 50 vuotta. 18. huhtikuuta Kontiorannassa pidetyssä juhlassa julkistettiin 50-vuotishistoriateos Kontiorannan Hengessä. Teoksen ovat kirjoittaneet fil.tri. Jukka Partanen, prof. Veijo Saloheimo sekä Killan kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen. Kirja on tilattavissa Pohjois-Karjalan Prikaatista talouspäällikkö Jari Nousiaiselta puh. 0299 432 190.

Kirjan hinta on 20 € + postituskulut.

TOIMINTASUUNNITELMA 2009

Maaliskuu

- 9.3. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous
Killan toiminnan esittely
prikaatin henkilökunnalle
Kotiuttamisinfo 2/2008
Varusmiesten valokuvaus

Huhtikuu

- 14.4. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
24.4. Kotiuttamisjuhla 2/2008
Hallituksen kokous
Kevätkokous ja esitelmätilaisuus
27.4. Osallistuminen Kansallisen
veteraanipäivän viettoon

Toukokuu

- 16.5. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous
17.5. Osallistutaan Kaatuneitten

muistopäivän viettoon
Kiltaretki Lappeenrantaan

Kesäkuu

- Kotiuttamisinfot 2/2008 ja
1/2009
4.6. Puolustusvoimien
lippujuhlapäivä
Salpalinjan opastetaulun
paljastus

Heinäkuu

Teatterimatka Vuonisahteen
Kotiuttamisjuhla 2/2008 ja
1/2009
Saapumisinfo 2/2009

Elokuu

12. -18.8. Kiltaretki Riikaan ja Vilnaan
22. -23.8. KPK:n jotos
Varusmiesten valokuvaus
28.8. Kiltapyöräily Juankoskelle
29.8. Korpisoturi ilmestyy

29.8. Saapumiserän 2/2009 vala
Juankoskella

Syyskuu

- 4.-6.9. Ilomantsin torjuntavoiton juhla
Muistojen konsertti
14.9. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous

Lokakuu

- 2.10. Maanpuolustusjuhla
Kontiolahdella yhdessä JR 9
perinneosaston kanssa
12.10. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Kotiuttamisinfo 1/2009
Kotiuttamisjuhla 1/2009
Hallituksen kokous

Marraskuu

- 9.11. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous
Syyskokous
27.11. Osallistutaan prikaatin
vuospäivän viettoon

Joulukuu

- 6.12. Osallistutaan itsenäisyyspäivän
tilaisuuksiin
14.12. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous
24.12. Osallistutaan jouluaaton
kunnivartioon Joensuun
sankarihautoilla

Kesäretki Riikaan ja Vilnaan

Killan tämän vuoden kiltaretki tehdään Riikaan ja Vilnaan 12. - 18.8. Retken suunnittelu on käynnissä ja tarkemmat tiedot ovat kiltatiedotteessa, joka ilmestyy maaliskuussa. Totuttuun tapaan matkan järjestelyistä huolehtii Pauli Reinikainen.

JR 9 Perinneosasto

ELETTYÄ JA TULEVAA

Tätä palstaa kirjoittaessani eletään marraskuun loppua. Maa on saanut lumipeitteen ja järvet alkavat jäätymään. Koettiinpa tässä talven alussa melkoiset lumimyräkätkin. Ne aiheuttivat suuria määriä sähkökatkoksia ja paljon haittoja liikenteelle. No, nyt on kuitenkin maat valkeat ja onhan se mukavampaa kuin pimeys ja märkyys.

Perinneosaston vuosi on kulunut perinteisesti. Kaksi kertaa on veteraanejamme läheisineen voitu kuntouttaa Joensuun Kuntohovilla. Siitä on jälleen kerran esitettävä nöyrä ja lämmin kiitos Broman Groupille ja Salomaa-säätiölle. Kuntoutus on koettu erittäin hyväksi ja sen tarve näyttää vain lisääntyvän.

Viime vuoden tärkein tapahtuma oli eittämättä lokakuussa pidetty Syvärin ylittämisen muistojuhla. Saimme sittenkin vielä kokoon puolisansataa veteraania läheisineen. Kutsuvieraineen väkeä oli päiväjuhlassa täysi sotilaskodillinen ja siitä me juhlan järjestäjät olimme erittäin iloisia. Toisaalla tässä lehdessä on tarkemmin kerrottu juhlasta, mutta tässä haluan esittää prikaatille, sen johdolle ja käytännön toteutuksessa mukana olleelle henkilökunnalle mitä kauneimmat kiitokset. On selvää, että ilman joukko-osastomme tukea tätä juhlaa ei olisi näin näyttävästi saatu

toteutetuksi. Esitän myös veljelliset kiitokset "omalle" väelle eli perinneosaston hallituksen jäsenille, aina ahkera sihteerimme Erkki Lehtinen tässä erityisesti mainiten. Tulkinnan toistenkin tuntoja kun sanon, että ehkä sittenkin me järjestäjät saimme enemmän kuin mitä annoimme.

Hallituksessamme olemme tulevaisuutta suunnitellessamme tulleet siihen ajatukseen, että perinneosaston toimintaa tulisi ikään kuin keventää. Isotkin tapahtumat ovat toki olleet paikallaan, mutta osallistujamäärät ovat luonnollisista syistä pienentyneet koko ajan. Niinpä esimerkiksi vuodelle 2009 on suunniteltu helpommin toteutettavissa olevia yhdessäoloja. Niistä voitaneen mainita teatterimatka heinäkuussa Vuonislahdelle Olli Tiaisesta kertovaa näytelmää katsomaan. Suunnitelmassa on myös syyskuulla pidettävään lloantsin torjuntavoiton juhlaan osallistuminen ja yhteinen käynti Muistojen konsertissa.

Aamukahvitilaisuudet on todettu edelleen tarpeellisiksi ja niitä pidetään joka kuukauden toinen maanantai kesäkuukaudet pois lukien. Prikaatin killan kanssa olemme järjestäneet Pohjois-Karjalan kunnissa maanpuolustusjuhlia jo lähemmäs parikymmentä kertaa. Tämä perinne tulee

jatkumaan. Kun tähän mennessä kaikki maakuntamme kunnat on kertaalleen käyty läpi, kierros alkaa ikään kuin alusta ja vuoden 2009 maanpuolustusjuhla pidetään Kontiolahdella 2. päivänä lokakuuta.

Perinneosasto tulee edelleenkin ilmoittamaan tulevista tapahtumista niin tässä Korpisoturissa kuin sanomalehti Karjalaisessa. Erityisesti aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosastolaisten lisäksi tervetulleita myös kiltalaiset läheisineen sekä muiden veteraanijärjestöjen edustajat. Aamukahvit juodaan pääosin kiltahuone Poterolla.

Kiitän kaikkia perinneosaston työssä mukana olleita viime vuoden toiminnasta. Toivotan kaikille teille ja ennen muuta JR 9:n veteraaneille läheisineen terveyttä, jaksamista ja Armorikasta Vuotta 2009.

Teksti:
Jorma Mikkonen
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

SYVÄRIN YLITYSJUHLA 7.10.2008

Osanottajat seppeleenlasku- ja hartaustilaisuudessa.

Perinneosaston seppeleen laskivat kiltaveljet Veikko Määttänen, Pentti Lappeteläinen ja Erkki Pesonen.

Maittava lounas nautittiin muonituskeskuksessa.

Päiväjuhlan avasi prikaatin komentaja eversti Ville Hyvärinen.

Musiikkia esitti opettaja Minna Mäkisen johdolla Niinivaaran musiikkiluokkien pienkuoro.

Juhlan päätössanat esitti kiltaveli Veijo Saloheimo.

Juhlaesitelmän Syvärin ylityksestä piti kiltaveli Reino Laakkonen.

Ennen kotimatkaa nautittiin vielä sotilaskodin juhlakahvit.

JR 9 Perinneosasto

KUVIA SYYSKAUDELTA 2008

Syyskuussa tutustuttiin Rauno Suhosen opastamana Ilmasota näyttelyyn.

Lokakuussa majuri Ilmari Suvinen kertoi Mantsin saaren taisteluista talvi-sodassa.

Marraskuussa piiripäällikkö Ahti Korhonen esitelmöi Maanpuolustuskoulu-tusyhdistyksen tämän päivän toiminnasta.

Joulukuussa vieraana oli kirkkoherra Petri Karttunen.

Lokakuun kuntoutuksen osallistujia lauluillassa.

Arvo Ignatius, Veijo Saloheimo ja Jorma Mikkonen tervehtivät kiltaveli Teuvo Erosta hänen 85 -vuotispäivänään.

JR 9 Perinneosasto

PERINNEOSASTON HALLITUS 2008

Mikkonen Jorma (pj)	Sumikontie 3, 80910 Kulho	041 449 2881
Hintikka Eero	Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu	(013) 821 496
Laakkonen Reino	Mäkitie 1, 80710 Lehmo	(013) 893 827
Määttänen Veikko	Vehnävaarantie 14, 82820 Maukkula	0400 122 714
Pesonen Erkki	Sepänkatu 36 b A 1, 80100 Joensuu	044 512 3327
Saloheimo Veijo	Torikatu 14 A 18, 80100 Joensuu	040 568 0589
Eronen Kauko (vj)	Värtsilänkatu 17, 80200 Joensuu	0400 373 766
Eronen Teuvo (vj)	Vepsäntie 241, 82685 Littilä	(013) 623 548
Makkonen Eero (vj)	Kierreniementie 67, 82220 Niittylahti	(013) 872 130
Lehtinen Erkki (siht.)	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti	040 742 8623

Aamukahvitilaisuudet

ma	09.03.2009	Karjalan Talo, vieraana eversti Pekka Ripatti
ti	14.04.2009	Kiltahuone Potero, esitelmöitsijä Ilmoitetaan myöhemmin
ma	11.05.2009	Kiltahuone Potero, vieraana rovasti Jouko Pesonen

Aamukahvitilaisuudet jatkuvat syyskuusta alkaen kuukauden toisena maanantaina klo 10.00. Tilaisuuksista ilmoitetaan sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla. Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita.

HELSINGIN OSASTON KUULUMISIA

Syvärin ylityksen vuosipäivää vietimme perinteisesti Helsingin Ostrobotni-alla 6.10.2008. Ennen yhteistä lounasta esitelmöi Sotahistorian laitokselta majuri Janne Mäkitalo aiheenaan "7.D:n ja JR 9:n komentajat".

Paikallisosaston vuosikokous pidettiin 12.11.2008 Kampin palvelukeskussa Helsingissä. Kokous valitsi tulevalle toimintakaudelle puheenjohtajaksi Osmo

Eskolan ja johtoryhmään jäseneksi Lauri Jokisen. Perinneosaston edustajaksi valittiin Matti Stenberg - JR 9 Kilta ry:n perustavana jäsenenä itseoikeutetusti.

SIHTEERIN TERVEISET

Osoitteen muutokset ja yhteysmies-tiedot sekä ilmoitukset viimeiseen ilta-huutoon kutsutuista pyydetään ilmoit-tamaan perinneosaston sihteerille puh. 040 742 8623.

LATTIA **ÄSSÄT OY**
Koulumestarintie 15
00860 Helsinki
Puh. 010 832 4900
Fax. 010 832 4910

JR 9 Perinneosasto

Vuonna 2009 merkkipäiviään viettävät aseveljet ja sisaret

101 vuotta

Määttänen Onni, 10.2.2009, Joensuu

100 vuotta

Tiainen Leo, 29.12.2009, Helsinki

95 vuotta

Hyttinen Juho, 10.12.2009, Hollola
Kannasto Arvi, 2.5.2009, Isokyrö
Nousiainen Toivo, 3.6.2009, Salo
Palviainen Vasili, 1.11.2009, Ilomantsi
Savolainen Veikko, 14.5.2009, Nilsia

90 vuotta

Haaranen Senja, 8.9.2009, Polvijärvi
Huotilainen Oiva, 29.8.2009, Helsinki
Kanervo Tauno, 24.7.2009, Iisalmi
Karesuo Ahti, 19.3.2009, Joensuu
Lauronen Vilho, 26.9.2009, Leppävirta
Leisti Timo, 23.5.2009, Turku
Leskinen Tauno, 5.1.2009, Nastola
Mehtäläinen Matti, 8.11.2009, Lammi
Mononen Yrjö, 19.11.2009, Polvijärvi
Mäkiranata Solmu, 3.5.2009, Karijoki
Nevalainen Antti, 22.5.2009, Polvijärvi
Nykänen Paavo, 25.4.2009, Kuopio
Nylander Toimi, 19.10.2009, Joensuu
Ollikka Matti, 16.8.2009, Helsinki
Partanen Heikki, 7.11.2009, Nilsia
Perälä Matti, 11.2.2009, Lapua
Pispala Aulis, 13.5.2009, Isokyrö
Polvi Vilho, 28.2.2009, Lapua
Pöllänen Eino, 26.7.2009, Kesälahti
Raninen Pentti, 26.11.2009, Borlänge, Ruotsi
Rantala Aleks, 13.9.2009, Helsinki

Rissanen Henrik, 19.8.2009, Sonkajärvi
Saarikko Toivo, 7.8.2009, Hämeenlinna
Santavuori Teo, 15.9.2009, Turku
Tiihonen Väinö, 2.11.2009, Kuopio
Tikkanen Erkki, 7.4.2009, Juankoski
Tirkkonen Reino, 13.10.2009, Kerimäki
Toivanen Jaakko, 24.12.2009, Lahti
Turtola Heikki, 27.8.2009, Pöytyä
Väisänen Ilmari, 3.11.2009, Valtimo

85 vuotta

Airaksinen Alpo, 25.3.2009, Joensuu
Antikainen Erkki, 26.7.2009, Vehmersalmi
Behm Hugo, 12.6.2009, Savonranta
Eskola Eero, 24.12.2009, Hämeenlinna
Heiskanen Seppo, 1.6.2009, Vieremä
Hiltunen Toivo, 21.10.2009, Tohmajärvi
Hirvonen Aimo, 15.4.2009, Kerava
Hirvonen Esko, 25.2.2009, Helsinki
Holm Ossi, 17.7.2009, Helsinki
Holopainen Vilho, 12.1.2009, Leppävirta
Huotari Kaarlo, 23.12.2009, Laukaa
Huovinen Väinö, 8.5.2009, Helsinki
Huttunen Tauno, 24.7.2009, Pyhäselkä
Hyttinen Taavetti, 29.12.2009, Liperi
Hyvärinen Sulo, 29.7.2009, Kuopio
Hyvönen Heikki, 2.8.2009, Karjaa
Ikonen Erkki, 22.3.2009, Joensuu
Ikonen Martti, 29.8.2009, Oulu
Itkonen Niilo, 2.12.2009, Kuopio
Jouhkimo Aimo, 28.7.2009, Joensuu
Karhapää Samuli, 12.3.2009, Ilomantsi
Kauhanen Viljo, 18.3.2009, Pyhäselkä
Kettunen Leo, 9.11.2009, Tohmajärvi
Kinnunen Kaarlo, 15.9.2009, Nummi-Pusula
Kinnunen Toivo, 28.2.2009, Polvijärvi
Korhonen Pentti, 25.2.2009, Nilsia
Korhonen Unto, 6.6.2009, Siilinjärvi
Korhonen Kauko, 10.10.2009, Tampere

Kuivalainen Reino, 17.7.2009, Ilomantsi
Kukkonen Oiva, 8.4.2009, Kontiolahti
Kurvinen Reino, 1.6.2009, Ilomantsi
Könönen Teuvo, 13.8.2009, Pyhäselkä
Lampi Viljo, 18.7.2009, Kaavi
Lankinen Kalevi, 21.7.2009, Kuopio
Lappalainen Lauri, 25.10.2009, Rääkkylä
Lehikoinen Janne, 6.6.2009, Eno
Makkonen Aulis, 19.10.2009, Kitee
Makkonen Eero, 18.5.2009, Pyhäselkä
Malinen Väinö, 16.2.2009, Pielavesi
Markula Pentti, 22.7.2009, Forssa
Martikainen Aulis, 13.1.2009, Kisko
Martikainen Juho, 30.6.2009, Kouvola
Mattson Lauri, 30.4.2009, Rääkkylä
Miettinen Erkki, 7.9.2009, Siilinjärvi
Mikkonen Kauko, 15.9.2009, Kuopio
Mutanen Veikko, 19.4.2009, Joensuu
Myller Aimo, 30.6.2009, Joensuu
Pekkanen Matti, 31.7.2009, Karstula
Pekkanen Matti, 24.9.2009, Keuruu
Penttinen Väinö, 8.4.2009, Joensuu
Pesonen Erkki, 28.1.2009, Joensuu
Pietikäinen Taito, 15.9.2009, Kuopio
Piipponen Arvo, 21.6.2009, Soini
Piironen Armas, 24.10.2009, Ilomantsi
Piironen Väinö, 21.10.2009, Kontiolahti
Pykäläinen Väinö, 22.6.2009, Savonranta
Rosti Pekka, 4.11.2009, Rääkkylä
Räsänen Erkki, 30.12.2009, Tuusniemi
Saloheimo Veijo, 6.8.2009, Joensuu
Savolainen Kalervo, 13.8.2009, Kuopio
Savolainen Toivo, 25.2.2009, Leppävirta
Simonen Veikko, 9.1.2009, Joensuu
Soininen Olavi, 7.12.2009, Nokia
Tahvanainen Toivo, 11.2.2009, Ilomantsi
Turtiainen Risto, 31.8.2009, Savonranta
Turunen Toivo, 29.9.2009, Pyhäselkä
Vuori Viljo, 18.10.2009, Lieksa
Väisänen Aulis, 29.12.2009, Joensuu

JR 9 Perinneosasto

Viimeiseen iltahuutoon vuoden 2008 aikana on kutsuttu / saatu tieto seuraavista JR 9 -aseveljistä

Holopainen Viljo	Joensuu	Lyytinen Esko	Kuopio	Ryhänen Viljo	Ilomantsi
Hämäläinen Yrjö	Tornio	Martiskaine Mikko	Ilomantsi	Räty Kaino	Ilomantsi
Ilvonen Pentti	Rääkkylä	Miettinen Timo	Maaninka	Sallinen Reino	Tohmajärvi
Juvonen Eero	Lappeenranta	Niemi Leo	Nokia	Takkunen Väinö	Juuka
Karvinen Taito	Espoo	Netsäinen Tari	Helsinki	Tapanila Heikki	Sysmä
Kettunen Toimmi	Ilomantsi	Nykänen Sulo	Pyhäselkä	Tick Toivo	Vaajakoski
Kotilainen Urho	Leppävirta	Ojaniemi Eero	Lapua	Turunen Eino	Leppävirta
Kärki Matti	Joensuu	Olli Kauko	Eno	Westman Heimo	Liperi
Kärnä Matti	Joensuu	Pesonen Eino	Joensuu	Voutilaine Martti	Kuopio
Laasonen Armas	Rääkkylä	Rajalahti Heikki,	Kuortane	Vänskä Leo	Kontiolahti
Liukkonen Aaro	Kuopio	Romppanen Veikko	Kontiolahti	Vänskä Veikko	Joensuu
Loijas Hannes	Ilomantsi	Ruuskanen Väinö	Helsinki	Värrilä Eelis	Virolahti

AUK:N KURSSI 39

KOULUN JOHTAJAN PALSTA

JAKKE

Olipa kerran, suuren ja jäisen järven rannalla suuri maatila. Maatilalla oli juuri murrosikään varttunut nuori, nimeltään Alfa Urho Keskonen. Koska nuori oli osoittanut hyvää kuuliaisuuttaan vanhemmilleen, opinut läksynsä koulussa ja oli muutenkin mukava, ajattelivat vanhemmat lahjoittaa Alfalle koiran pennun.

Pentu oli suloinen, pieni ja helppo käsitellä. Ääntä siitä ei alkuun lähtenyt kuin hiljaista vikinää ja hampaatkin, vaikka olivat naskalin terävät, lähinnä kutittivat käsiteltäessä. Alfa Urhosta tuntui, ettei tätä parempaa voinut toivoakaan, heistä tulisi erottamatomat ystävykset iäksi.

Viikot vierivät ja pentu kasvoi heräävien hiirenkorvien tavoin. Oli koittamassa keväät. Pentu, joka oli saanut nimekseen Jakke, osasi olla jo sisäsiisti. Jakke tunnisti jo kotiväkinsä matkojen takaa ja iloisesti häntä heiluen kävi morjestamassa tuttujaan. Jakke osasi erityisen hyvin muutamia temppejuja ollessaan isäntäväen edessä. Se osasi kierähtää, maata, istua ja antaa tassua, varsinkin kun usein sai jonkun makupalan. Jakke oli kaikkien kaveri. Iltaisin maatesaan pirtin lattialla Jakke oli kuunnellut kertomuksia, miten syksyisin käydään metsällä hankkimassa perheelle riistaa.

Keväällä Alfa Urhon koulu loppui. Alkoi työnteko maatilalla. Alfalla oli yhä vähemmän aikaa olla Jaken kanssa. Usein Jakke jäi yksin huoneeseen ja aika tuntui matelevan. Oli ihan mälsää. Isännän nahkakengät ja muut kaluttavat tavarat tarjosivat hetken lohtua, mutta miksi ihmeessä tuo Alfa Urho niin raivosi ja huuti kotiin palattuana, se ei Jakelle ollut selvinnyt. Kerran Jakke meinasi saada Alfa Urhon heittämästä kengästä kuonoonsa ja niin Jakke oivalsi, ettei isän-

nän tavaroihin saanut koskea. Erityisesti Jakkea ärsytti se, että koskaan ei saanut olla vapaasti ulkona niinkuin pentuna. Aina oli joku sanomassa minne piti mennä ja monia hienoja hajuja jäi haistelematta. Onneksi kohta koittaisi viikonloppu, silloin Jakke voisi olla isännän kanssa ja harjoitella ehkä syksyn riistajahteihinkin.

Koitti perjantai, toinen ja kolmaskin. Alfa Urho jätti Jaken joka kerta yksin kotiin. Sunnuntaina saapuessaan isäntä haisi omituiselle, eikä jaksanut leikkiä ollenkaan. Jakke yritti ilahduttaa isäntäänsä haukullaan ja huomiollaan, mutta joka kerta Jakke löysi itsensä kurjasta juoksunaruksen takaa. Sieltä ei näkynyt mitään kivaa ja siellä tuoksui vain Jaken oma koiruus.

Onneksi maataloon oli tullut kesärenki nimeltään Oiva Vänskä. Oiva vietti Jaken kanssa varsinkin viikonloppuisin paljon aikaa. Käytti ampumaradalla kuuntelemassa pauketta, uitti järvestä, heitteli kivanhajuksia höyhenjuttuja järveen, joita Jakke kävi noutamassa. Juoksutti ja leikki. Jakesta tuntui, että Oiva välitti, oli kiva olla. Alfa Urho tuntui jotenkin etäiseltä ja vieraalta.

Koitti syksy ja Jakke näki, että kesärenki Oiva oli pakannut reppunsa ja oli lähdössä pois. Jakke ei kahta kertaa miettinyt lähtessään juoksemaan Oivan auton perään, hän halusi olla jatkossakin Oivan kanssa. Kilometri kilometrin jälkeen Jakke juosta vekutti Oivan auton perässä häntä suorana. Oivan auto kääntyi pikitielle ja kiihdytti näkymättömiin. Jakke pysähtyi vilkaisten välillä kotitietään, välillä tietä jonne Oiva oli kadonnut. Mikä nyt neuvoksi mietti Jakke. Kotiin ei kannattaisi mennä, sillä siellä odottaisi vain kurja juoksunaru talon takana. Mutta mikä tuoksu tuolta metsästä

tulee tuulen mukana? Siitä pitää ottaa selvää, ajatteli Jakke ponnistaessaan hyppyyn ojan yli.

Alfa Urho kaipasi koiransa, kierteli päiviä lähimetsissä, ajoi teitä ristin rastiin etsiä ja huhuili, mutta Jakkea ei kuulunut, eikä kukaan ollut sitä nähnyt. Ensimmäiset pakukset olivat jo jäätäneet suon pintoja, aamuisin usva leijaili notkelmissa ja pakkanen tuoksui ulos tullessa, mutta Jakkea ei näkynyt, eikä kuulunut.

Alfa Urho oli mietteissään, jokin painoi häntä, mutta mikä se oli, sitä ei Alfa osannut sanoa. Vanhempia kävi sääliksi poikansa viikkoja jatkunut alakulo, niinpä he sitten eräänä iltana ehdottivat, josko hankittaisiin Jaken sijalle uusi koira. Alfa Urho ilahdutti aluksi, mutta synkistyi melkein samantien. Pitkään mietittyään Alfa Urho lopulta tokaisi vanhemmilleen "Ei ole koira minua varten, vaan minä koiraa varten. Vielä en ole valmis ottamaan sitä vastuuta yksin". Alfa Urhon vanhempia vastaus miellytti ja he lupautuivat kyllä huolehtimaan uudesta vekusta milloin Alfa ei kiireiltään kerkeisi.

Illalla vällyn alle päästyään tönäisi äiti isää kyljestä ja totesi: "Ukko, taisi poika opettaa vanhempiaan tänään enemmän kuin me Alfia koskaan..."

Teksti:
Majuri
Markku Vääänen

OPPILASKUNNAN MIETTEITÄ

Aliupseerikoulun oppilaskunnan hallitus sai ensimmäisen kokoonpanonsa heti aliupseerikoulun alkuun. Ensimmäisenä viikonloppuna hallituksen kokoonpanoon kuului oppilaita miltei kaikilta linjoilta: sihteeri heittimestä, varapuheenjohtaja kivääristä, myös sotilaspoliisi ja tulenjohtolinjat olivat edustettuina. Mikä kuitenkin mielestäni oli tärkeintä, oli se, että sisseillä oli sekä raha että valta, sillä puheenjohtaja ja rahastonhoitaja kuuluivat havumiehiin.

Heti alkuun hallitukselle annettiin tehtäväläistä tapahtumista ja hankinnoista, jotka tuli suorittaa. Oli pukujen- ja puukkojen hankintaa, kurssijuhlan järjestämistä, sekä liikuntaviikonlopun pitämistä. Puheenjohtaja alkoi heti järjestelemään asioita,

eli delegoimaan hommia eteenpäin, sillä oli juuri samana viikonloppuna oppinut, että johtajan yksi tehtävä on valvoa hommien toimiminen. Hommat lähtivätkin hyvin käyntiin, vaikka pientä takkuilua oli huomattavissa. Puheenjohtajan kuitenkin patistaessa hallituksen jäseniä hommiin ne hoituivat hyvin.

Ensimmäiset ongelmat alkoivat kun osa hallituksesta lähti Reserviupseerikouluun. Liikuntavastaavaa, rahastonhoitajaa sekä uskonnollista johtajaa kutsuivat hieman suuremmat piirit. Liikuntavastaavaa ja uskonnollista johtajaa olisi tarvittu, sillä liikuntapäivä ja hartaustilaisuus kolkuttelivat jo ovella. Puheenjohtajalle tuli hieman kiire, mutta hommat tulivat kuitenkin hoi-

detuiksi ja oppilaat pääsivät pelailemaan muun muassa lentopalloa, pesäpalloa, salibandya sekä pokeria. Seuraavaksi oli edessä uuden hallituksen määrittäminen. Seuraavalla hallituksella ei olisi edessä enää kuin kurssipukujen ja -puukkojen hankkiminen, sekä kurssijuhlan järjestäminen. Tätä juttua kirjoittaessa puukot ja puvut olivatkin jo tilauksessa ja juhlien suunnittelu loppusuoralla.

Puheenjohtajana olin tyytyväinen hallituksen muiden jäsenten työpanokseen ja totta puhuen hommat eivät olisi onnistuneet ilman heitä. Lisäksi aliupseerikoulun johtaja majuri Markku Väättänen ja varajohtaja yliluutnantti Ville Vaittinen olivat hyvänä apuna ja tukena.

Oskari Tenhunen
Aliupseerikoulun oppilaskunnan
hallituksen puheenjohtaja

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖSTÖ

Majuri
Markku Väättänen

Yliluutnantti
Ville Vaittinen

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Toimistos sihteeri
Eeva Heiskanen

Yliluutnantti
Jarmo Kolu

Luutnantti
Jarno Räihä

Yliluutnantti
Janne Suhonen

Luutnantti
Jarno Kirjavainen

Yliluutnantti
Markku Kanko

Yliluutnantti
Marko Karppinen

Luutnantti
Jari Savolainen

Luutnantti
Janne Jalovaara

Luutnantti
Mikko Kettunen

Luutnantti
Jarno Asikainen

Vänrikki
Jyrki Pönkkä

Luutnantti
Ville Nieminen

KIVÄÄRILINJA

Mistä on pienet kivääripojat tehty? "Tetsauksesta, hiestä, likaisista aseista, aukiin tiukimmista asetarkastuksista, nakkihommista, kalustohuollosta, "ihanista" linjavarsteista." Mistä on pienet kivääriytöt tehty? "Kaiken edellä mainitun lisäksi hiuksista, naurusta ja äänestä, iltavapaitten Arnold'sista." Mistä on kiväärilinja tehty? "Prikaatin kovimmista A-luokan tytöistä ja pojista!"

Alku aina hankalaa, niinhän ne jotkut sa-noo. Se pitää tässäkin tapauksessa paikkaansa. Lukemattomien uusimiskertojen ja punkkien räjähdysien jälkeen aloitettiin vasta oppimaan, että kiväärilinjalla täytyy olla särmä ja ottaa oppia virheistä, muuten tulee huutia.

Meidän kiffelinjaa voisi verrata Suomen jääkiekkjoukkueeseen: "Tahto on kova ja yritystä löytyy, mutta aina ei voi voittaa." Mutta eihän voitto ole tärkeintä, vaan se, että on hauskaa omien linjatovereiden kanssa. Tämä huomattiin tupatuopissa, joka myös linjatuoppina meilläpäin tunnetaan. Meitä oli kolme ryhmää ja vain yksi niistä selvisi kymmenen parhaan joukkoon. Meitä ei kuitenkaan huonot sijoitukset haitanneet, vaan kaikki saivat varmasti hyviä muistoja ja selvisimme kaikki maaliin asti, se meistä oli kaikista tärkeintä. Linja sai kun saikin hyvän ryhmähengen pienten alkuvaikeuksien jälkeen. On ollut myös hienoa, että saimme näin paljon naisvahvistuksia linjallemme. Kaiken lisäksi he ovat pärjänneet oikein mallikkaasti.

Morteille pieni varoituksen sana, kiffelinjalla riittää roppakaupalla uutta aliupseerivoimaa!

KIVÄÄRILINJA, KUNINGASLINJA!

KORHONEN "Don Corleone" RIKU-VELI TAPANI: Tämän Kitttteen vahvistuksen suurinta herkkua on tripla oliivi herkkuasieneen pizza.

ROMPPANEN ANTTI-PEKKA JOHANNES: Kitaristi ja linjan ninja. "Ei näillä silmillä."

TUUNAINEN JONI BENJAM: Tupa- ja aluepalvelun mestari, siis sen ajaksi katoamisen mestari. Tykkää kuulutella ja pistää porukkaa ruotuun.

TURUNEN "Turre" BIRGITTA MARJAANA: "Särmin" pinkka, "särmin" punkka. Hiusmuodin edelläkävijä, majurikin sen tietää.

PITKO ANNI EVELIINA: Paras vaunuumpuja. Linjan oma äiti pitää lapsoset kurissa ja tykkää (tosin tahtomattaan) pilata toisten yöunet.

KANKKUNEN "EVT, ei voi tietää" ESA VILLE TUOMAS: Tilannekoomikko.

SAVOLAINEN "Töhö" RIKO SAKARI: Pää pyörii ja ikijäässä! "Aijajaij nyt on kyllä paha/kippee!"

KAREINEN ARI OLAVI: Päivystää kiffetupien ovella toisten tupa- ja aluepalvelua. "Joko ootte siivonnu, joko pääsee röökille?!"

TEELAHTI ANGELO TIMO: "Nyt meni maku", "MITAAAA, LIPAAAS!" "Ei se ole mikaaan.."

KIEMA MIKKO SANTERI: Karaoketähti. Maku meni jo heti ekalla viikolla.

PIETILÄINEN "Pieti" AINO ELINA VELLAMO: Professori #1. Linjan tupakka-automaatti. Neiti handlaa myös iltavahvarien kaasuhälytykset. Nauru ei lopu vaikka olisi polvia

myöten suossa. "Ei me perseillä.."

VALKONEN "Janni" OONA JANNINA: "..vaan pidetään hauskaa." Professori #2. Hampaiden rauhantuojia. Murtuneella lonkalla läpi aukiin, kiväärimies(nainen?) menee vaikka ilman.

NISSINEN "Nisu" JESSE TAPIO: Kun tämä mies suunnistaa, muut seuraa. Ei löydä mitään positiivista SA-INT:n asioista.

HYNÖNEN ANTTI OLAVI: Kiffen nopein siivooja ja aggressiivisin syöjä. Omistaa myös linjan pisimmät jalat ja korkeimmalle nostetut housut. Tykkää ryhmittää porukkaa puolustukseen unissaan.

PARTANEN "Partsi" JOONAS SEBASTIAN: Kävelevä apteekki ja vapautusten erikoismies. "Ei v***u meinasin kuolla" "RÄYH!"

VOUTILAINEN MERVU KAROLIINA: Linjan peroksidiblondi, joka tykkää noudattaa sääntöjä.

TIMONEN HANNU JUHANI: Nakittaa porukan siivoamaan. "Nyt jätkät vauhtia." "Ei mittään järkee."

MARKOFF JANI MIKKO ANTERO: Metallin messias, aukiin särmin punkka. "Vempat voi tehdä sen." "Vempat voi huoltaa kaluston."

MÄKINEN "Mäksä" ARTTU ERIK MATIAS: Aukiin särmin pinkka, hävitti nimittäin päiväpeittonsa aukiin alussa, eikä sitä sen jälkeen näkynyt. Nallekarhu jonka kaatamiseen tarvitaan 3-4 miestä.

Ylin rivi: Partanen JS, Kervinen PKO, Kangas OM, Savolainen RS, Timonen HJ, Mäkinen AEM, Hynönen AO, Markoff JMA, Kankkunen EVT, Suikkanen TAO, Torniainen TS, Nissinen JT, Hänninen AJV, Javanainen TJ
Toiseksi ylin rivi: Heikkinen AE, Valkonen TM, Tuunainen JB, Rissanen TP, Korhonen R-VT, Koivistoinen A, Pesonen LVA, Pesonen MSM, Karhu T-VI, Kareinen AO, Suvanto MT, Romppanen A-PJ, Kiema MS, Teelahti AT,
3. rivi: Voutilainen MK, Turunen BM, Pitko AE, Valkonen OJ, Rautio MJ, Mölsä NM, Pietiläinen AEV, Haurinen H-RM, Marttinen TEJ
Alinrivi: Alik. Nuutinen, Alik. Keihänen, Upskok. Hiltunen, Alik. Hoffrén, Alik. Puurunen

Voihan tykistökeskitys, mikä on tuo linja, joka löytää aikaa sotilaskodille jopa keskellä AUK:n hajoleiriä? Tuo tuuheiden partojen ja liehulettien kruunaamaton aatelisto. Nuo epäsuorantulen valtiaat, jotka eivät aikaansa hukkaa, vaan käyttävät jopa 21 tuntia tupatuoppiinkin, jos se aika kerta heille suodaan. Kunhan murkulat viuhuvat ja foinikialaiset lentävät kuusen koristeiksi puiden oksille, pysyvät kouluttajatkin tyytyväisinä.

TULENJOHTOLINJA

Jarkko Anttonen: "Noku mie vaan ajattelin."

Teemu Hiltunen: Linjan Puuhastelija, lempi esine puukko. Vuolee kaikkea puusta: aselineistä satulinnoihin.

Henri Hirvonen: Linjan legendan heittäjä, jolta jutut eivät lopu kesken. "Silittäkää kannan sydäntä!"

Mika Hänninen: Särmin kipinä pitää.

Matti Iivanainen: Kaappi täynnä mässä, aina! Linjan herkkusuu.

Joonas "vauhti" Karvinen: Linjan kovin ur-

heilumies. Pukeutuu ylimitoitetusti säällä kuin säällä. Paidan alta löytyy melkoinen highway to hell.

Toni "Semi" Kontinen: Osaa levytyksen salit. Ei stressanut mistään muusta, kuin apupäivystäjän vuoroista.

Toni AKA "pumpis" "iso-D" "Turbo-Diesel" Kortelainen: Treenaa lähes kaiken vapaaajan (vatsoja). Kantaa omat käsipainot lomilta mukanaan. Volvomies.

Juha Luukkainen: Linjan gona-pappa, joka tuli jälki Aukkiin.

Matti Mehtonen AKA "Daddy DJ": Käyttää

AUK:n kurssijulkaisu

kaiken vapaa-aikansa "hyödyllisesti" eli nukkuu ja kuuntelee musiikkia. Tykkää karkista.

Lari Oksala AKA "ICE-ICE baby": Soittaa bassoa ja miettii liikaa. Soittaa bassoa. Nukkuu.

Antti "Pohjis" Pohjalainen: TJ-linjan hyväkuntoinen hikipinko.

Matti Rönkkö: Linjan aito "joopa-joo" mies. Pokeri ammattilainen. Menetetty NHL toivo. Onnistui välttämään usein siivouksen ja kaluston huollon.

Eero "Ero-Petri" Söpis" Salo: Linjan parhaat pakarat... Kova naistenmies.

Henri "Mappi" Turpeinen: Maukka perusjätkä. Juopi mehua ja menossa massii. Lähtee M koon hatulla ja 10:40 mapilla.

Yläriivi: Mehtonen MEA, Karvinen JH, Kortelainen TP, Oksala LM, Hänninen MJR, Hiltunen TA, Salo EPM, Rakowski SHT
Keskiriivi: Turpeinen HP, Pohjalainen AT, Rönkkö MAO, Kontinen TI, Luukkainen JM, Iivanainen MHS
Alarivi: Hirvonen HA, Alik, Kortelainen O-MP, Alik, Kiljunen JJO, Anttonen JT

Elokuun 29. päivänä oli kurssin 39 vuoro täyttää aikaisempien suurmiesten jättämät saappaat. Me suurensimme niitä entisestään! Meiltä odotettiin suuria tekoja. Päi-

KRANAATINHEITINLINJA

himme taottiin jo vuosia säilyneitä viisauksia mahtavista kranaatinheittimestämme. Opimme laskemisen salat ja mittaamisen ihmeellisen maailman. Hämyisen luokan varjoista siirryimme myös leireille opettelemaan metsäelon hienoutta. Kranaatinheitinlinjaa oli onni leiriaamuissa suosinut: saimme niitä aliuupseerikoulun linjoista eni-

ten ja meistä tehtiin metsän vaarallisimpia eläimiä.

Ehdimme tehdä metsässä vaikka mitä! Koekelimme ryhmähengen nostatusta intin tyyliin, raskaan heittimen kanssa marssimista, kuninkaallista heitinlepoa eli "ROYALIA" ja kaikkea muuta maan ja taivaan

AUK:n kurssijulkaisu

väliltä. Mutta ennen kaikkea me teimme historiaa. Karismamme puhkesi täyteen kukoistukseensa kun pääsimme elokuvakameroiden eteen. Taitojamme käytettiin tulevien ja kertaavien suurmiesten koulutuksen tukemiseen, jotteivat tulevat sukupolvet pääsisi huononemaan. Olimme jälleen todistaneet suuruutemme. Kouluttajamekin saivat seurata ihastuneina jatkuvaa kehitystämme ja osaamistamme.

Joskus saattoivat jotkut vähätellä arvokasta linjavälintämme. Kateudesta vihreät sanoivat meitä laiskoiksi ja saamattomiksi rötvällijöiksi, mutta viimeistään tupatuopissa pääsimme osoittamaan taitomme ja osaamisemme. Menestys oli huimaa! Kaikesta tästä jäi käsiimme niin pieniä kuin suuriakin kokemuksia. AUK tarjosi meille johtajuutta, uusia tuttavuuksia sekä ohjeita elämälle, kuten "kiviin ei kosketa". Meistä

tehtiin suurmiehiä. Mutta nämähän ovat vain näitä heitinjuttuja. Ei niistä kannata välittää...

Juha "iceman" Holopainen

Henri "all in" Ikonen: Tämä lause oli tuttu pokeripeleissä.

Kimmo "nakkikone" Ahokas

Eetu "Ei Vakituksessa Palveluksessa" Turunen

Tero "wrestling" Martikainen: Linjan isä-hahmo sekä Kärkkäisen inttiromanssi

Juho Lemmetyinen: Tuuletti kinaloitaan kävellessään. (RUK)

Marko Heikilä: Teinien hurmaa

Jarkko "Kesälahden konkari" Ahokas: Ei suostu edes sylkemään Kiteen suuntaan.

Tomi "Sixpack" Soininen: Niin vatsalihaksiltaan kuin viikonloppujuomiltaan

Tuomas "Kultakutri" Kämppi: Omisti sanoinkuvaamattoman letin ennen inttiä, osaa kuorsata kovaa ja korkealta.

Niko "move" Sallinen: Jota ei nähty aina edes aamulenkillä.

Jorma "mr Onttola" Olkkonen: Onttolan lahja Kontiorannalle

Ville Nissinen: Kuolemattomien lausahdusten mies. "Se on sitä, eikä venttiilikumia."

Teemu "pokerpro" Turunen: Ei voittanut yhtään peliä.

Yläriivi: Heikilä MJ, Vartiainen AT, Suihko EJE, Turunen EVP, Olkkonen JE, Reponen TI, Otronen SOP, Mielonen JP, Konttinen NJ, Salonen MN, Asikainen JJ, Neuvonen JM
Toinen rivi: Ahtiainen AUO, Pesonen JO, Martikainen TPT, Lappi JH, Ikonen HMJ, Ahokas JAJ, Haikonen SP, Turunen TA, Lemmetyinen JV, Korhonen PAE, Nissinen VH, Korhonen TVA
Kolmas rivi: Soininen THA, Parviainen JV, Jaakkola JO, Pitkänen VRS, Kärkkäinen JO, Sallinen NM, Ahokas KT, Pennanen JJP
Alarivi: Kämppi TA, alik. Ritari, upskok. Aimasmäki, upskok. Hallikainen, upskok. Kokkonen, Korhonen JEJ, Mäkelä VO
Kuvasta puuttuu: Holopainen JM

AUK:n kurssijulkaisu

Visa "hymypoika" Pitänen: Hymy ei hyytynyt missään tilanteessa.

Miska "käsi" Salonen

Juuso Neuvonen: Ainut mies linjalla, joka osasi pitää turpansa kiinni muiden riehuessa.

Aapo "merimursu" Ahtiainen

Timo Korhonen: Ei Sotinpuron leiriä ilman kadonnutta lipasta.

Jussi Mielonen: Musiikkimies

Jani Kärkkäinen: "Palvelus palveluksena", "Käkkäräinen"

Topi "Pinkka" Reponen: Teki ehkäpä koko aukin parhaat pinkat

Juho "pappa" Jaakkola: Linjan vanhin oppilas. (RUK)

Tuomas "Turkulainen" Kalinainen

Anssi "valkoinen alieni" Vartiainen (RUK).

Juho "hylje" Parviainen: Nukkui erittäin omituisessa asennossa.

Pauli "pullo" Korhonen: Harrasti pullojen keräämistä. (RUK)

Juho Pennanen: Välillä hieman jäisen oloi-

nen, mutta päässälaskussa voittamaton (RUK).

Niko "painonnostaja" Konttinen

Jaakko Lappi: Mahdollisesti linjan kovakuntoisin. (RUK)

Joel Asikainen: Ingengör=insinööri

PANSSARINTORJUNTALINJA

Sukupolvelta toiselle perintönä säilynyt, kunniaikkain jalkaväen koulutushaara, pst, eli panssarintorjunta kummastuttaa ihmisiä pelonsekaisin tuntein. Miksi ihmiset kääntyvät kaduilla ja kuiskivat pst-miehen nähdessään?

Kaikille osapuolille pst on elämäntapa. Niin suurissa pst-suvuissa kuin pienimmissäkin pst-perheissä on sukupolvelta toiselle virrannut vahva sian veri. Siaksi kasvaessa kulkee poika aina läpi samoja vaiheita. Joku saattaa ihmetellä mitä 3 kk:n ikäinen poika tekee käsittelysingolla, mutta kun metsässä vastaan murisee telojen rapiseva kirkkuna

ja sika näkee omin silmin tornin kääntyvän kohti, on siinä kiitollinen saamastaan koulutuksesta, jota pääsee jakamaan jonain päivänä eteenpäin. Sian elämään kuuluu epätoivoiset, epäpuhtaat, sian huomin haluavat naiset, mutta onneksi nämä sapon omaavat otukset ovat tottuneet elämään takavaara-alueella ja selviävät tilanteesta kuin tilanteesta.

Pst-linja, kurssi 39!

"Sillon ku tehään, nii tehään ja sillo ku nollataa, nii sillo kans nollataa!" Aivan normaalisti huonot suoritukset uusitaan ja hyvät toistetaan. Tämä mahtava sikaryhmä on

huippuunsa koulutettua porukkaa. Kasarmilla yleisin ääni kuuluu kolmesta tuvasta yhtäaikaan: "TIVOLIIII". Linjan henki tiivistetynä: "Asiaa..."

Tupa Sortavala:

Vadim "Stepa" Stepanoff: Linjan nopein ja kestävin sika. Avautuu kaikille, kaikesta ja kaikkialla päivisin, sekä öisin.

Risto "ÄrKoo" Venäläinen: Joukko-osaston jäätävimmät lahkeet. Siviilimaailman Gigo. "Nyt levyks!"

AUK:n kurssijulkaisu

Toni "pst-kääpiö" Sorsa: "Tuosta tulikin mieleen..." Valloittava hymy. Toriparkin kauhu - "Tana!"

Janne "Rap-a" Rapa: Tuvan hengetär Rapa Oy. Aina ensimmäisenä siivoamassa.

Tero "Smelly" Tykkyläinen: Teropedia. Keski-vertoa paremman hajuisempi kaappi.

Tupa Kivivaara:

Jarno "Liikunnanopettajien kauhu" Häkkinen: Haukivuoren Matti Nykänen: "Mie lähen nyt kuselle, jos joku kysyy, oon pas-kalla."

Jasin "Kapula" Khabbal: Taistelukaasujen käytön pioneeri. Rautaa kovempi kunto.

Jaakko "Osaston vanhin" Huttunen: "Oon mie joskus yrittänyt..." Otti Auk 1:sen ajaksi osaston haltuun. Pst-kääpiö partion jäsen.

Joni "Joka paikkaan pyrkijä" Holopainen:

Hulluuden ja nerouden raja on häilyvä. Eikä Holopainen ole lähellä kuin toista.

Heikki "SMS" Katajala: "Käytetäänkö sitä puhelinta palvelusajalla?"

Tupa Rukajärvi:

Pasi "Salapoliisi" Kärki: Linjan laiskin, nuorin ja gonahtanein. "Ei mittää väliä, ei vaikuta kotiutumiseen!!"

Ville "Ketunsilmä" Laitinen: "Suomen suurimmasta soutupitäjästä", kuuluu miehen mainostuksiin. On "joskus" nähty lähtevän map:lla.

Miika "2nd chance" Nevalainen: Tuli surullisen kuuluiselta kurssilta 37 meidän linjalle. Alkaa oppimaan tavoille.

Aapo "Uapo" Konttinen: Pst-kääpiö partion johtaja. Lännen toiseksi nopein vetäjä!

Lasse "Lipas" Leppänen: Lipastuksen mes-

tari, lipastaa mitä vaan, keneltä vaan – istuu siivoukset vessassa.

Joni "Kaikki kylmäks" Pesonen: "Miulla on pommi – noo-ni." "Levis p*skaks." "Räsänen nollaa"

Kalle "HooVee" Koli: Porukan urheilija, löytää useamman venytyksen vaikka kanta-päälle.

Kimmo "Sawolainen" Kiminki: "Hra Alikersantti, oppilas Kiminki, voiko tupakoida?!" Huumoria yhtäpaljon kuin tupakkatarvikkeita, shaatana!

Petri "Nilikka vitonen" Raatikainen: Epäsuostuisten onnettomuuksien johdosta vietti Auk:n punkkassaan. Osaa tätä nykyä kävellä jo kepeilläkin.

Matti "Räsänen Matti" Räsänen: Linjan kovin kujeilija ja "ryhmähengen kohottaja". "Mitä työ meinasitte laittaa päälle?"

Yläriivi: Räsänen MJ, Lampén MS, Venäläinen RK, Korpelainen EN, Holopainen JAV, Leppänen L-P, Nousiainen AEK, Torkko M-M, Stepanoff V, Katajala HJK, Kiminki KJ, Rapa J-P
Keskiriivi: Ålander AT, Hätinen VA, Naukkarinen VP, Pesonen JJ, Häkkinen JA, Koli KE, Järveläinen TT, Laitinen VP
Alarivi: Sorsa TMA, Kärki PT, Tykkyläinen TA, Alik. Kärkkäinen JJ, Alik. Pitkänen I-JA, Paakkunainen TJ, Khabbal J, Konttinen AJ
Kuvasta puuttuu: Upskok. Kaskinen MI, Nevalainen MTK, Huttunen JJ

SISSILINJA

Aamuyö. Äänetön joukko vaeltaa eteenpäin lumen peittämässä maastossa, jota harvoina hetkinä tähdet ja kuu valaisevat tehden selkoa sissi-ryhmän olemassaolosta. Siihen asti kunnes peittävät pilvet ne uudelleen ja ryhmä nielaistaan takaisin metsän ja yön pimeyteen.

Joukko saapuu sovittuun erkaantumispisteeseen ja hajoaa. Partiot suuntaavat tahoilleen, kadoten näkyvistä. Jäljelle jää vain ryhmänjohtaja ja hänen partionsa. Rj:n merkistä partio lähtee pisteestä ja ottaa suunnan tiheän kuusimetsän läpi. 1.5 km jälkeen metsä harvenee hakkuuaukeaksi. Ryhmä on hakeutunut aseisiin eri puolille aukeaa, piirittäen kohteen; vihollisen moottoriajoneuvojen huoltotukikohdan. Kuljetusajoneuvoja, muutama rynnäköpanssarivaunu aukean keskellä kohoavien varastorakennusten ympärillä. Kuusi vartioasemaa ja alle kaksi minuuttia H-hetkeen. Tavoite kirkaana mielessä vaihtimet tippuvat sarjatullelle.

Aamuvalkenee ja nouseva aurinko paljastaa edellisyön taistelussa tuhotut ajoneuvot, varastorakennuksen yhä lämpiminä kytevät rauniot ja lumen peittämät kumpareet merkkäavat taistelussa kaatuneiden leposijoja. Hiljaisuus on laskeutunut ja maahan leijaileva lumi peittää viimeisetkin merkit sissiryhmästä. Metsä varjelee omiaan ja hitaasti kasaantuva lumi peittää jäljet.

Torstaina 28.08.2008 aliupseerikoulun eteen järjestyi vuosikurssin 39 seuraavat oppilaat, tulevat ryhmänjohtajat. Tästä ryhmästä 30 taistelijan ryhmä, toisilleen enemmän tai vähemmän tuntemattomat, muodostivat alkavan sissilinjan aloituskoonpanon.

Meidät luovutettiin linjan kouluttajanluutnantti Kettusen käsiin. Kettusen komennossa meistä tehtiin armottomia sisukkaita sissejä. Linjan aikana saimme tietää miltä tuntuu olla kaatosateessa, kylmissään, nälissään... Törnin sanoin; sissin säässä. Ikuiset muistomme yön väjytyksistä muonituskeskuksen lämpimiin ruokailuhetkiin.

Niilo "the Navigator" Ahokas: Palveluksessa miestä ei näy, mutta puhelimessa suu käy. 1. ryhmän sankari.

Lasse "Hurjanainen" Huurinainen: Heitin kompanian lahja sissilinjalle. "Sissilinja järjestäytynyt iltavarttianne varten."

Jani "JJJJ" Jantunen: Hajoaa joka aamu Huurinaiseen. Vähintään yksi kilo karkkia kaapissa. Osaa avautumisen taidon.

Esa-Pekka "Cake" Kaikko: Prikaatin kovin lipastaja, vie vaikka lasit sokealta mieheltä.

Teppo "Hihihii" Karjalainen: Höröttäjä Duon toinen jäsen. Beavis vai Butthead?

Tuukka "Höhöhöö" Karjalainen: Säällä kuin säällä kylmissään. Hajoaa leirillä kuin lerillä. Butthead vai Beavis?

Teemu "Karvinen" Karvinen: Prikaatin ennätys flipperissä, varmisti ennätyksen rikkomalla koneen. Wanna be säbän pelaaja.

Erkki "Kortsu" Kortelainen: Irtaantui unissaan punkasta. Henkinen yhteys Karvisen kanssa. Linjan kovin kuorsaaja so far.

Joonas "Källiäinen" Kostiainen: Sissin viikonloppu varustus kortsu ja partahöylä. Toinen wanna be säbän pelaaja.

Teemu "Kurki" Kurki: Puhuu vähän, mutta

asiaa. Luottovartiomies. Löytyy muistiinpanot asiaan kuin asiaan.

Jaakko "Kyklooppi" Kääriäinen: Omistaa tappavan katseen. RK vain lisävaruste.

Antti "Danny" Lipsanen: Total hajoaminen: "Nää on ihan märät!"

Heikki "Mamba" Manninen: Eniten pala-neita havuja sissilinjan historiassa.

Tuomas "everstiluutnantin-poika" Mansikkala: Hymy ei hyydy vaikka höytiäinen jäätyy. Hymyilee vaikka porukka hajoaa ympärillä. Kesto oppilasjohtaja.

Juhani "Maick" Mickelsson: "Rasisti!" Simpleen vasen pakki. Ja tuo leuka ajetaan.

Joni "JJ" Nurminen: Pieni ja äänekäs, aggressiivinen tulen- ja sanankäyttö. Cloverfield boy. Kolmas wanna be säbän pelaaja. Kentän kuumin.

Lasse "Benji" Pennanen: "Aamuja!" Koko äijä ihan sekaisin. Yleisin tokaisu hänen jutuilleen: SAIRASTA! Hajoaa Lipsasen kaltsareihin.

Sami "Rasmus" Rasimus: Rasimuksen pohkeista riittäisi ruokaa koko joukkueelle.

Atte "Sepi" Seppänen: "Mitä v****a?! Kuka kipinässä? Miks kamina ei oo mansikkana? Ei mun tartte, mul on UK."

Kristian "Shot" Sotti: Ylipositiivinen. Ainoa, jonka punkassa on joka yö nainen. "Tä?"

Arto "Tahvo" Tahvanainen: Korttihuijari. "Ootahan, sanopas nytten." Jäätää paremmin kuin pakastin.

Oskari "Tenu" Tenhunen: Kaikkien kaveri.

AUK:n kurssijulkaisu

Sissien maskotti. Linjan moottoriturpa.

Joni "Ketunlenkki" Tiainen: Joka kerta ketunlenkki eripaikasta. Linjan särmin iv:n jälkeen. Plaastiainen.

Ahti "VMP" Toivanen: Taktikoi UK:t kaikille leireille. HV-mies nro 1.

Oskari "Musta" Valkonen: Ja tarkistetaan patruunapesä ennen aseiden puhdistusta! Videovuokraamo.

Erkki "Vitikainen" Vitie: Linjan pahin hävittäjä, hävitti jopa häviämislmoituksensa. Sanoo aina viimeisen sanan.

Yläriivi: Mickelsson JM, Pennanen LJ, Kaikko EPT, Voutilainen OA, Wuoristo AT, Karjalainen TT, Karvinen TP, Kostiaainen JJ, Kurki TO, Karjalainen TA
2. ylin rivi: Pellinen JV, Kettunen JPH, Enojärvi R, Kiviranta NH, Toivanen AS, Rasimus SOT, Tahvanainen AJ, Valkonen JVO, Lipsanen AK
3. ylin rivi: Tenhunen MO, Vitie EMS, Mansikkala LT, Jantunen JJJ, Pesonen MO, Tiainen JT, Mononen JJ
Alarivi: Nurminen JJ, Kääriäinen JS, Alik. Nikulainen JJ, Upskok. Alava TPT, Alik. Silvennoinen JPA, Kortelainen EE; Huurinainen LIA
Kuvasta puuttuu: Seppänen ARO, Manninen HT, Ahokas NS, Sotti KMJ

SOTILASPOLIISILINJA

Kurssi 39, tuulahdus uusia haasteita ja hikisiä hetkiä. Torstai 28.08.2008 alkoi hilpeissä tunnelmissa, kun 12 nuorta, raavasta urosta, ja yksi sitäkin raavaampi nainen, raahasivat morttisäkkejään kohti AUK:n ylvästä rakennusta. Iso muutos oli edessä ja kaikki odottivat jännittyneinä mitä tuleman pitää.

Alkuhässäkän ja muuton jälkeen pääsimme tutustumaan johtajuuden ihmeelliseen maailmaan viettämällä ensimmäisen viikonlopun, perseet tiukasti kiinni penkissä, majuri Markku Väätäsen oppitunneilla. Tutustuimme myös uuteen kouluttajaamme luutnantti Janne Jalovaaraan, jonka huumorista emme vieläkään ole aivan perillä. Heti aluksi tuli selväksi kuitenkin se, että jos jotain menisi pieleen, saisimme kuulla siitä jalolta kouluttajaltamme koko AUK:n pitkän taipaleen ajan.

Viikot vierivät nopeasti ja miltei jokainen pääsi vuorollaan kokeilemaan, miltä tuntuu johtaa vahvennettua, ylvästä, luokkansa parasta sotilaspoliisi ryhmää. Pian koittivatkin RUK valinnat ja Haminaan lähtevään bussiin tiensä raivasivat 3 särmintä oppilasta, kaikki miehiä ja linjan apukouluttajista kauniimpi puolisko kersantti Heli Ulanoff. Osa meistä AUK:n jääneistä oli aluksi pettyneitä, mutta kun aika taas kului, oli olo suorastaan helpottunut (3 levytys punkkaa...JIHUUUUU!).

AUK II alkoi ja viikko-ohjelmat täyttyivät en-

tisestäään. Uuden jakson alussa keskuudestamme poistui yksi särmä taistelija, kun Hirvonen lähti C:n papereilla kotia kohti. Se oli kova isku kaikille (jee, yksi levytys punkka lisää!!!). Siitä huolimatta linjan särmäys ja hyvä käytös säilyi, toisin kuin edellisellä vuosikurssilla. Kengät kiilsivät ja varustus oli aina priima luokkaa, Puhakan sanoin: "Homma oli näppissä!"

Mursimme edeltävien sukupolvien perseilevän maineen ja saimme siten myös ruokailla ensimmäisten joukossa. Hyvä ruoka, parempi mieli!

Linjan henkeä pitää yllä suhteellisen outo huumori ja pieni, ei missään tapauksessa henkilököhtäinen, piikittely. Aina silloin tällöin saattoi käytävällä kuulla raikuivan: -"URRRRPOOOO!!!!"

Hieno porukka on kasassa ja jäämme innolla odottamaan tulevaa johtajakautta, jolloin pääsemme itse ottamaan vastuun uusista "Valituista" ja kouluttaamaan heistä särmä, moitteettomia, erikoistaktisia Sotilaspoliiseja.

Harri "Periaatteessa" Kontkanen: Hajosi virka-apuosastoon ja samalla meni henkari. Tupatuopin Ykkös suunnistaja.

Miika "Sguidelo" Kuittinen: Linjan pienin mies..... mutta ei suinkaan vähäpätöisin. Pelottavalla katseellaan tappaisi vaikka terakotta-armeijan.

Kai "Iso C" Hirvonen: Hajosi hattupeliin. Sai nauttia palveluksesta vain 3 kuukautta ja sai sitten ylennyksen C-luokkaan. Nukahti vain lähivartioon, partioon ja tst-asemaan -samana yönä.

Anssi "Teräsmies" Junnola: Linjan seksikäin ääni. Manhattanin kruunamaton kuningas.

Teemu "Migren" Vertanen: Vessahätä yllätti yleensä siivouksen aikana. Kova naistenmies - "Eiks se ollukaan miesten suihku?".

Ville "Baby Lotion" Myller: Toi Spol-joukkueeseen rynnäkövaunun... jossa subbari. Batteryarkkari. "Mitä passskaa?!".

Rea "ItkuPotkuRaivari" Siikavirta: Jälki-AUK:n aamusankari - "Kattokaa!! Täs on mun kymptit!" Haaveilee armeijaurasta.

Lassi "rakkauden lähettiläs" Mehtonen: Linjan rauhallisin jätkä - "Vitsi miten lapselista!".

Tommi "Rantapallo" Vertanen: Haisee pahemmalle kuin muu tupa yhteensä. Laktoosi-intoleranssi. Linjan kiiltävimmät kengät. "JARELIIIIIII!!!"

Matias "Billy Jean" Lankinen: Linjan suloisin lauluääni ja humoristi. Viettää pitkiä suihkuhetkiä....?

AUK:n kurssijulkaisu

Yläriivi: Korhonen TP, Kontkanen HK, Lankinen LM, Junnola AS, Mehtonen LA
Keskiriivi: Honkanen TM, Myller VW, Antikainen TPM, Hirvonen KJ, Siikavirta RJ
Alarivi: Vertanen TH, Alik. Uljanoff HA, Upskok. Puhakka, Vertanen TH, Kuittinen M

SISSIRADISTILINJA

”Gluteus maximus lensus”

Siradlinja: urheilijoista, muusikoista, nörteistä ja metsästäjistä koostuva joukko, jonka toiminnasta ei kukaan (joukko itse mukaan lukien) tiedä mitään. Varmaa tietoa on kuitenkin se, että siradit osaavat lentää, luodit eivät läpäise heidän ihoaan ja kommunikointiin he käyttävät jonkin sortin piipitystä. Sissiradistilinjan koulutus sisältää 362 vuorokautta ”hyviä hommia” ja toisin kuin muilla, siradeilla ei ole johtajakautta, vaan kokonaiset 12 kuukautta on koulutusta.

Linja-aikamme aloitettiin järjestymällä alipseerikoulun eteen morttisäkkien kanssa ja mielenkiinnolla odottaen millaista porukkaa oli testeistä selvittänyt tiensä siradiksi. Miestä löytyikin joka lähtöön, mikä oli odotettavissa, sillä tulevia sissiradisteja tuli lähes kaikista prikaatimme komppanioista sekä Onttolan rajajääkärikomppaniasta. RJK:sta tulleet hajosivat jo ensimmäisellä viikolla Kontiorantaan, mutta ovat siitä huolimatta pysyneet mukana toiminnassa. 22:n miehen vahvuinen linja sai heti alkuun kuulla, että koulutus tulisi olemaan kova ja odotukset suuret. Kyseistä viestiä vahvistettiin ensimmäisten viikkojen ajan, lähes säännöllisillä, retikulaarisen aktivaatiotason nostattamisilla, vesitornipyrähdysten muodossa.

Runsaan radion ja partiosanomalaitteen näpräyksen lisäksi myös metsässä yöpyminen on tullut meille tutuksi, olemmehan SISSiradisteja. Metsässä on rymistely muutenkin ja rinkkojen kanssa linjamme

on ehtinyt marssia kilometrin jos toisenkin. Voisi jopa sanoa, että mies tuntee olonsa kevyeksi, kun selässä ei ole sissimuonalla ja radiokalustolla lastattua rinkkaa. Myös lähes infernaalisena pidetty käsky ”irti”, on herättänyt keskuudessamme kauhua siinä määrin, että aina teltassa yöpyessämme ainakin yksi mies on lähdössä unissaan irtautumaan tai vähintään meitä viihdytetään mitä mielenkiintoisimmilla tarinoilla, joista kertojalla ei ole aamulla havaintoakaan.

Kaiken kaikkiaan linjastamme on muodostunut melkoisen tiivis joukko, jonka epäilyttävään toimintaan pysyy, siradien tapojen mukaisesti, sekä muiden linjojen onneksi, suljettujen ovien takana. Aamuiset kasamme odottavat innolla sitä, kun linjasta tulee joukkue ja toivovat, etteivät huhut pidä paikkaansa ja saapumisera 2/08, kuu- lopusuhteiden vastaisesti, jonain päivänä kotiutuu.

Tomi ”Voi olla” Ahosola: Aika pysähtyy, kun Ahis ruokailee. Jäämies suoraan RJK:sta. Pahin vihollinen: ruokailun aikamääreet.

Mika Färilin: Kielilävistetty metsuri Kymenlaakosta. Linjan synnynäinen johtaja, joka lähti Are you gay:hin. Pahin vihollinen: CW

Kasper ”Haka” Hakalisto: Linjan miehekäin nenä. Hitaan käynnistymisen jälkeen suu käy nopeasti ja jutut menevät todella likaisiksi. ”Meillä RJK:ssa...” Pahin vihollinen: siveellisyys.

Niko Intke: Hävitti lakanan omaan kaappiinsa. Majurin poika. RUK. Pahin vihollinen: kadonneet tavarat ja RJK.

Marko ”kyborgi” Korhonen: Linjan haukansilmä, jonka silmälasien vahvuus lähentelee kengännumeroa. Puurolautanen tyhjenee nopeammin kun RK:n lipas. Pahin vihollinen: vieras pinkkakangas.

Tuomas ”Kortsu” Kortelainen: Naisen kosketus, miehen nännikarvat. Aina yhtä selvä artikulaatio. Sissibasisti RJK:sta. Ei vihollisia havaintoja.

Samuli ”ADHD” Kräkin: Mieleltään maailman kiltein mies. Rakastajan viiksillä varustettu suuri, punainen ja pyöreä pää. Pahin vihollinen: Kalsari valinnat.

Simo ”Viiltäjä” Lajunen: Maailman tyltyin mies. Voisi tappaa Chuck Norrisinkin katseellaan. Pahin vihollinen: kaikki.

Joona ”Lepi” Lehvonen: WOW. Gonahti jo syntymässä. Team Loskasukan jäsen. Pahin vihollinen: särmyys.

Teemu ”Lepa” Leskinen: Linjan mäkikotka RJK:sta. Team Loskasukan jäsen. Valehtelematta linjan valtavin ahteri. Lipastaa kaiken minkä käteensä saa. Pahin vihollinen: nakkihimmat.

Samps ”Varpusparvi” Nyssönen: Linjan homopantteri ja hajottava hiplailija. Miehen loistavat vitsit eivät moniakaan

AUK:n kurssijulkaisu

naurata, mutta tarinat elävästä elämästä saavat jokaisen kyyneliin. Pahin vihollinen: vikkelät liikkeet.

Timo "Lyde" Lyytikäinen: Ei katso tarpeelliseksi irroittaa sokkaa savuhteestä. "Ei tere!" Pahin vihollinen: Nyssösen näpät.

Simo Ojanen: Kuorsaa koko ajan...myös valveilla. Linjan tylsin jätkä. Pahin vihollinen: väärä varustus.

Samuli "melkein korpraali" Pajulahti: Marsinapsut luetaan kemiallisiin-aseisiin. Pahin vihollinen: oikea varustus.

Jaakko "Pelle" Pulliainen: Team Loskasukan jäsen. Järjesti tuvassa toogabileet. Pahin

vihollinen: Pikku-Silo.

Tuomas "100kg penkistä" Puumalainen: Morsetusässä. Suklaata kuluu ainakin kilo päivässä. Pahin vihollinen: pinkka.

Jaakko "Movetron" Pölönen: Ankara vempaus palkittiin B-papereilla. Pahin vihollinen: 362

Juho "Rautiainen" Rautiainen: Universumin ainut mies joka viihtyy paremmin kassulla kuin kotona. Rooman valloittaja. Pahin vihollinen: aamulenkit.

Mikael "Ryde" Rytkönen: Linjan harvesteri ja HC-lintumies. Parivartiot eivät ole tylsiä Ryden kutsuessa lintuja paikalle. Pahin vi-

hollinen: kylmä kamina.

Jarkko "nolla-vanaja" Sallinen: Tämä moottoriturpa hajoaa leireihin jo monta kuukautta ennen niiden alkamista. Penaalin terävin kynä ja aito eräjorma. Pahin vihollinen: irtautuminen ja vesistönylytykset.

Janne "Silo" Silonsaari: Team Loskasukan puheenjohtaja. Miesten kesken sosiaalinen. Pikku-Silo ottaa öisin vallan tuvassa. Linjan "miehekkäin" lauluääni. Pahin vihollinen: vaatetus.

Ilari "Draco" Venäläinen: Suomen seksikäin pihvinpaistaja, joka tyrmää kenet vain yhdellä iskulla. Tilannekomiikan mestari. Pahin vihollinen: suljetut baarit.

Yläriivi: Nyssösen ST, Pajulahti NS, Lajunen SJ, Lyytikäinen T, Aholasa TM, Färlin MK, Hakalisto JK, Rautiainen JAA
Keskiriivi: Intke NM, Kortelainen TO, Puumalainen TTS, Korhonen MA, Sallinen JMS, Kräkin KS, Rytkönen MJI, Lehvonen JP
Alariivi: Pölönen JT, Leskinen TM, Pulliainen JE, Upskok. Korhonen IAT, Venäläinen IAM, Silonsaari JE, Ojanen SP

MOOTTORILINJA

Legendaarinen Kuningaslinja. Moottorilinja muodostui kivääri-, kranaatinheitin- ja panssarintorjuntalinjan terävimmistä kärjestä. Kaikki halusivat – harvat pääsivät.

Aliarvioitu linja voitti Tupatuopissa kivääri-, panssarintorjunta-, sotilaspoliisi- ja tulenjohtolinjat, myös osan kranaatinheitinlinjasta. Aliupseerikoulun näkymätön linja,

joka vain käypi nukkumassa, mutta muuten liikkuu omia aikojaan. Iltalomille päästiin vasta AUK 2:n lopussa. Linjalla pääsi ajelemaan maseilla ja muilla, ja kuskileireillä päästiin toimimaan ryhmänjohtajina oman saapumiserän vuoden kusseille.

Saimme kokea antoisia ja pitkiä päiviä käsitylkentällä, ja siellä olevassa laavussa. Pe-

ruutus harjoittelun tiimellyksessä mieli pysyi virkeänä, lähimetsässä maseilla ajaessa. (Lähimetsästä löytyi myös suota). Juuri kun ajotunnit alkoivat, rupesi satamaan lunta, mikä toi oman hauskuutensa yhdistelmällä ajamisen opetteluun. Hajottiin, naurettiin, vihattiin, mutta yhdessä pysyttiin.

Yläriivi: Räsänen TT, Toivanen JP, Tarvainen JP, Pesonen MSM, Koskinen AE
Keskiriivi: Swahne AM, Räsänen JM, Laukkanen TE, Häkkinen MJ, Pippuri PO
Alarivi: Tuomainen RE, Bräyschy SM, Salmi MJ, Hokkanen JP, Halonen TV-P
Kuvasta puuttuu: Korhonen JEJ, Hirvonen JJ, Hänninen AJV, Nousiainen AEK

AUK:n kurssijulkaisu

Santtu "BRÄTZ" Bräyschy: Linjan söpöin kaveri. Prikaatin vaikein sukunimi, johon kaikki hajosi. "Sitten tämä B:llä alkava."

Timo "Avautuja" Halonen: Tällä kaverilla on paljon sanottavaa. "Halosella on asiaa."

Joni "Heruux" Hirvonen: Bongailee naisia kuvakkeesta, iskee naisen kuin naisen netistä.

Juha "Hymy" "Hylsy" Olli" Hokkanen: Aina iloinen ilme naamalla. P-kaudella toi 137 hylsyä tupaan. "Sukua Kola-Olli Hokkaselle??? Itse hän ei myönnä sitä!

Arttu "Unixlinux" Hänninen: Lukee 1000 sivuista Unix-aapistaan iltalukemisenaan. Koodailee kovasti "ei se kyllä ole koodailua, mutta..."

Jesse "Puujalka" Korhonen: Kova poika "suunnistamaan". "Mennään tuosta joen yli että heilahtaa" (45 min)

Aapo "Pakki" Koskinen: Toi paljon nauruja linjalle. "Tiberia...vai oliko se Tiibet". "Ei haittaa, sovin sen yliluutnantin kanssa."

Touko "Särmä" Laukkanen: Linjan särmin taistelija. Jaksoi aina hifistellä pinkkoja ja punkkia. Hajoaa pimeään. "Pistetään Touko töihin!" Lähti ensimmäisen kerran iv:lle ja pääsi heti selvittämään majurille myöhästymisen syytä.

Aki "KRAZ-mies" Nousiainen: "Pahus, kun ei ole lukkoperää" Mies, joka ajoi masin suohon - "kyllä tuosta pääsee". Paljon tietoa ja taitoa.

Miika "Taksi" "Jokkis" Pesonen: Taksikuski jo kolmannessa sukupuolessa, vai miten se oli. Himo Nissan drifting king.

Petri "Caddyloc" "Spice Boy" "VW" Pippuri: Linjan rosvoimman näköinen kaveri. Sai Kiiteen kovimman räppäriin maineen pajahousujen ja Nummi-Lifter räpin ansiosta. Ei itse tosin tunnusta tätä. "Hyviä hedelmiä, tä?"

Janne "Nalle" Räsänen: Linjan paras järjestyjä. "Ei se oo niin justinsa." Moottoriturpa, soittaa myös skebaa. "Voinko niistä?...Pa-

hoittelen." Kannettava takavarikoitiin -> maailma romahti. "Weedsit meni."

Tero "Pala" Räsänen: "Pistetäänkö mies pakettiin." Viipyy aina yöllisillä reissuillaan. Peruuttanut enemmän kuin ajanut eteenpäin. Mr Potkunyrkkeily. Kova siivoamaan.

Miika "Joroisten härkä" Salmi: "Salmen kuumalinja." Puhelimessa 24/7. Käsittelykokeen paras keilaaja. "Onko Salmi ajokunnossa?"

Antti "Sahne" Swahne: Rekkamiehen poika.

Pihi mies, mutta mikään ei ole BMW:lle kyllin hyvää. "Mikä siellä taas natisee." Jäätävä jänis vei bemarkin puskurin....-37C. "Spin-nasko?"

Jussi "ampumamerkki" Tarvainen: Lipastaa muutakin kuin panoksia. Pieni suuri mies Tuupovaarasta. Mies joka ei tarvitse suksia talvisin. (Kengännumero 52!)

Reetta "lentoemo" Tuomainen: Linjan vahvistus suoraan Rissalasta. Linjan lyhin Tuomainen. Hiusten väri vaalea. Saa isoillekin miehille kumisaappaat jalkaan.

ABLOY® CONTROL

Kodin langaton keskuslukitusjärjestelmä

Lukitsee...
Ohjaa...
Hallinnoi...

... kotisi kaikki lukot helpokäyttöisellä kaukoavaimella.

Lisätietoja ABLOY® -valtuutetusta lukkoliikkeestä tai nettisivuiltamme www.abloy.fi

---

An ASSA ABLOY Group brand **ASSA ABLOY**

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

SAVONLINNA

PRIKAATIN ESIKUNTA

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

HEINÄVESI

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

JOROINEN

JUVA

PIEKSÄMÄKI

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

PANSSARINTORJUNTAKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU